9

CEAUȘESCU, ROMÂNIA, PIONIERII

Versuri: MIHAI NEGULESCU

Muzica: RADU PALADI

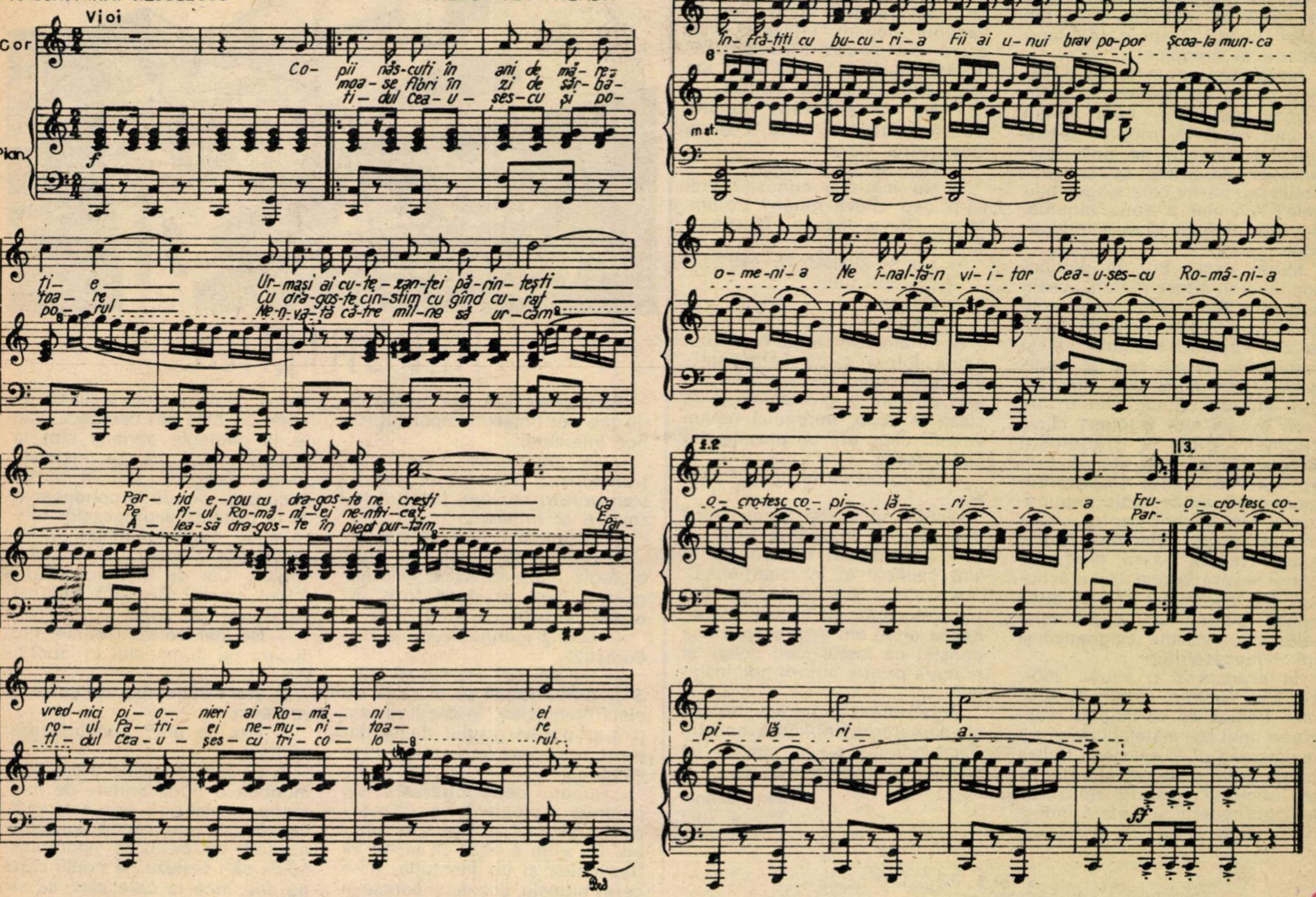
Vioi
Cor
Pian
Co- pii năs-cuți în ani de mă-ri- ti- e
Ca-ntr-o ma- re-și flori în zi de săr-bă- toa- re
Ti- tul Cea-u- șes-cu și po- po- rul
Ur-mași ai cu-te-zan-tei pă-rin-tești
Cu dra-gos-te cin-stim cu gînd cu-rat
Ne-n-va-ță că-tre mîi-ne să ur-căm
Par- tid e-rou cu dra-gos-te ne crești
Pe fi-ul Ro-mâ-ni-ei ne-ntre-cut
A- lea-să dra-gos-te în piept pur-tăm
Ca
E
Par-
vred-nici pi- o- nieri ai Ro- mâ- ni- ei
E- ro- ul Pa- tri- ei ne-mu-ri- toa- re
Ti- tul Cea- u- șes-cu tri- co- lo- rul
În-fră-ți-ți cu bu-cu-ri-a Fii ai u-nui brav po-por Școa-la mun-ca
o-me-ni-a Ne î-nal-tă-n vi-i-tor Cea-u-șes-cu Ro-mâ-ni-a
1.2.
o- cro-tesc co- pi- lă- ri- a
Fru- Par-
3.
o- cro-tesc co- pi- lă- ri- a.
mf
ff

FOTO: GRIGORE PREPELIȚĂ

BRIGADA ÎNDRĂZNEȚILOR

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: VALENTIN ȘI LIANA TĂNASE

2

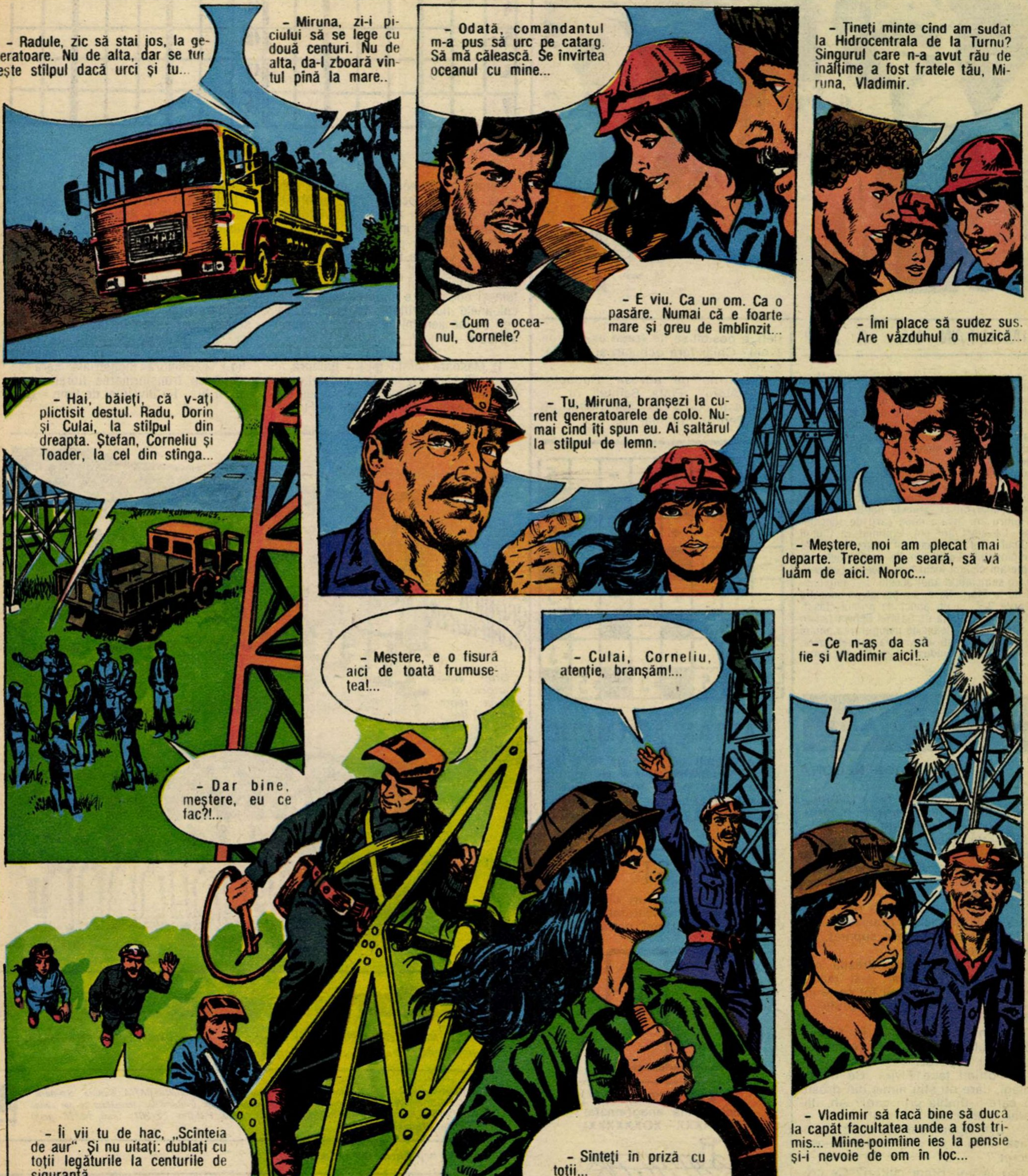
– Radule, zic să stai jos, la generatoare. Nu de alta, dar se turtește stîlpul dacă urci și tu...
– Miruna, zi-i piciului să se lege cu două centuri. Nu de alta, da-l zboară vîntul pînă la mare..
ROMAN
– Odată, comandantul m-a pus să urc pe catarg. Să mă călească. Se învîrtea oceanul cu mine...
– Cum e oceanul, Cornele?
– E viu. Ca un om. Ca o pasăre. Numai că e foarte mare și greu de îmblînzit...
– Țineți minte cînd am sudat la Hidrocentrala de la Turnu? Singurul care n-a avut rău de înălțime a fost fratele tău, Miruna, Vladimir.
– Îmi place să sudez sus. Are văzduhul o muzică...
– Hai, băieți, că v-ați plictisit destul. Radu, Dorin și Culai, la stîlpul din dreapta. Ștefan, Corneliu și Toader, la cel din stînga...
– Dar bine, meștere, eu ce fac?!...
– Tu, Miruna, branșezi la curent generatoarele de colo. Numai cînd îți spun eu. Ai șaltărul la stîlpul de lemn.
– Meștere, noi am plecat mai departe. Trecem pe seară, să vă luăm de aici. Noroc...
– Meștere, e o fisură aici de toată frumusețea!...
– Îi vii tu de hac, „Scînteia de aur". Și nu uitați: dublați cu toții legăturile la centurile de siguranță.
– Culai, Corneliu, atenție, branșăm!...
– Sînteți în priză cu toții...
– Ce n-aș da să fie și Vladimir aici!...
– Vladimir să facă bine să ducă la capăt facultatea unde a fost trimis... Mîine-poimîine ies la pensie și-i nevoie de om în loc...

(Va urma)

Din sumar:

- ● PUTERNICĂ ANGAJARE REVOLUȚIONARĂ ÎN MUNCĂ ȘI ÎNVĂȚĂTURĂ

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NATIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

49

JOI, 6 DECEMBRIE 1984.
ANUL XVIII (NR. 896)

> **„Sînt fiu al poporului meu și întreaga mea muncă, gîndire și viață le închin poporului.“**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

CTITOR AL ROMÂNIEI DE AZI, CTITOR AL ROMÂNIEI DE MÎINE

Tezaur neprețuit de conștiință, înrîurind profund formarea noilor generații de luptători revoluționari, viața exemplară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, ctitorul României de azi și de mîine, cel mai iubit fiu al patriei, se înscrie în fondul de aur al simțirii tinerești, odată cu dorința fierbinte de a-i urma luminosul exemplu, dorință fierbinte pe care o trăiește fiecare tînăr comunist de astăzi, fiecare pionier și șoim al patriei.

Parcurgînd filele acestei vieți, tinerii înțeleg profund că marea forță a națiunii noastre provine din capacitatea poporului, a Partidului Comunist Român de a avea asemenea fii, de a crește asemenea luptători plini de abnegație, cutezători în gîndire, neînfricați în acțiune, înaltă pildă de dăruire și devotament pentru cauza celor mulți, pentru libertatea și fericirea patriei, pentru un viitor luminos.

Eroul acestei țări, reînvestit prin vibranta voință unanimă a Congresului al XIII-lea al partidului, prin voința întregului nostru popor, în funcția supremă de secretar general al partidului, reînvestit de către partid, de către națiune cu supremele răspunderi pentru destinele patriei socialiste, poartă cu fiecare tînăr un dialog vibrant, angajat în fața istoriei, a viitorului. Luminoasele sale îndemnuri ne deschid larg în fața orizonturile României comuniste de mîine: **„Faceți totul, dragi prieteni tineri, pentru a fi la înălțimea încrederii partidului nostru comunist, a condițiilor minunate ce vă sînt create. Învățați, munciți, munciți și învățați, însușiți-vă cele mai noi cuceriri ale științei și cunoașterii, concepția materialist-dialectică, fiți cutezători, prețuiți strămoșii și părinții voștri, acționați permanent în spiritul romantismului revoluționar, pregătiți-vă să fiți întotdeauna gata de a vă face datoria de a duce înainte neabătut făclia progresului pe pămîntul României, mesajul de pace și colaborare al națiunii noastre socialiste cu alte națiuni ale lumii!“**

Îndemnurile, sfaturile conducătorului partidului, orientările trasate tineretului nostru comunist prin magistralul Raport la Congresul al XIII-lea al partidului, constituie învățăminte fundamentale, în lumina cărora cresc și se afirmă noile generații. Cei pe care cu atîta căldură tovarășul Nicolae Ceaușescu îi numește „dragi prieteni tineri“ dau viață îndemnurilor sale, politicii clarvăzătoare a partidului, pe marile șantiere, în uzinele și laboratoarele în care se desfășoară revoluția tehnico-științifică, în agricultura profund înnoită, în școli, în facultăți. Adînca cinstire, omagiul tineresc pe care fiii de toate vîrstele ai țării îl aduc celui al cărui destin se contopește cu însuși destinul patriei, se împlinește în hotărîrea fermă de a urma neabătut politica partidului, orientările și îndemnurile viteazului său conducător:

De aici, de la Congresul XIII,
Largi porți de măreție se deschid;
Și noi, prin fapte mari, ne vom întrece
Ca fii ai gloriosului partid.

De-aici, cu viitorul față-n față,
Socialismul noi puteri își ia –
Sub raza Directivelor se-nalță,
Puternică și demnă, țara mea!

Congresul e izvorul de văpaie
Spre prag de nou mileniu luminînd.
Epocii Ceaușescu Nicolae
Noi vrednici fii vom ști să-i fim oricînd!

De la cotele înalte la care a urcat patria noastră milenară în ultimele două decenii, în Epoca Nicolae Ceaușescu, pagini de istorie eroică se succed înaintea ochilor noștri. Ele poartă amprenta luptei revoluționare a maselor, a partidului, a organizațiilor aflate sub înrîurirea partidului comunist. În deceniul al patrulea, deceniu în care tovarășul Nicolae Ceaușescu intra în adolescență, istoria marilor bătălii de clasă îi consemnează gîndul și fapta în cele mai importante momente. Reparcurgînd aceste momente, copiii și tinerii de astăzi sînt impresionați, pe lîngă celelalte calități ale luptătorului revoluționar tînăr, de marea sa capacitate de a sintetiza momentul politic, de a prefigura imaginea viitorului, căile de atingere a acestui țel. Marea sa dragoste pentru om, intransigența eroică în fața organelor de opresiune, înfruntarea fără șovăire a prigoanei, a proceselor, a Doftanei, neobosita sa activitate revoluționară au călit în exemplara personalitate a tînărului luptător trăsături ferme, aurul invulnerabil al abnegației comuniste.

Din documentele de partid din anii ilegalității, din mărturiile celor care l-au cunoscut încă în acei ani se conturează o biografie de excepție, personalitatea unuia dintre marii fii ai omenirii din acest secol.

Istoria a înregistrat ca pe un adevăr de lumină faptul că — născut în anul Marii Uniri, în 1918 — în zilele fierbinți ale lui august 1944, conducătorul tineretului comunist, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care abia împlinise un sfert de secol de viață, era pregătit, prin întreaga sa capacitate și experiență, pentru ca în anii următori să fie învestit cu cele mai înalte răspunderi de către partid, de către patrie. O învestire pentru care întreaga noastră societate se afla pregătită și căreia luminoasa etapă a tinereții revoluționare, a maturității pătrunse de clarviziune, dinamism și tinerețe perpetuă i-au conferit profunda stimă, dragostea și recunoștința tinerei generații, ale întregului nostru popor.

Pentru cititorii noștri, purtători ai cravatei roșii cu tricolor, copii născuți în cei mai luminoși ani ai istoriei multimilenare a României, pentru întreaga tînără generație nu există ideal mai scump decît acela de a urma pilda acestei vieți de lumină. Copiii și tinerii de azi au sentimentul că istoria a împlinit ceea ce conștiința, inima unui tînăr fiu al patriei, al poporului au sintetizat și prefigurat cu atîta putere. Și că marea carte a istoriei patriei, istoria umanității vor consemna noi și noi victorii mărețe ale poporului român, a căror chezășie se află în actul istoric al reînvestirii tovarășului Nicolae Ceaușescu, de către Congresul al XIII-lea al partidului, în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român.

Trăim acum momente de aleasă împlinire. Avem în față noi culmi de cucerit, noi bătălii, noi ctitorii de edificat. Ne însuflețesc cuvîntul și pilda celui care, cu aleasa-i omenie, cu pilduitoarea sa bărbăție și abnegație, se află în fruntea noastră, a tuturora. Iar în acest continuu mers înainte, un puternic ecou au și vor avea în inima tineretului cuvintele prin care, în primul număr legal al ziarului „Scînteia“ din septembrie 1944, tovarășul Nicolae Ceaușescu îl definea cu claritate: **„Tineretul este viitorul unui popor, spre el își îndreaptă privirea și speranța toți oamenii de știință și politici. Cu energia și entuziasmul său, tineretul este o forță creatoare, care pusă în serviciul științei și progresului poate da un ajutor prețios pentru dezvoltarea economică, socială, politică și științifică a unui popor. Dar pentru ca tineretul să poată contribui la dezvoltarea patriei sale, are el**

Conducătorului iubit

El s-a născut în vatra românească
În sat de oameni drepţi, viteji şi buni
Pe unde Oltul ştie să doinească
Din flaut, cîntec mîndru din străbuni.

Şi a crescut în plai de Românie,
Ştiind ce-nseamnă a rodi ogorul
Cum bobu-şi plămădeşte rostu-n glie
Cum se-nveşmîntă-n sărbători pridvorul.

El a crescut în crez de libertate
Purtînd în suflet dreptul legămînt
Ca ţara să-nflorească-n demnitate
Egală cu-alte ţări de pe Pămînt.

Şi azi e-n fruntea patriei române,
E fiul unui neam de bravi bărbaţi
Şi-n cartea ţării veşnic va rămîne
Cît Oltu-şi mînă valul în Carpaţi.

Paul Constantin,
clasa a V-a C,
Alexandria

Aici

M-am născut într-o ţară
Unde visele trăiesc şi se împlinesc,
Unde soarele luminează mai mult
Şi ploaia cade cu bobul ei diafan.
M-am născut într-o ţară
Cu un popor harnic, viteaz şi înţelept,
Unde copiii nu ştiu ce-i vicisitudinea,
Unde jocul e joc şi bucuria e bucurie.
Aici, pe pămîntul acesta,
Unde sîntem de-a pururea stăpîni,
Aici, în ţara aceasta cu nume sonor,
Am văzut prima rază a luminii,
Am auzit prima melodie.
Aici am sărutat rîurile, florile,
Aici am învăţat primul cuvînt, prima literă,
Aici simt că am rostul meu,
Că aparţin acestui pămînt,
Aci, în ţara aceasta,
Unde visele trăiesc şi se împlinesc,
Unde soarele luminează mai mult
Şi ploaia cade cu rîsul ei diafan.

Daniela Cristian Tutoveanu,
clasa a VIII-a, Panciu, jud. Vrancea

însuşi nevoie la început de o îndrumare justă, progresistă. El trebuie să fie educat şi învăţat să-şi iubească poporul, să înveţe din trecutul glorios al strămoşilor săi”.

Peste vreme, istoria confirmă pe deplin aceste cuvinte înscrise cu clarviziune pe o filă nouă din istoria României. Stă în puterea tinerei generaţii să înfăptuiască pe deplin, cu iubire de ţară şi spirit revoluţionar, ceea ce partidul, poporul — prin gîndul şi fapta exemplară ale celui mai bun dintre fiii săi — au gîndit, au proiectat şi au promovat cu exemplară abnegaţie, întru gloria şi fericirea acestui popor. **„Nu se poate să fii revoluţionar, să fii comunist, fără a avea şi imaginaţie, fără a-ţi înfăţişa cum va arăta ziua de mîine, fără a visa la fericirea poporului, a naţiunii. Acestea sînt cerinţele pe care trebuie să le cultivăm continuu în rîndurile partidului nostru, ale tinerei generaţii, făcîndu-i pe toţi să privească cu mîndrie atît la trecut cît şi la prezent, dar să gîndească şi cum trebuie să arate viitorul ţării, să privească cu deplină încredere viitorul luminos, comunist al naţiunii noastre“.** Viitor căruia Congresul al XIII-lea al partidului i-a deschis noi orizonturi de cutezanţă şi măreţie.

MIHAI NEGULESCU

ACȚIUNEA—CONCURS

„PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI"

LA O NOUĂ EDIȚIE

În dimineața zilei de 25 noiembrie, membrii tuturor unităților de pionieri din țară au luat un nou start în acțiunea-concurs **„Patrie română — țară de eroi"**. După cum știți din edițiile anterioare, acțiunea are ca scop dezvoltarea dragostei și devotamentului pionierilor și școlarilor față de patrie, partid și popor, a respectului față de glorioasele tradiții de luptă și muncă ale poporului, ale clasei muncitoare, a mîndriei față de realizările oamenilor muncii, obținute sub conducerea partidului în măreața operă de edificare a socialismului în patria noastră, a dorinței tinerei generații de a se pregăti temeinic și de a participa activ la înflorirea României socialiste.

Prin bogatele activități ce se vor desfășura în fiecare detașament, în fiecare unitate, pretutindeni în țară, voi, copiii, veți cunoaște și mai bine istoria patriei, locuri istorice și evenimente petrecute de-a lungul timpului în localitatea și în județul vostru. Pe întreg parcursul acțiunii **„Patrie română — țară de eroi"**, veți avea prilejul să cunoașteți, din muzeele locale și județene, valoroasele mărturii materiale care vorbesc despre continuitatea poporului român pe aceste meleaguri.

Patrie română-țară de eroi

Membrii cercurilor de arheologie, muzeografie și numismatică din școli vor porni spre noi cercetări, spre noi descoperiri. Prin munca pasionată a pionierilor, în școli vor lua ființă colțuri muzeistice, muzee școlare și colecții istorice și documentare, iar acolo unde acestea există ele se vor îmbogăți continuu cu noi și noi exponate, care vorbesc despre glorioasa istorie a poporului nostru.

Vă reamintim că la acțiunea-concurs **„Patrie română — țară de eroi"** participă toți pionierii și școlarii, detașamentele și unitățile de pionieri din toate școlile. O mare contribuție la realizarea colecțiilor istorice școlare și a colțurilor documentare la îmbogățirea celor existente vor aduce cercurile de istorie, muzeografie, de dezbateri politico-ideologice, cercurile literare și Expedițiile „Cutezătorii".

În cadrul acțiunii-concurs, fiecare unitate de pionieri are de îndeplinit sarcini precise. Regulamentul prevede: **organizarea în fiecare școală a unui colț documentar sau a unei colecții istorice școlare; realizarea unor pagini de monografie sau monografii locale, care să prezinte eroii localității și ai zonei, care au căzut în marile bătălii pentru apărarea patriei, date despre locurile și împrejurările în care aceștia s-au jertfit, fotografii și date, precum și reconstituiri referitoare la tradițiile culturale ale poporului nostru; mărturii și date despre mișcarea muncitorească, lăcașe și case memoriale legate de lupta partidului în anii grei ai ilegalității; date despre dezvoltarea localității, a zonei sau județului în anii socialismului, cu precădere în perioada de după Congresul al IX-lea al partidului.**

Vizitele la muzee și monumente istorice, îngrijirea și întreținerea monumentelor și locurilor istorice, expedițiile pionierești care au ca temă studierea vestigiilor trecutului, a locurilor și monumentelor istorice, participarea la lucrări de cercetare arheologică, precum și evocările, recitalurile de poezie, spectacolele omagiale, concursurile de istorie, de creație literară și plastică întregesc ansamblul de activități al acestei ample și generoase acțiuni de educare a copiilor în spiritul dragostei față de patrie, partid și popor.

Vă recomandăm ca toate succesele voastre înregistrate în cadrul acțiunii **„Patrie română — țară de eroi"** să fie consemnate în albumul-jurnal al fiecărei unități de pionieri, iar gazetele, fotomontajele și panourile ilustrative pe care le veți alcătui să reflecte permanent activitatea desfășurată și rezultatele obținute.

PUTERNICĂ ANGAJARE REVOLUT

HOTĂRÎRI ONORATE PRIN FAPTE

Copiii din Florești susțin cu multă convingere că la ei în comună, de-a lungul întregului an calendaristic, există un singur anotimp: acela al florilor și hărniciei.

Anotimpul florilor, pentru că oamenii de aici sînt renumiți în gustul lor pentru frumos, în priceperea de a-și construi și a-și împodobi astfel casele, încît ele să pară adevărate flori. Culorile vesele, vii, plantele verzi care rezistă în orice anotimp, te întîmpină în fiecare gospodărie, indiferent de cît ar coborî mercurul termometrelor.

Anotimpul hărniciei, pentru că atît casele-flori, care dețin întreg confortul (aparate de radio, televizoare, mașini de spălat etc.) cît și rodnicia ogoarelor, a grădinilor și a livezilor comunei se datoresc muncii tuturor celor ce trăiesc aici. Copiii – peste 800 – au învățat de la părinți să păstreze, să respecte și să creeze și ei frumosul. Astfel școala a fost zugrăvită și împodobită și de mîinile celor ce învață aici. Și tot ei, pionierii, au fost alături de părinți pentru a-i ajuta să adune roadele în hambare. „Anul acesta am avut o recoltă mai bogată ca oricînd, mai ales la porumb, ne spunea tovarășul Păun Z. Pană, președintele C.A.P din comună. Pionierii ne-au fost de mare ajutor să-l strîngem pe tot și la timp. Sîntem bucuroși că avem astfel de fii!"

În această toamnă, copiii s-au întors în bănci voioși, plini de entuziasm. Vara bogată în evenimente – excursii în țară, drumeții, vizionări de spectacole, programe artistice prezentate de ei – i-a reconfortat pe deplin. În cinstea marelui forum al comuniștilor – Congresul al XIII-lea al P.C.R. –, pionierii și-au propus să învețe cu toții astfel încît să se obțină numai note de la 7 în sus. O hotărîre onorată pe deplin, unitatea mîndrindu-se cu faptul că de mulți ani este „integralistă", adică nici unul dintre copii n-a fost lăsat să bată pasul pe loc.

Ne-am propus ca întreaga noastră activitate viitoare să fie exemplară, ne precizează Nicoleta Vasile, pioniera comandant de unitate. Învățătura, comportarea, acțiunile pe care le organizăm, totul trebuie să vorbească despre angajarea noastră pionierească, revoluționară.

În perspectivele dezvoltării viitoare a comunei Florești, din județul Giurgiu, printre altele, se află și construirea unei școli noi, încă și mai încăpătoare, numărul copiilor școlari fiind în continuă creștere. Astfel, pionierii au și pus la cale unele planuri privind ajutorul pe care vor să-l dea constructorilor ca și realizarea, din timp, cu forțe proprii, a unor dotări. Organizarea unui colț muzeistic, amenajarea noului teren de sport, prezentarea unor formații bine pregătite în Festivalul Național „Cîntarea României" – iată și alte puncte de referință în programul de activități viitoare al acestor harnici și inimoși pionieri.

HARNICI ȘI CUTEZĂTORI!

La Școala nr. 2 din municipiul Slobozia, județul Ialomița, pionierii au pășit în acest an școlar mai hotărîți decît în anul precedent de a face ca drumul de la decizie la faptă să aibă precizia, rapiditatea și eficiența caracteristice vîrstei, elanului lor tinerésc. Pînă la începutul lunii noiembrie a.c., ei își depășiseră cu 10% angajamentul de muncă patriotică, depășire aflată ulterior în continuă ascendență. Procentul de promovabilitate de 99,9%, din anul trecut școlar, va atinge, potrivit deciziei lor actuale, cifra ideală: 100%; efortul general la învățătură „a demarat" promițător încă din primele zile ale trimestrului, ca rezultat al unui efort sistematic, temeinic. Ei ambiționează, de altfel, ca la concursurile școlare pe obiecte de învățămînt să aibă la faza republicană și mai mulți reprezentanți decît în cea precedentă și să înscrie noi, superioare ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României". Anul acesta școlar, pe lîngă formațiile artistice existente, au luat naștere un grup folk (la a VII-a C) și o brigadă artistică (la a II-a C).

În amplele acțiuni pionierești **„Tot**

ONARĂ ÎN MUNCĂ ȘI ÎNVĂȚĂTURĂ

înainte!“ și „Patrie română — țară de eroi“, ei acționează doritori să obțină rezultate și mai bogate decît în anii precedenți. Un indiciu că își vor atinge scopul îl constituie faptul că în cadrul acțiunii „Patrie română — țară de eroi“ echipajul școlii lor a cucerit, la prima ediție, locul II pe județ, la a doua ediție, locul I, participînd la tabăra republicană de la Bucșoaia, unde au ocupat în concurs un loc fruntaș. Acum, cînd s-a declanșat noua ediție a marii acțiuni, și-au alcătuit un program de lucru cuprinzător și entuziast, în armonie cu elanurile și pasiunile cercurilor lor de istorie-arheologie și muzeografie. Pe parcursul acțiunii, membrii echipajului din care fac parte pionieri destoinici ca: Elena Macrea, Melania Cristescu, Norocel Constantin, Vasile Gabriel, Tina Bălteanu, Ionuț Diaconescu, Marius Duță, Eugen Marin și Angelica Marin vor îmbogăți muzeul școlar în care figurează obiecte romane din secolele I—VI — fragmente de amforă și din alte diferite vase, greutăți de pescuit și obiecte de numismatică cu datări începînd din secolul al XVIII-lea. Totodată, ei au întocmit în cadrul muzeului o hartă pe care sînt însemnate obiectivele istorice și etnografice vizitate. Întrucît pionierii organizează noi acțiuni de cunoaștere a străvechilor locuri de pe pămîntul Bărăganului ialomițean, se va lucra continuu la îmbogățirea acestui exponat. Asemenea hărții vii a patriei, cu peisajul ei în continuă transformare, și cea a echipajului lor marchează simbolic, prin repere economice, etnografice, bogățiile și realizările pe care le descoperă și le cunosc prin studiu, prin drumeții, excursii, expediții pionierești și vizite.

*

Așa cum am înțeles, nu într-un detașament sau altul, ci în fiecare detașament, în întreaga unitate, copiii se străduiesc să răspundă mereu prezent îndatoririlor lor de pionieri și elevi.

În clasa a V-a A sîntem întîmpinați de comandantul detașamentului, Marius Zamfirache, un băiat brunet, cu ochii mari, strălucitori. Constatăm că aici sînt mulți pionieri care obțin numai note de la 8 în sus. Mai sînt însă și din aceia care trebuie să învețe mai bine, să se autodepășească, aceasta fiind o preocupare permanentă în detașamentul lor. La clasa a V-a B, Vasile Gabriel, comandantul detașamentului, și ceilalți colegi ai lui nu sînt de acord cu cei care consideră că notele pot fi mulțumitoare și de la 5 la... 7! Aceeași confirmare o avem și la clasa a V-a E — comandantă Marilena Jugureanu, și la a VI-a A, unde Oana Tăutu și Sonia Cobusceanu, membre în comandamentul unității, colegii lor ca și catalogul, firește, ne conving de asigurarea că: „Ne-am hotărît să nu mai avem nici o notă de 5 și pînă acum am reușit!“ La clasa a V-a D, care se mîndrește cu două pioniere exemplare — Alina Petrescu și Mihaela Rontescu — „doi copii aproape perfecți“, cum obișnuiesc să spună ceilalți, sînt multe succese de menționat. Deocamdată i-am surprins la repetițiile cu grupul lor vocal, laureat la Festivalul Național „Cîntarea României“. Ei interpretează „Omagiu“, „Imn de pace“, „Pasărea albastră“ și alte cîntece dintr-un repertoriu generos, închinat patriei, copilăriei fericite, păcii.

„Cum îi apreciezi?“ o întrebăm pe Carmen Chelboiu, pionier reporter, care ne însoțește. „Ei cîntă foarte frumos, și-au ales un repertoriu impresionant și în armonie cu calitățile lor vocale“. Într-o repetiție o descoperim și pe Vasilica Cazacu, comandantă de detașament la a VI-a B, o fetiță blondă, cu ochii albaștri, solistă talentată de muzică populară. O ascultăm și noi cum cîntă duios „Ialomiță, plai cu flori“.

Împreună cu comandanta lor, Anca Bălan, la a VII-a A, pionierii s-au mobilizat pentru a-și respecta hotărîrea de a obține note de la 7 în sus. În clasa a VII-a B pionierii și-au revizuit repartizările în bănci: nu ca în alți ani, fruntași cu fruntași, iar ceilalți... și prin această măsură ei au căutat să fie și mai uniți. Aici am cunoscut trei fete excepționale, Mira Glodeanu — comandanta unității, Cristina Nicu, Elena Macrea — comandanta detașamentului (toate trei, numai 10 pe linie!), care constituie exemple de perseverență și hărnicie.

În clasa a VIII-a A, detașament consecvent fruntaș din primele clase primare, ne sînt prezentați și proaspeții uteciști Marin Marian, Iuliana Dinescu, Sorin Udrea. De la pionierul comandant Marin Eugen, un băiat cu un aer hotărît, aflăm că detașamentul dorește să devină integralist la trecerea în treapta I de liceu.

Cunoscîndu-i pe pionierii fiecărui detașament din această unitate, ne-am dat seama că pretutindeni există o puternică angajare de a face totul pentru a obține rezultate cît mai bune în întreaga lor activitate. Se poate spune că ei își doresc ca frumoasa urare rostită în cîntecul popular interpretat de Vasilica, „Ialomiță, să trăiești, tot mereu să înflorești!“ să poarte și floarea muncii lor.

MARGARETA MICU

AGENDA VIEȚII DE ORGANIZAȚIE

DETAŞAMENTUL FRUNTAŞILOR

Cei mai tineri pionieri ai grupelor și detașamentelor recent constituite în clasele a II-a, precum și în prima clasă gimnazială, clasa a V-a, au trăit un important moment al vieții de organizație, acela al alegerilor pionierești. Pregătite din vreme, acestea au prilejuit desemnarea în fruntea grupelor și detașamentelor a celor mai buni pionieri, elevi harnici, cu o comportare exemplară, iubiți și apreciați de toți colegii.

Am fost și noi prezenți, tocmai într-un astfel de moment, al alegerilor, la detașamentul clasei a V-a de la Școala din Țițești, județul Argeș. Am aflat acolo că, încă după primele zile ale noului an școlar, cei 27 de pionieri — veniți de la patru școli diferite — au început să se înțeleagă foarte bine unii cu alții, să-și facă planuri de viitoare acțiuni. Bineînțeles, se sfătuiau și asupra acelora care ar merita să fie aleși în comandament. Opțiunile nu erau deloc ușor de stabilit dacă ne gîndim că detașamentul lor reunise nu mai puțin de... trei foști comandanți de detașament. Care ar putea fi acum cel mai destoinic? se întrebau copiii. Cătălin Văduva, care se dovedea un băiat serios, conștiincios și foarte punctual? Sau, poate, Ionela Ivan, una dintre cele mai prietenoase fete? Sau Filofteia Dorobanțu, pioniera intransigentă și deosebit de atentă la tot ce se întîmplă în jur? Sau...

Alternativele puteau fi încă și mai multe, membrii detașamentului pornind de la începutul anului școlar cu mult entuziasm și dorința de a se număra printre fruntașii unității. De fapt așa s-au și petrecut lucrurile pînă acum, ei detașîndu-se mai întîi la orele de practică agricolă prin hărnicie și randament deosebit la culesul fructelor din livezile cooperativei agricole de producție. Mai apoi, la orele de clasă, notele mari au început să se înmulțească în dreptul celor mai mulți dintre ei. Cu cîteva zile în urmă, Cătălin, Ionela și Filofteia fuseseră aleși comandanți de grupă. Acum se desfășurau alegerile pentru ceilalți membri ai comandamentului.

— În tot ce am întreprins noi pînă acum, Luminița Stanciu s-a dovedit a fi mereu în frunte. E bună organizatoare, cu spirit de inițiativă. Pe ea o propun în funcția de comandant de detașament.

Filofteia Dorobanțu, Ticuța cum i se spune între prieteni, a încercat să le aducă aminte colegilor despre felul ordonat, disciplinat în care a muncit Luminița la cules, despre spiritul de întrajutorare dovedit de ea cînd s-a îmbolnăvit unul dintre băieți, despre însuflețirea și priceperea cu care s-a angajat să se ocupe de o mulțime de treburi ivite la începutul anului școlar.

Colegii Ticuței sînt cu toții de acord. Într-adevăr, Luminița va fi o pricepută și respectată comandantă de detașament. A căpătat încrederea și respectul lor. Toate mîinile se ridică pentru ea!

Lumina blîndă a soarelui învăluie clasa strălucind de curățenie, ale cărei ferestre sînt împodobite cu flori. Mica expoziție organizată cu unele obiecte lucrate de membrii detașamentului în clasa a IV-a le readuce în memorie frumoase acțiuni organizate de ei în școlile de unde veniseră — Valea Stînii, Bucșenești, Clucereasa, Valea Mînăstirii — despre care acum vorbesc cu multă plăcere. Pretențiile ca și puterile lor sînt însă, acum, mai mari. De aceea copiii fac propuneri privind organizarea unor excursii la București și în țară, constituirea unei brigăzi artistice, drumeții în ospeție, activități de înfrumusețare și îngrijire a școlii. Planuri frumoase, planuri realizabile, întrucît unitatea de pionieri a Școlii din Țițești se numără printre fruntașe. Clădirea impunătoare, sera, cele două solarii, parcul dendrologic din curtea școlii, întinsul teren sportiv (sînt primii pe județ la oină), grupul vocal de muzică populară (au obținut o mențiune pe țară la ediția trecută a Festivalului Național „Cîntarea României“), succesele Expedițiilor „Cutezătorii“ (organizate în Deltă și în Moldova, pe urmele lui Mihai Eminescu) — iată numai cîteva dintre punctele de referință ale activității unității din Țițești și, în același timp, îndemnuri pentru membrii detașamentului clasei a V-a de a ambiționa să fie la înălțime.

ELENA MĂNESCU

Iubirea de țară

Iubirea de țară
e cerul acesta odihnitor
pe care l-am colorat
cu visurile noastre,
cu albastrul ochilor
şi cu faptele de muncă
ale părinților.

Iubirea de țară
e minunea acestor mîini
harnice
cu care ne înălțăm
pe-o gură de rai
cu toată istoria noastră
cît veşnicia.

Gabriela Panainte,
Şcoala Găiceana, județul Bacău

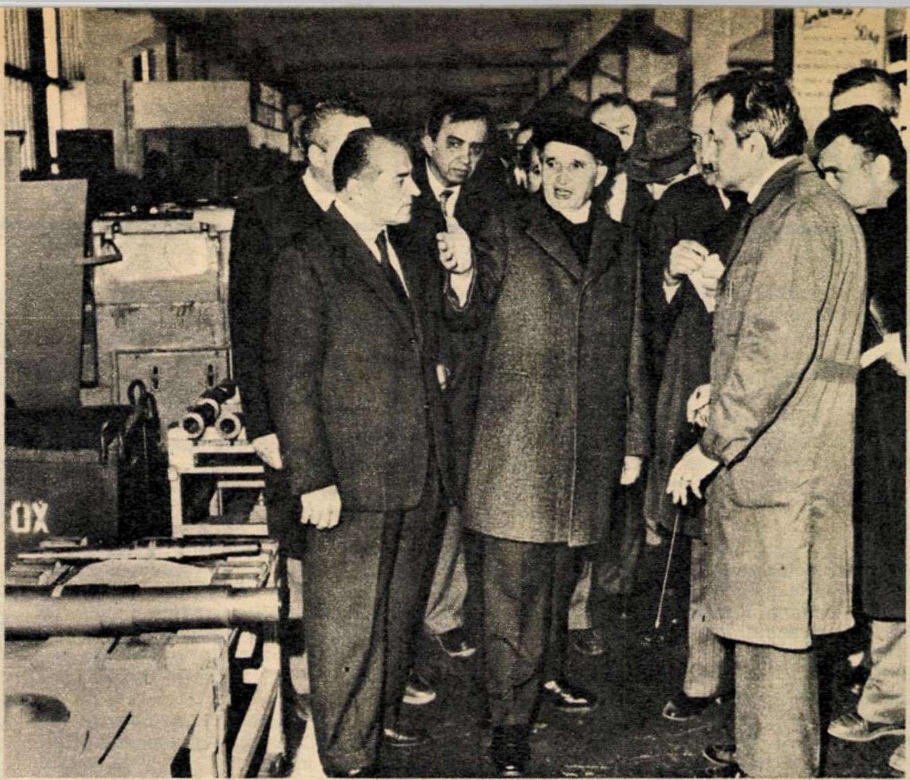

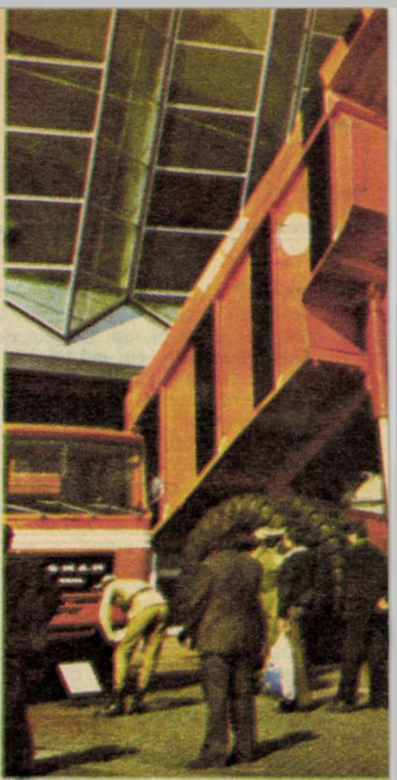

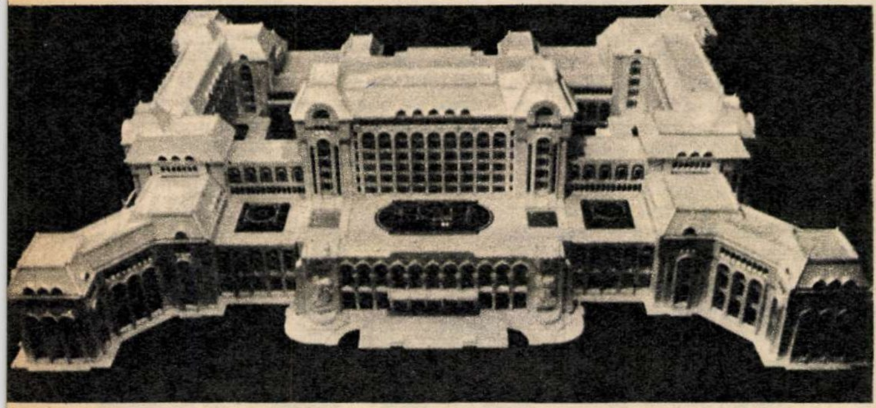

ÎMPLINIRI

Cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român a deschis căi largi viitoarei dezvoltări a patriei, noilor planuri de înflorire a României socialiste. Planuri cutezătoare, pline de romantism, fundamentate științific, care deschid țării noastre cele mai luminoase perspective de civilizație și progres. Aceste proiecte își află temelia în grandioasele realizări obținute în anii care au trecut, ani eroici, ani glorioși, jalonați de ctitorii demne de epoca noastră.

„Marile înfăptuiri din cincinalul 1981—1985 demonstrează forța economiei noastre, superioritatea socialismului, capacitatea creatoare a poporului român liber, stăpin pe destinele sale, care își făurește în mod conștient propriul viitor de bunăstare și fericire“. Aceste cuvinte din Raportul la Congres al secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceaușescu, sînt confirmate de cele 1 850 de obiective industriale și agrozootehnice importante care intră în funcțiune în 1981—1985, contribuții hotărîtoare la edificarea României socialiste multilateral dezvoltate. Sînt obiective de o deosebită valoare, cum nu s-au mai construit pe teritoriul României, adevărate premiere naționale, înscrise cu litere de aur în cronica modernă a patriei.

□ Furnalul nr. 6, cel mai tînăr de la Combinatul siderurgic Galați, cel mai mare izvor de metal al țării, operă a muncitorilor, inginerilor și specialiștilor români, este cel mai mare furnal al țării și unul din primele zece de pe planeta noastră. La Călărași, cea mai tînără vatră de oțel a țării își sporește an de an capacitatea productivă.

□ Combinatul chimic din Giurgiu este o nouă expresie a dinamismului chimiei românești. În cadrul ei a intrat de curînd în funcțiune instalația de epiclorhidrină, de o rară complexitate, realizată pînă în prezent de numai cîteva firme din lume. Moderna tehnologie de obținere a epiclorhidrinei a fost pusă la punct în cadrul Institutului Central de Chimie, sub conducerea directă a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu. Moderne capacități de producție au intrat în funcțiune la complexele chimice și petrochimice Midia-Năvodari, Pitești și Calafat.

□ Anul acesta a fost inaugurat cel mai mare obiectiv de investiții construit vreodată în România: Canalul Dunăre—Marea Neagră. Intrarea lui în funcțiune dă noi dimensiuni navigației fluviale românești și europene.

□ În 1981 și 1983 au fost puse la dispoziția bucureștenilor două noi tronsoane ale metroului, unul dintre cele mai moderne construite în ultimii ani, adevărată perlă a Capitalei.

□ Bucureștenii se mai mîndresc și cu marea Întreprindere

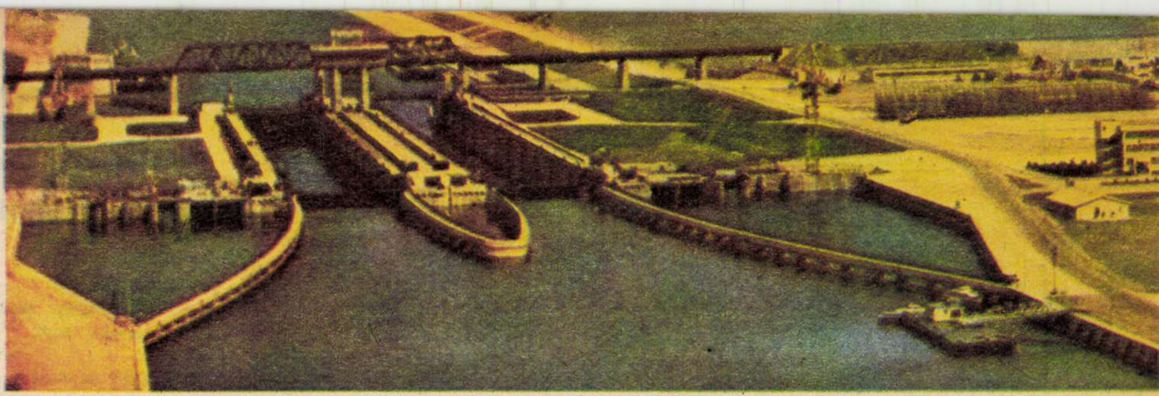

CU CARE NE MÎNDRIM

de avioane, care deschide o pagină nouă în industria noastră aeronautică. Este o uzină a marilor performanțe, cu o dotare tehnică și tehnologică de cel mai înalt nivel.

□ Pe platforma continentală a Mării Negre acționează trei platforme de foraj marin de construcție proprie, realizări situate la nivelul celor mai bune performanțe mondiale. Ele se adaugă celor 5 500 de noi sonde terestre intrate în producție în 1980—1984. Cea mai adîncă sondă din țară — 7 000 de metri — a fost săpată de curînd în zona Băicoi.

□ Lungi salbe de hidrocentrale pun în valoare energia apelor. În prezent potențialul energetic al principalelor noastre rîuri este utilizat în proporție de 100 la sută pe Lotru, 91 la sută pe Someș, 85 la sută în sistemul Cerna—Motru—Tismana, 81 la sută pe Sebeș, 68 la sută pe Argeș, 46 la sută pe Olt, 45 la sută pe Dunăre. În aceste zile, primele două agregate ale giganticei Hidrocentrale Porțile de Fier II se rotesc pentru prima oară.

□ În ultimii cinci ani, mari capacități energetice de producere a energiei electrice pe bază de cărbune au intrat în funcțiune la Turceni, Rovinari, Doicești, Mintia, Borzești. Primul grup generator de la termocentrala pe bază de șisturi bituminoase de la Anina a trecut cu succes probele finale. Continuă în ritm intens lucrul pe șantierul centralei electrice nucleare de la Cernavodă.

Epoca pe care o trăim, cea mai rodnică perioadă din întreaga istorie multimilenară a patriei, poartă pe bună dreptate numele celui ce-i este ctitor: Epoca Nicolae Ceaușescu. O epocă de puternică efervescență creatoare, în care economia românească a înregistrat o impetuoasă dezvoltare, ritmuri înalte de creștere, în care știința, cultura, învățămîntul au cunoscut o înflorire fără precedent. O epocă aflată sub semnul spiritului revoluționar, al umanismului socialist, o epocă a eternei tinereți a patriei.

Întîmpinat cu sentimente de fierbinte angajare patriotică, revoluționară, cu strălucite realizări economice, cu fapte de muncă exemplare, marele forum al comuniștilor, cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, a deschis poporului nostru noi și luminoase perspective comuniste.

Chezășia lor o constituie realegerea la congres în funcția supremă de secretar general al partidului a tovarășului Nicolae Ceaușescu, patriotul, comunistul și revoluționarul care unește într-un singur fluviu inepuizabilele energii creatoare ale poporului în lupta pentru edificarea României de mîine, România zorilor comunismului.

HORIA ARAMĂ

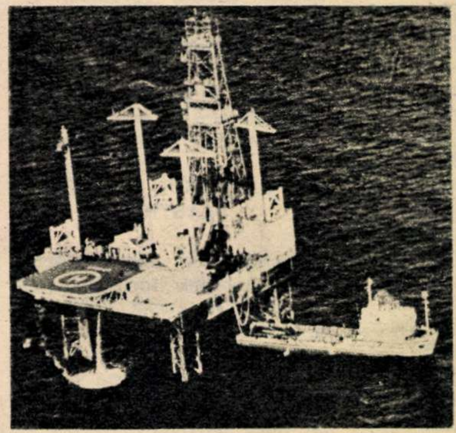

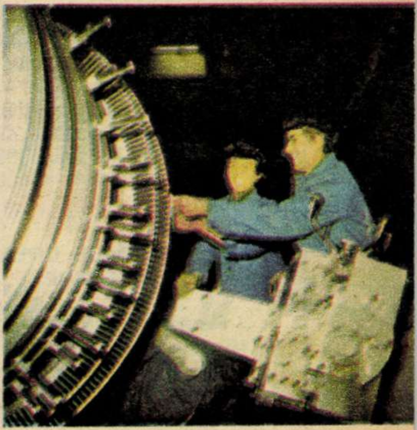

ULATOR
FELIX C-512

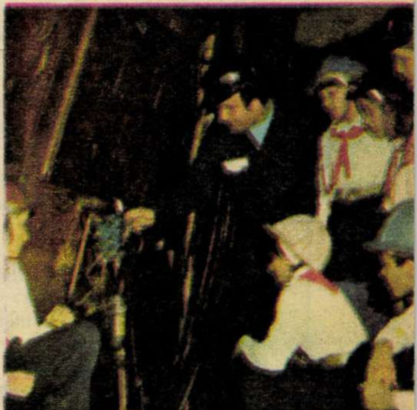

PREMIILE CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

La Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei din București a avut loc festivitatea de acordare a premiilor anuale ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor pentru cele mai valoroase lucrări destinate copiilor – pionieri și șoimi ai patriei – în domeniul literaturii, creației muzicale, creației plastice și cinematografice pe anul 1983.

Au fost premiate următoarele lucrări:

ÎN DOMENIUL CREAȚIEI LITERARE:

Proză: Un scrînciob verde – **Mihaela Monoranu;** Copilul invizibil – **Iuliu Rațiu;** Legenda din țara moților – **Maria Ioniță.**

Poezie: Desemne pe sticlă – **Grigore Hagiu;** Carte de citire – **Teofil Bălaj;** Cînd plouă mă găsiți ușor – **Kenez Ferenc** (lb. maghiară); Albinița sau fetița care zbura deasupra orașului – **Silvia Chițimia;** Colina vîntului – **Elena Dragoș.**

Dramaturgie: Trenulețul mult visat – **Ada Teodorescu Fărtăiș.**

LITERATURĂ DE INFORMARE ȘTIINȚIFICĂ: Ispirescu, împăratul basmelor – **Grigore Băjenaru.**

ÎN DOMENIUL CREAȚIEI MUZICALE:

Muzică corală: Lumina mea de pe pămînt – muzica: **Dan Bălan,** versurile: **Mircea Block;** Cînt de pionier, Nici o muncă nu e grea, Micul atelier – muzica: **Constantin Romașcanu,** versurile: **Constantin Salcia;** Cîntece pe versuri populare – muzica: **Alexandru Pașcanu;** Pentru învățătoarea noastră – muzica: **Liviu Comes;** versurile: **Nicușor Constantinescu;** Țara mea – muzica: **Anton Dogaru,** versurile: **Ion Crînguleanu.**

Muzică ușoară: Toți copiii României cîntă pacea – muzica: **Temistocle Popa,** versurile: **Mircea Block;** Porumbei de soare – muzica: **Marius Țeicu,** versurile: **Angel Grigoriu, Romeo Iorgulescu.**

Muzică instrumentală pentru orchestre de copii: Pinocchio – muzica **Corneliu Cezar.**

ÎN DOMENIUL CREAȚIEI PLASTICE

Ilustrații de reviste destinate pionierilor: Ion Mihăescu – ilustrații la revista „Cutezătorii"; **Sandu Florea** – ilustrații la revistele „Șoimii patriei" și „Luminița"; **Nagy Ilona** – ilustrații la revistele „Napsugar" și „A Haza Sólymai".

Ilustrații de carte: Doina Botez – Alte întîmplări din grădina mea de Ana Blandiana; Liniștea Cri de Lucia Olteanu; **Hadai Clara** — Cărticica de cinci ani de Constanța Buzea; **Vasile Olac** – Ciubotelele ogarului de Călin Gruia, Mingea de soare de Mircea Pop, Scufița roșie de Frații Grimm.

Lucrări de artă plastică: Virgil Mancaș – Copilărie fericită, Joc de copii iarna, pictură; **Laurențiu Mihail** – Fetița cu pasărea, Micuța MMG, Maternitate, sculptură.

ÎN DOMENIUL CREAȚIEI CINEMATOGRAFICE

Filme de animație: Anotimpul fericit – regia: **Olimp Vărășteanu;** Baladă pentru mărgica albastră – regia: **Luminița Cazacu;** Țara mea – regia **Tatiana Apahideanu;** Cei trei mușchetari (episoadele Lectura și Cearta) – regia: **Victor Antonescu;** Șorțulețul – regia: **Laurențiu Sîrbu.**

Filme artistice: Operațiunea Zuzuc – regia: **Gheorghe Naghi;** De dragul tău, Anca – regia: **Cristiana Nicolae.**

Eroica '84

Să fii comunist

Să fii comunist
Înseamnă să știi
să asculți glasul
grîului copt.
Să știi
Că miezu-i e rază
de soare,
Și coaja adiere
de cînt.
Să fii comunist
Înseamnă să lupți,
Să crezi acum și mereu
În dreptate, în pace.

Cristina Dascălu,
clasa a VIII-a B,
Tg. Neamț

Patriei

Am sărutat cupele florilor
Pline de roua dimineții;
Mi-am prins în păr
Văluri din aripi de fluturi;
M-am împodobit cu galaxii de stele,
Am prins luminițele de argint ale
licuricilor;
Am cules nectar de pe flori
Și am stat de vorbă
Cu frunzele pădurilor;
Și toate acestea
Cunoscînd frumusețea țării.
Iar gîndul meu
A zburat departe,
Dincolo de susurul izvoarelor
Și tainele florilor.
Le-am zăvorît în inima patriei,
Zîna cu nume frumos:
România.

Mihaela Anca Albu,
clasa a VII-a A,
Simeria

Din pridvorul țării

M-am născut pe cînd
ochii săi scrutau țara;
m-am născut cu pleoapele pline
de lumină dăruită tuturor,
pe umeri cu universul
păsărilor albe,
între care chipul său blînd
îmi zîmbea din pridvorul țării.

Simona Aradei,
clasa a VIII-a C,
Școala nr. 19, Bacău

Lumina Congresului

Lumina e omenie la noi
Ca zborul de porumbei,
E bucuria rîndunicii în cuibul
De la streașina casei.

Marele forum comunist
E însăși lumina țării,
E rodnicia care se-aude
Din sevele primăverii.

Lumina e gîndul de dimineață
Către partid, către patrie și popor,
E glasul tovarășului Ceaușescu ce
ne-nvață
Cum să pășim, să intrăm în viitor.

Paulina Corbea,
clasa a VI-a

Țară fără seamăn

La porțile albastre, o, țară fără seamăn,
ți-aduc ofranda frunții pe-al dragostei
hotar
privind pe chipul mîndru, cu aer de
baladă,
croit în lemnul pădurii de stejar.

Ca niște flăcări urcă-n zare trandafirii,
s-au logodit Carpații cu Dunărea
pribeagă;
te-ai primenit cu grîul fericirii,
urcînd către lumină istoria întreagă.

Pe vaste orizonturi e-o blondă legănare
și munții tăi se-nalță la cumpănă de
ape,
din fluiere răsună o tainică chemare
și-un dor de Miorița coboară de
departe.

Mai stau de veghe, țară, la porțile
albastre
Ștefan, Mihai și Iancu, și Horea
legendarul,
iar tu le ieși cu rodnicie-n cale
cu vetre de lumină, cu grîul și stejarul.

Mariana Neacșu,
clasa a VIII-a

Liniște

Am ascultat izvoarele,
doinele toarse la sărbători,
am ascultat ciocîrlia,
cîntecul ogorului răscolit de muncă,
am văzut copilul
cîntîndu-și fericit visele,
am privit cerul
și i-am atins cu fruntea albastrul,
am rostit numele tău încă o dată,
țară,
și am descoperit că numai aici
copilăria mea înflorește.

Mihaela Cioceanu,
clasa a VIII-a

Cenaclul literar
al Casei pionierilor și
șoimilor patriei
Roșiori de Vede

CEL MAI TÎNĂR DINTRE CONSTRUCTORI

Schiță de ALEXANDRU VERGU

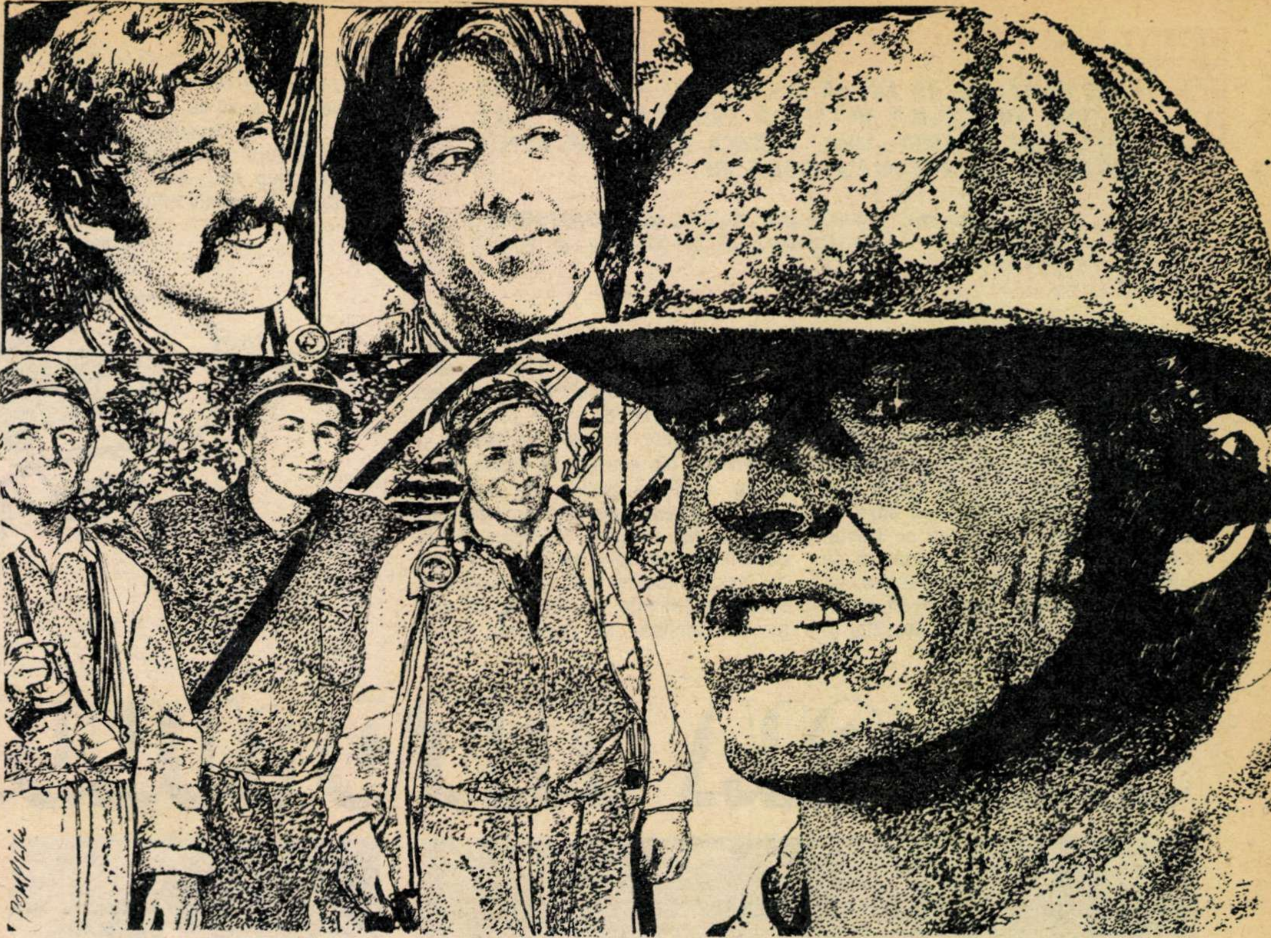

— Ce e, Sandule? Ți-a fost teamă, nu-i așa?!

În momentul întîlnirii celor două echipe la mijlocul tunelului, înaintînd una spre cealaltă, cel mai tînăr dintre constructori, Sandu, sări peste sterilul dislocat. Prin pătura de pulbere de rocă nu se mai distingea nimic; forfota ortacilor apărea doar ca o mișcare de umbre în lumina lămpilor cu carbid și, bineînțeles, acele nemaipomenite strigăte de bucurie. În acea zi de început de noiembrie, ortacii care străpungeau tunelul de aducțiune al hidrocentralei își îndeplineau cu zece zile mai devreme angajamentul comunist asumat în cinstea Congresului partidului. Era o performanță pentru astfel de lucrări complexe. Tuneliștii atacaseră muntele cu front de lucru dintr-o parte și alta, echipele porniseră în același timp. În ultima zi, perforatoarele „mușcaseră“ neîntrerupt, ore în șir, din stratul de rocă și se aștepta ca, dintr-un moment într-altul, să aibă loc joncțiunea. Deja cele două echipe, care înaintau cu forajul una spre cealaltă, comunicau între ele cu lovituri scurte în „peretele“ despărțitor. „După radiografie, ne aflăm exact față în față!“ și-a dat cu părerea mezinul. Și s-a întîmplat ca primul dintre tuneliști care să-l străpungă să fie tocmai el. „Burghiul nu se mai înșuruba, nu prindea, de parcă mergea în gol, avea să relateze Sandu mai tîrziu. Nu puteam să-mi explic de ce! Am împins puternic cu pieptul în șaua mînerului și, cînd l-am tras, am crezut că s-a rupt tija, așa ușor l-am manevrat mai apoi, adică, în gol. Atunci m-a lovit în ochi, prin orificiul din perete, lumina de afară. Mi s-a părut pe moment că e ochiul unui ciclop. Toți ortacii din echipă s-au îngrămădit claie, grămadă să se uite prin ochiul acela. Prin spărtura peretelui, se vedea, ca printr-un binoclu, undeva departe peisajul de pe versantul muntelui din față. Iar foarte aproape ortacii din cealaltă echipă. „Ia să văd și eu!“ — „Măi, ceilalți, veniți să vedeți și voi!“ Așa, în semiîntunericul din tunel, în fața ochiului de ciclop s-au privit, și-au strîns mîinile, apoi nea Barbu și ceilalți au continuat să lucreze cu băgare de seamă. El, încă roșu de bucurie și emoție, încearcă să rîdă și să-și facă loc printre ei. Era mînjit tot pe față cu praf de rocă și ciufulit; casca de miner și-o pierduse printre picioarele celorlalți în momentul străpungerii. „Du-te la gura tunelului și te răcorește, ia puțin aer curat, i-a zis unul dintre ortaci. Intră puțin sub unul din dușurile de acolo. Ai să-ți revii!“ Sandu aprobă din cap întocmai ca un automat; așa o să facă, revenindu-și însă cu greu.

Porni tot atunci spre gura de tunel; știa drumul, știa și șirul de dușuri cu apă rece și caldă de lîngă cisterna înaltă și nu înțelegea de ce îl dădăcise atîta, de parcă era convins că are să se rătăcească? Unde? Prin tunel? Ajuns la dușuri își scoase maioul și se bălăci bine, sub apa fierbinte, curățindu-se de praf. Se rezemă apoi de perete, cu capul pe spate și rămase în această poziție cu ochii închiși la soare. De mic i-a plăcut meseria de constructor de tunele, să străpungă munții. „E greu, dar cu nimic nu se aseamănă“, avea el obiceiul să se laude, îndrăgostit de meserie.

Acum sînt la gura tunelului, încă mai păstra ceva din emoția întîlnirii cu ceilalți ortaci. „Formidabil! Formidabil, repeta el și scutura mereu capul. „Nu ziceam eu că să străpungi tunele e cel mai fain lucru de pe lume?!“ Cînd l-au repartizat în echipă, în urmă cu o lună, șeful de echipă, tovarășul Barbu, văzîndu-l cam firav, zăbovise un moment, indecis, cu mîna pe umărul lui: „Tu ești utecist sau încă pionier?“ — „Utecist!“ a răspuns repede Sandu, neînțelegînd pe moment de ce îi pusese această întrebare.

Meșterul Barbu a mormăit ca pentru sine: Credeam că mi-au trimis aici un copilandru, care să se joace de-a tuneliștii“. Îl vedea prea slăbuț, avea oarecari îndoieli asupra rezistenței fizice. „Bine, vom vedea noi!“ — i-a mai zis. Și l-a trimis să-și ia echipamentul: casca de constructor, lampașul cu carbid și pickamerul, cu șa de umăr. O lună încheiată a străpuns roca dură cu acest ciocan cu burghiu, care i-a scuturat umărul cîte opt ore pe zi. Pînă la joncțiunea cu cealaltă echipă. A fost primul mare examen moral și fizic. Nu mai cunoscuse vreodată un sentiment asemănător, senzația pe care ți-o dă, atunci cînd urci în podul unei case și, scoțînd capul prin fereastra acoperișului, privești în jur pînă departe. Parcă se descoperise pe sine: puternic, capabil, plin de îndrăzneală. Ceea ce făptuiseră ei acolo, străpungînd muntele, era, evident, un succes colectiv, dar și al lui. „Cred că acum s-a convins și nea Barbu că sînt și eu în stare să făptuiesc ceva măreț!“ își zise, și scutură capul: „Aoleu!“. Abia acum își da bine seama că în ultima zi, perforînd într-un perete subțire ce mai despărțea cele două echipe, care înaintau una spre cealaltă, acesta s-ar fi putut prăbuși peste el, acoperindu-l de tot. Poate că de aceea șeful de echipă, nea Barbu, măsurîndu-l din ochi, cînd să înceapă lucrul, acum în ultima zi, l-a întrebat dacă e destul de curajos să atace frontal peretele sau îi dă de lucru ceva mai ușor în urmă.

— Curajos, în ce sens? a întrebat Sandu. Și de ce să-i dea **altceva** de lucru, mai ușor, tocmai în ziua cînd se știa că va avea loc joncțiunea? Dacă această grijă (pe care Sandu o socotea exagerată) n-ar fi venit din partea lui nea Barbu, vechi comunist, ar fi crezut că celălalt are ceva cu el și nu-l lasă să se bucure din plin de succesul muncii colectivului cu care lucra de atîta timp. „Bine, dacă nu ți-e teamă, ocupă-ți locul și atacă frontal!“ i-a zis nea Barbu.

„Astăzi ai să cunoști și altfel de emoții!“

Toate acestea, înaintea întîlnirii din tunel, pentru Sandu erau întrebări fără răspuns. Multe s-au clarificat, dar unele din întrebări reveneau: „Ești destul de curajos?“ Cum, adică? Acum putea să judece lucrurile așa cum se prezentau de fapt: fusese un adevărat examen pentru el, un examen greu, nu lipsit de emoții. „Dar l-am trecut!“

Stătea rezemat de schela de lemn din gura tunelului și surîdea în sine: Cînd a fost să-l primească în echipă, l-au întrebat dacă e curajos: „Meseria asta cere mult curaj!“ Dar ce înseamnă să ai curaj? Dacă ai sărit de pe acoperișul unui șopron, făcînd-o pe cascadorul profesionist, înseamnă că ai avut curaj? Sau să treci un rîu înot, cînd apa n-ajunge nici pînă la piept? Sandu avea un coleg de bancă, prin clasa a șaptea, care se lăuda că el are curajul să intre singur, noaptea, în pădure. Dar te întrebi: asta presupune curaj? Adică, ce i s-ar fi putut întîmpla noaptea în pădure?

Întrebîndu-l de curaj, dacă e destul de curajos, cînd a fost să-l primească în echipă, ortacii cît și șeful lor, nea Barbu, s-au gîndit, poate, dacă a chibzuit bine înainte de a lua hotărîrea să devină constructor de tunele. Dar asta e cu totul altceva. Dovedește o grijă mai deosebită față de cel nou venit, novice. Medită o clipă; și dacă cele două echipe înaintînd una în întîmpinarea celeilalte, mușcînd cu perforatoarele din peretele de piatră, subțiindu-l, acesta s-ar fi prăbușit la un moment dat peste el? Că doar el se ambiționase să atace frontal, mușcînd cu perforatorul din peretele tunelului...

— Ați ghicit, tovarășe Barbu, mi-a fost puțin teamă, trebuie să recunosc...

„ÎN URMĂTORII 10 ANI VA CUNOAȘTE O PUTERNICĂ DEZVOLTARE ENERGETICA NUCLEARĂ PRIN DAREA ÎN FOLOSINȚĂ, PÎNĂ ÎN 1993—1994, A CIRCA 12 000 MW PUTERE INSTALATĂ ÎN CENTRALELE NUCLEARE."

Din Raportul tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**
la Congresul al XIII-lea al P.C.R.

ENERGIA VIITORULUI

Viața modernă nu se poate lipsi de energie, la fel cum omul nu se poate lipsi de aerul pe care îl respiră. Să ne gîndim cît de mult este influențată viața noastră de către energie. Citim, dar aceasta presupune un consum de energie la tipografie, unde marile mașini rotative funcționează pe bază de energie electrică. Călătorim cu trenul, dar aceasta presupune alt consum de energie pentru tracțiunea trenului, ca și pentru fabricarea locomotivei, a vagoanelor și a șinelor. Viața orașelor și satelor se bazează și ea pe consum de energie. Astăzi, ca și ieri, consumăm energia acumulată în decursul erelor geologice de către plantele și animalele care au trăit pe Pămînt și au preluat din energia ce venea de la Soare. Cărbunii provin, de fapt, din păduri carbonificate prin procesele ce au avut loc în urma îngropării lor în pămînt, iar petrolul, se crede, provine din peștii vechilor mări și oceane. Dar aceste zăcăminte de combustibil clasic sînt limitate, iar consumul mereu crescînd al oamenilor va face ca peste cîteva decenii rezervele cunoscute azi de petrol, ca și de cărbuni, să fie în mare măsură consumate.

Din fericire, omenirea a învățat, în ultimul timp mai ales, cîteva lucruri esențiale. În primul rînd a învățat necesitatea de a economisi cît mai mult energia. Epoca risipei s-a terminat. În același timp a învățat să utilizeze energia căderilor de apă, energie ce vine, de fapt, tot de la Soare. Într-adevăr, în ciclul de circulație a apei pe Pămînt, evaporarea, ce duce la formarea norilor și apoi a apelor curgătoare, se produce tot cu consum de energie solară.

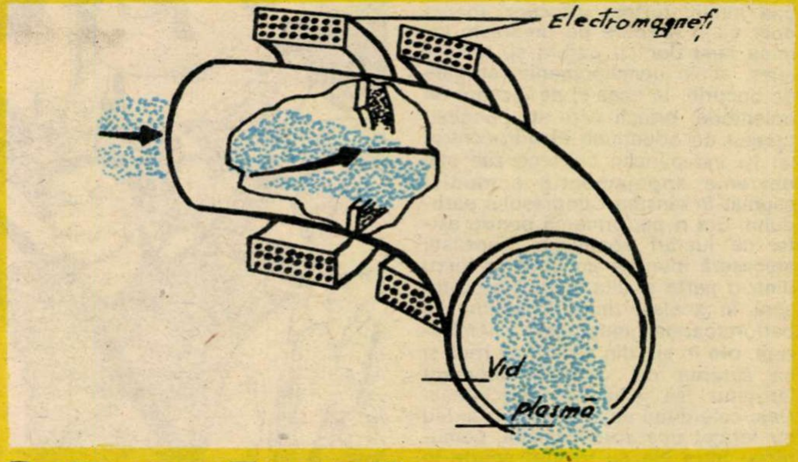

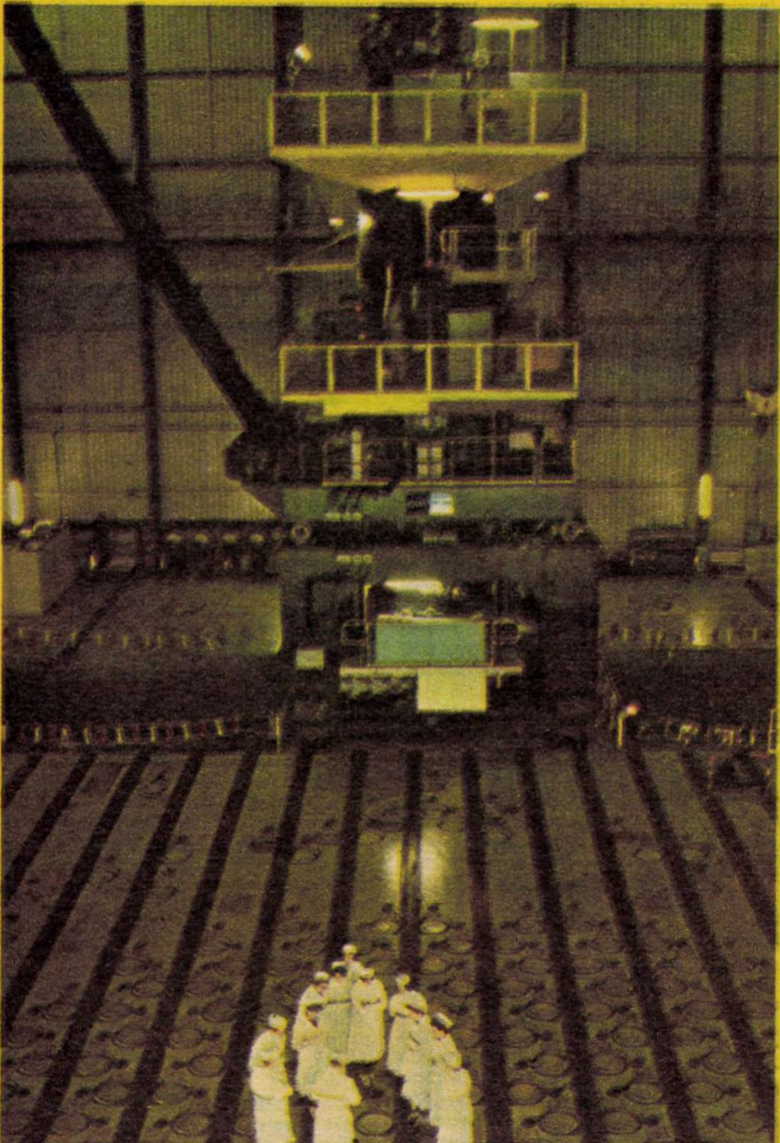

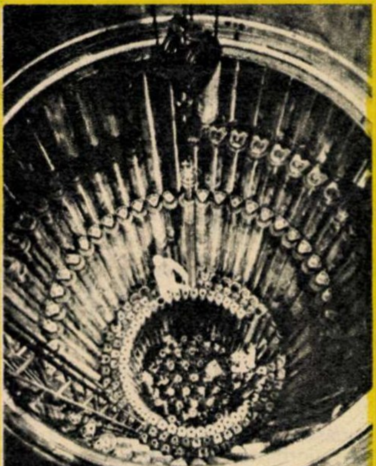

Dar oamenii de știință au mai făcut o descoperire deosebit de importantă: ei au izbutit să elibereze uriașa energie internă a atomului, dirijînd și ținînd sub control anumite reacții nucleare. Astfel au apărut reactorii nucleari, în care se consumă uraniu și se produce energie electrică.

Dar și cantitatea de uraniu existentă pe Pămînt e limitată. Din fericire, specialiștii au găsit noua soluție a fuziunii nucleare. În centralele nucleare actuale are loc un proces de **fisiune,** în care atomii de uraniu se sparg, producînd neutroni, care, la rîndul lor, sparg alte nuclee rapide; avem astfel o reacție în lanț care în final produce energie. La procedeul de **fuziune,** datorită unor condiții cu totul neobișnuite, unele nuclee se unesc, fuzionează, rezultînd un nucleu nou, cu o masă ceva mai mică decît aceea a nucleelor inițiale. Mica masă pe care nu o mai regăsim ne revine sub forma unei mari cantități de energie eliberată.

A apărut o nouă disciplină tehnico-științifică: ingineria fuziunii.

Să prezentăm mai întîi „eroii" acestei aventuri a fuziunii nucleare. E vorba de doi izotopi ai hidrogenului, numiți deuteriu și tritiu, avînd în compoziția nucleului un proton și un neutron, respectiv doi neutroni și un proton. Nucleul de hidrogen are numai un proton. Dacă avem un gaz de deuteriu și tritiu, sub formă de plasmă la temperatura de 58 de milioane de grade Celsius, în el are loc reacția nucleară ce conduce la obținerea unui nucleu de heliu și a unui neutron de mare energie. Acest neutron scapă din plasma respectivă, în timp ce nucleul de heliu rămîne în compoziția plasmei.

Problema principală constă în a face ca nucleele de deuteriu și tritiu să se apropie, ca să se poată uni. Aici apare o mare dificultate, ce provine din faptul că ambele nuclee au sarcini electrice pozitive, care se resping. E deci nevoie de crearea unor cîmpuri electromagnetice puternice, apte să învingă această forță electrostatică. Odată reacția nucleară începută, în anumite condiții ea se autosusține, producînd mereu nuclee de heliu și neutroni rapizi, care, lovind alte nuclee, întrețin reacția. În același timp se obține și un exces de energie, care poate fi utilizată.

Fuziunea nu are dezavantajele fisiunii – nu apar deșeuri radioactive. În plus, rezervele existente de hidrogen, deuteriu și tritiu sînt practic inepuizabile pe Pămînt. Problemele tehnice ale obținerii temperaturilor înalte, ca și ale limitării plasmei într-un anumit spațiu cu ajutorul unor cîmpuri magnetice puternice sînt incomplet rezolvate. Cercetările în curs ne dau însă convingerea că, în următorul deceniu, omenirea va beneficia de o sursă inepuizabilă de energie, oferită de fuziunea nucleară.

EDMOND NICOLAU

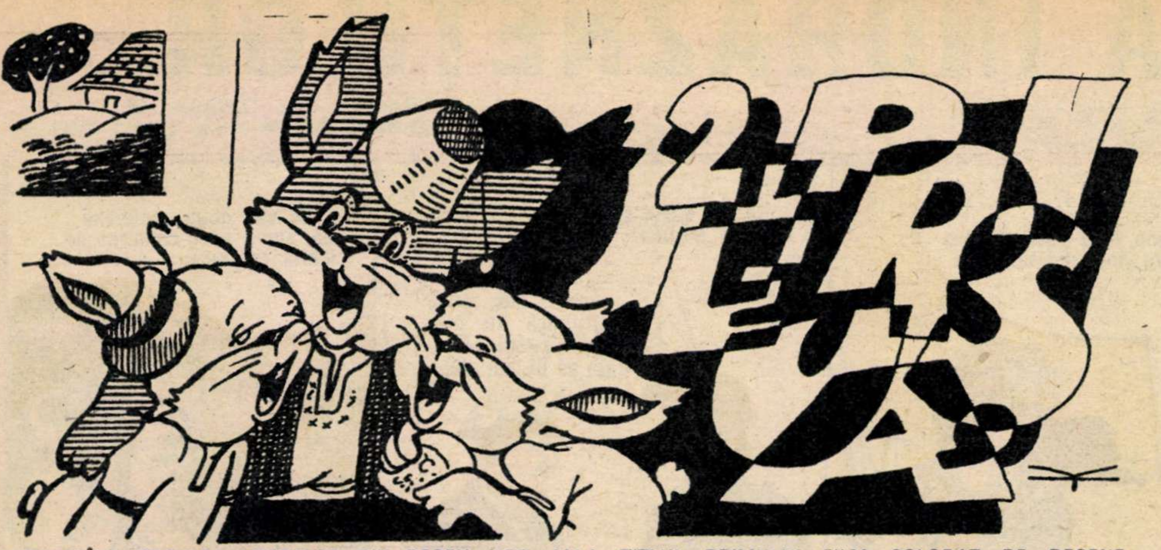

SCHIMBÎND ORDINEA LITERELOR DIN DESEN, VEȚI AFLA TITLUL PRIMULUI FILM COLORAT DE DESENE ANIMATE REALIZAT ÎN ȚARA NOASTRĂ.

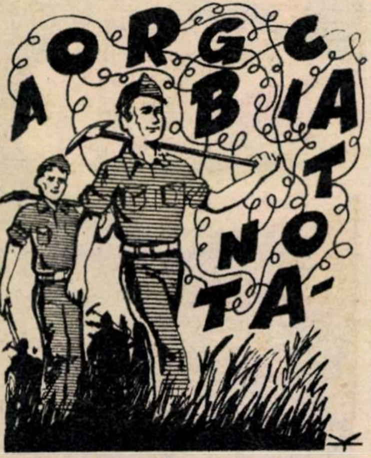

Citind într-o anumită ordine literele din desen, veți afla numele unui însemnat șantier național al tineretului, din 1947.

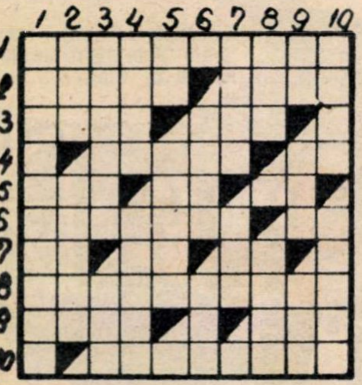

CASA NOASTRĂ

ORIZONTAL: 1) Încăpere accesorie a unei case de locuit. 2) Mari aglomerații urbane. Casa excursionistului. 3) Împodobesc pereții. Soția lui Vișnu în mitologia indiană. 4) Locuință utilizată în Asia Centrală, de formă conică sau semisferică, alcătuită dintr-un schelet de lemn acoperit cu pîslă (pl.). Cinci din zece! 5) Imagine toracică normală (abr.). Enescu Ene. Au locuința la stînă. 6) A cercetat posibilitățile de reușită. Dese! 7) La coborîre! Plus. Vai! 8) Unitate comercială. 9) Curtea navelor. Pisc în estul Elveției. 10) Camere. VERTICAL: 1) Camere de dormit. 2) Perioadă istorică. Învelitoare pentru casă. 3) Casa omenirii. Institutul de Drept Internațional (abr.). 4) Studiu restrîns asupra unor teme literare, filozofice sau științifice. Nume turcesc. 5) Două din saloane! Prundiș. 6) Strălucește noaptea pe bolta cerească. Material de construcție pentru iglu. 7) Ouăle peștilor. Întreg, complet. 8) Apartamentele acestui cincinal. Sală de dimensiuni foarte mari (pl.). 9) Perete! Element de construcție executat din cărămizi, blocuri de piatră sau beton. Distanțat în timp! 10) Partea superioară a unui edificiu, deasupra cornișei, menită să mascheze acoperișul. Poet persan (1213–1292), creatorul povestirii „Prețul casei și vecinul".

DICȚIONAR: SRI, LAD, IDI.

Cutezătorii
ALMANAH

O LECTURĂ
PENTRU VACANȚĂ:
ALMANAHUL
„CUTEZĂTORII" 1985!

Cîte plăci prefabricate apar în acest desen?

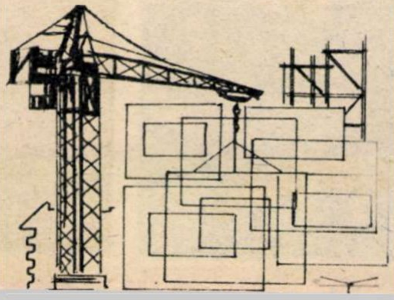

DINTR-O SINGURĂ LINIE!

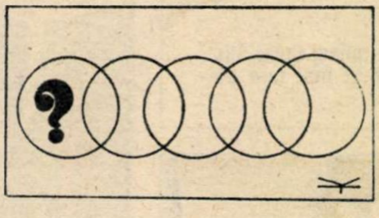

Pornind din punctul 1, aflați drumul oțelului de la minereul de fier la piesele de mașini.

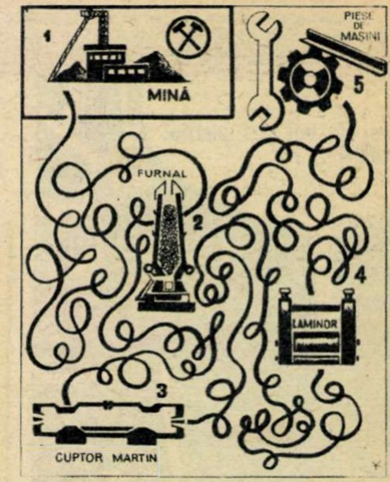

ENIGMA

de TUDOR NEGOIȚĂ

X. — Eu sînt convinsă că nu! zice Elvira. Dar zic că cel mai bine ar fi să le relatăm, cum începe școala, tuturor povestea asta, cine știe, poate mai sînt unii pe care îi mai pot păcăli niște „colegi" de-ai prietenilor lui „Nea Fane"!

— Mai bine ar fi să scriem la „Cutezătorii", propun eu, să afle toți. Mă-ntreb, acum, după ce-i furaseră din casă, ce-aveau de gînd să facă cu grasul ăsta?

Ofițerul în civil care a ascultat ceva spus de un coleg al lui probabil, în radioportativul pe care-l ține lipit de ureche, ne anunță că mustăcioșii se întorc și ne invită să ieșim în curte și să căutăm să aflăm ce voiau să facă cu Ionel, asta dacă ne interesează și ne pricepem să aflăm. Hm! Ia să vedem dacă ne pricepem!

Ieșim, eu, Elvira și Ionel în curte, unde tocmai intră într-adevăr mașina galbenă cu numărul pe care l-am indicat miliției. Cei doi mustăcioși coboară și se uită la noi mirați.

— Unde-i Fane? întreabă tipul în cămașă tărcată, care pare a fi șeful.

— A plecat să cumpere bilete de vapor! zic eu.

— Ce să facă?! rîde al doilea mustăcios.

*

Ei, acum să vedem, dragi cititori, dacă ați ghicit planul lui Radu. Dacă știți cum ar trebui el să procedeze pentru a afla cît mai multe de la cei doi hoți înainte ca aceștia să fie arestați, scrieți-ne pe adresa: Redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cod 71341. Menționați pe plic: Pentru ENIGMA.

Cutezătorii
Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr ELENA MĂNESCU; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1.50 lei

BRIGADA ÎNDRĂZNEȚILOR

3

Rezumatul episodului precedent: Echipa de tineri sudori a meșterului comunist Grigore Bentu finalizează o lucrare la înălțime, pe doi stîlpi de înaltă tensiune. Cum vor trece tinerii utecişti şi acest examen?

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: VALENTIN și LIANA TĂNASE

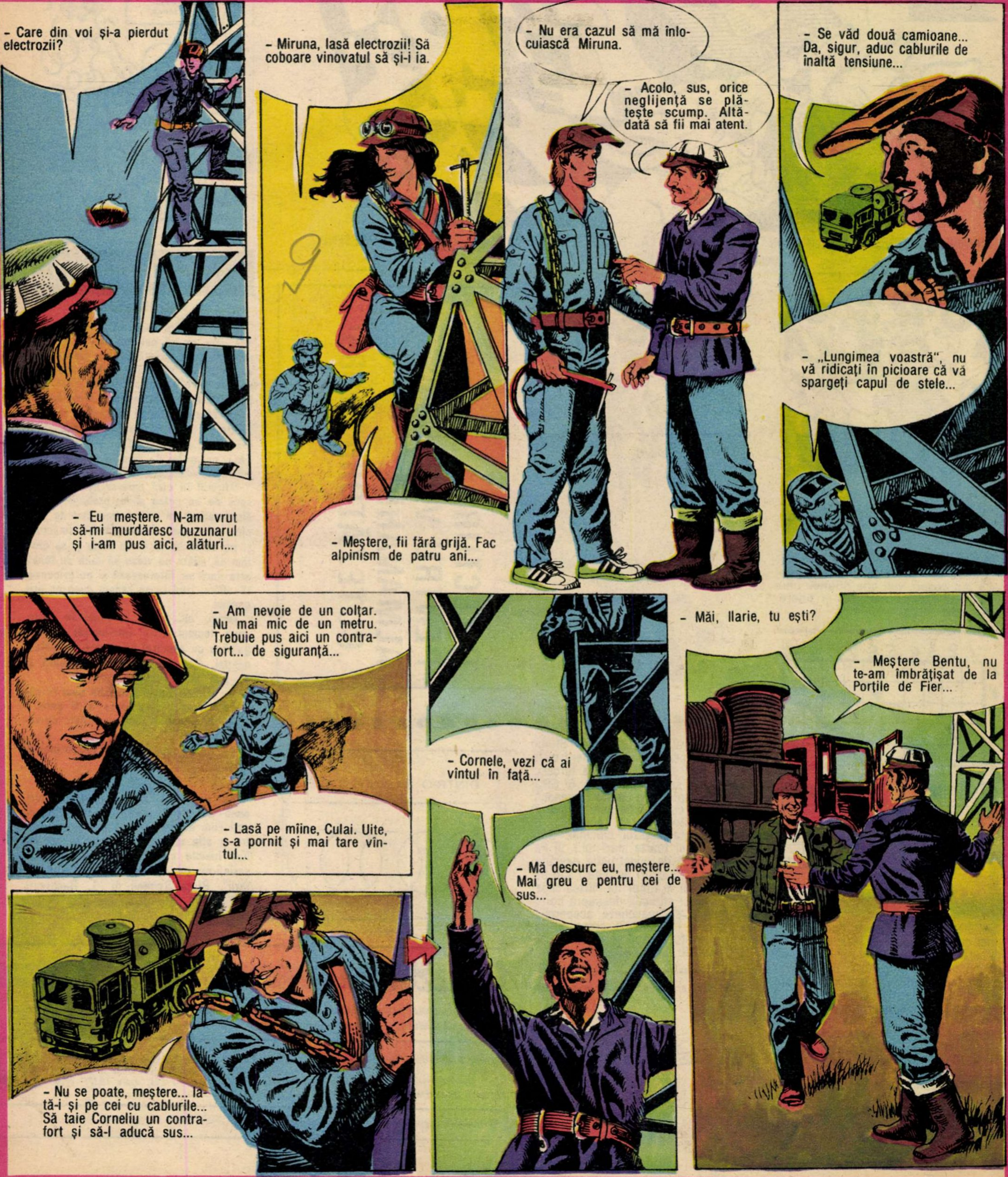
- Care din voi și-a pierdut electrozii?
- Eu meștere. N-am vrut să-mi murdăresc buzunarul și i-am pus aici, alături...
- Miruna, lasă electrozii! Să coboare vinovatul să și-i ia.
- Meștere, fii fără grijă. Fac alpinism de patru ani...
- Nu era cazul să mă înlocuiască Miruna.
- Acolo, sus, orice neglijență se plătește scump. Altădată să fii mai atent.
- Se văd două camioane... Da, sigur, aduc cablurile de înaltă tensiune...
- „Lungimea voastră", nu vă ridicați în picioare că vă spargeți capul de stele...
- Am nevoie de un colțar. Nu mai mic de un metru. Trebuie pus aici un contrafort... de siguranță...
- Lasă pe mîine, Culai. Uite, s-a pornit și mai tare vîntul...
- Nu se poate, meștere... Iată-i și pe cei cu cablurile... Să taie Corneliu un contrafort și să-l aducă sus...
- Cornele, vezi că ai vîntul în față...
- Mă descurc eu, meștere... Mai greu e pentru cei de sus...
- Măi, Ilarie, tu ești?
- Meștere Bentu, nu te-am îmbrățișat de la Porțile de Fier...

(Va urma)

BANCA de ONOARE

Să încheiem trimestrul I cu rezultate bune și foarte bune!

Cutezătorii

50

JOI, 13 DECEMBRIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 897)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Dînd viaţă îndemnurilor adresate de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la marele forum al comuniştilor români, Congresul al XIII-lea, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul ţării acţionează cu energii sporite, cu hotărîre şi răspundere, cu înalt spirit revoluţionar pentru îndeplinirea exemplară a planului şi angajamentelor pe acest an şi pe întregul cincinal, pentru pregătirea în cele mai bune condiţii a producţiei industriale şi agricole din anul viitor, asigurînd astfel o bază trainică traducerii în viaţă a ideilor şi măreţelor obiective de dezvoltare multilaterală a ţării. De la o zi la alta, de la o săptămînă la alta faptele de muncă, de hărnicie şi abnegaţie, de dăruire comunistă îmbogăţesc şi înfrumuseţează chipul patriei.

Oamenii muncii din industria judeţului Prahova au îndeplinit, cu 28 zile mai devreme, planul producţiei-marfă industriale pe primii patru ani ai actualului cincinal. Succesul, datorat îndeosebi creşterii peste prevederi a productivităţii muncii, creează condiţiile realizării, pînă la sfîrşitul anului, a unei producţii-marfă industriale peste plan în valoare de 6 miliarde lei, concretizată în însemnate cantităţi de cărbune, utilaje pentru prospecţiuni geologice şi de foraj, bunuri de larg consum şi altele.

In telegrama adresata cu acest prilej tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, de Comitetul judeţean Prahova al P.C.R., se exprima angajamentul ferm al oamenilor muncii de pe meleagurile prahovene de a acţiona cu înaltă răspundere comunistă pentru a da viaţă orientărilor şi sarcinilor cuprinse în Raportul prezentat la Congresul al XIII-lea de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în celelalte documente adoptate de marele forum al comuniştilor. În continuare, în telegramă se arată: **„Dînd glas sentimentelor de neţărmurită bucurie, entuziasm şi mîndrie patriotică pe care le nutresc faţă de dumneavoastră, stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, ctitor al României moderne, vizionar cutezător al societăţii comuniste de mîine, personalitate proeminentă a lumii contemporane, toţi fiii Prahovei sînt încredinţaţi că, avîndu-vă în fruntea partidului şi statului, bravul nostru popor îşi va putea da întreaga măsură a vocaţiei sale creatoare, transformînd în fapte durabile obiectivele amplului program de dezvoltare economico-socială, de întărire a independenţei şi suveranităţii, a rolului şi prestigiului internaţional al patriei noastre scumpe, România socialistă".**

Oamenii muncii din industria judeţului Alba au raportat îndeplinirea cu 26 de zile mai devreme a planului de producţie-marfa pe primii 4 ani ai actualului cincinal. Preocuparea statornica a colectivelor muncitoreşti din judeţ pentru creşterea eficienţei economice şi utilizarea cu randament sporit a capacităţilor de producţie s-a soldat cu obţinerea unei producţii de înaltă calitate, evidenţiindu-se, totodată, faptul că mai bine de 70 la sută din producţia suplimentară care va încununa sfîrşitul acestui an va fi obţinută pe seama creşterii productivităţii muncii. La acest succes deosebit se înscriu cu cinste **Întreprinderea mecanică Cugir, Întreprinderea minieră Baia de Arieş, Întreprinderea metalurgică Aiud, Întreprinderea metalurgică de metale neferoase Zlatna, Întreprinderea de covoare şi porţelan din Alba Iulia.**

Un succes deosebit au obţinut şi hidroenergeticienii de la „Porţile de Fier-2" Astfel. Antrepriza „Energomontaj" Porţile de Fier-2 a încheiat montajul primului hidroagregat al centralei electrice. Tot aici a fost pusă în funcţiune ecluza romanească, eveniment marcat de trecerea, la 8 decembrie, a primului convoi de nave.

Au mai raportat îndeplinirea planului anual la producţia-marfă industrială 17 mari unităţi din judeţul Constanţa, 32 de unităţi economice din judeţul Braşov şi 25 unităţi economice din judeţul Bacău.

Ferm hotărîţi să înfăptuiască hotărîrile adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului nostru, minerii din Valea Jiului s-au angajat într-o însufleţitoare întrecere socialistă, extrăgînd peste prevederile planului importante cantităţi de cărbune cocsificabil şi energetic. Prin extinderea tehnologiilor avansate, creşterea productivităţii muncii în abataje, întărirea ordinii şi disciplinei, minerii din Paroşeni s-au situat în fruntea întrecerii. De la începutul anului şi pînă în prezent, ei au dat peste plan 49 000 tone de cărbune.

În Raportul prezentat de la tribuna înaltului forum al comunistilor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat o idee cardinală pentru dezvoltarea agriculturii, şi anume că noua revoluţie agrară are ca principal obiectiv dezvoltarea intensivă a producţiei, obţinerea unor recolte record, sporirea în felul acesta a aportului ce-i revine agriculturii în ridicarea ţării pe noi trepte de progres şi bunăstare. Aşa cum arăta secretarul general al partidului nostru, **„Realizarea în acest an, de către unele unităţi agricole, a unor producţii de grîu şi orz de peste 8 000 kg la hectar, precum şi recolte de porumb de 15 000—20 000 kg la hectar demonstrează marile posibilităţi de care dispune agricultura noastră".**

Pornind de la experienţa acestor unităţi fruntaşe, lucrătorii ogoarelor, punînd la adăpost roadele cîmpurilor, a livezilor şi grădinilor, urmînd totodată indicaţiile secretarului general al partidului, depun eforturi susţinute pentru pregătirea terenurilor, cu atenţie, cu dăruire, cu eroism, în vederea obţinerii unor culturi intensive pe suprafeţe mari, în aşa fel încît pe aceste suprafeţe să se obţină, în medie la hectar, 20 tone porumb ştiuleţi, 40—50 tone de sfeclă de zahăr, 30—40 tone cartofi, peste 8 000 kg grîu şi orz, peste 3 000 kg de floarea-soarelui şi soia. Anul 1985 în agricultură va fi un an record. O atestă înflăcărarea cu care lucrătorii ogoarelor, în ciuda iernii care îngreunează mult munca, s-au mobilizat pe întreg cuprinsul ţării, făcînd din pregătirea recoltelor anului viitor o îndatorire patriotică, o sarcină de mare răspundere a fiecărei unităţi agricole. În judeţele Mehedinţi, Argeş, Vîlcea, Sălaj, Sibiu, Covasna, Bistriţa-Năsăud, Maramureş şi în Sectorul agricol Ilfov arăturile adînci pentru însămînţările de primăvară au fost încheiate.

Hotărîrile Congresului al XIII-lea al partidului devin astfel cu fiecare zi însufleţitor şi mobilizator program de acţiune al întregului popor, deschizînd noi şi luminoase perspective în dezvoltarea României socialiste.

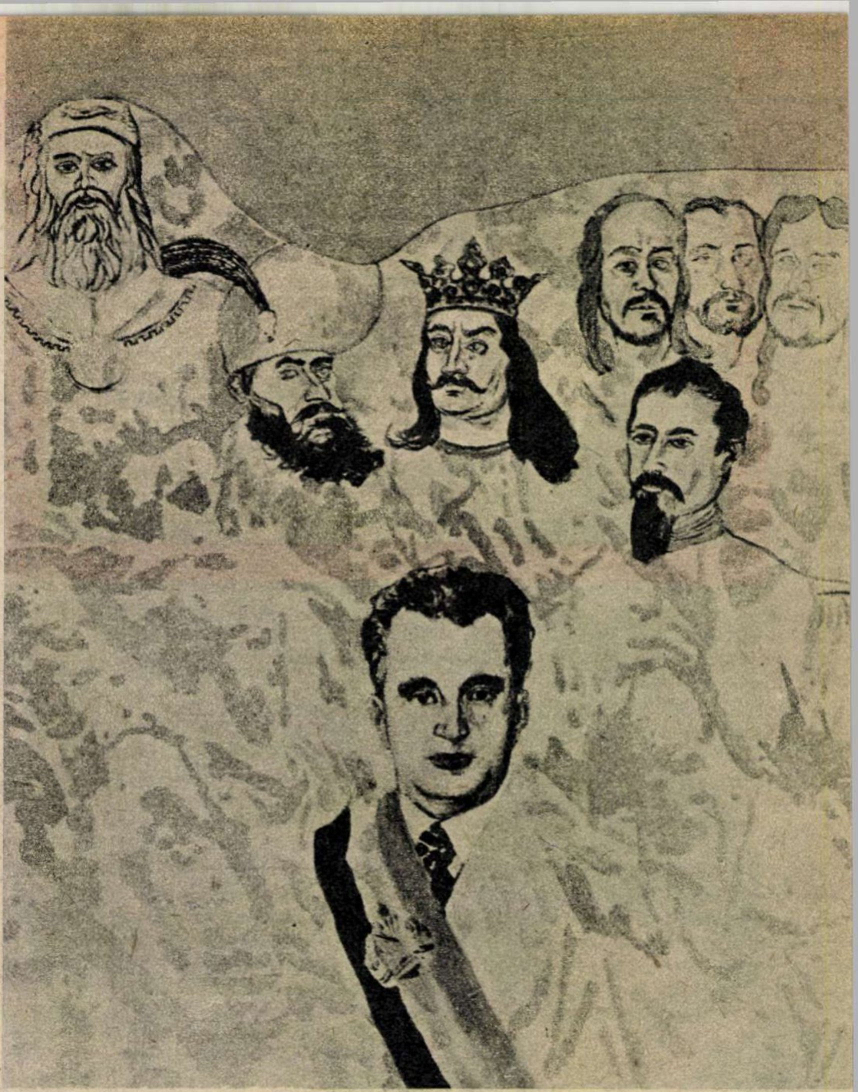

DRAGOSTEA

De la tribuna Congresului al XIII-lea al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, înfăţişînd măreţia obiectivelor pe care şi le propune ţara în anii ce vin, reliefa adevărul că acestea impun mobilizarea exemplară şi punerea deplină în valoare a tuturor energiilor şi puterilor creatoare ale poporului. În acest context, secretarul general al partidului nostru sublinia încă o dată uriaşa însemnătate a patriotismului revoluţionar socialist, ca o autentică forţă a progresului social-economic, cerînd să se intensifice şi să se perfecţioneze întreaga activitate politico-educativă desfăşurată de toţi factorii educaţionali în acest sens: **„În întreaga activitate politico-educativă de formare a omului nou trebuie să punem pe prim plan dezvoltarea patriotismului revoluţionar socialist, a dragostei faţă de patrie, a răspunderii şi ataşamentului faţă de popor, faţă de cuceririle sale revoluţionare, a hotărîrii de a lupta şi munci pentru făurirea socialismului şi comunismului, pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale şi spirituale a poporului, pentru apărarea cuceririlor revoluţionare, a independenţei şi suveranităţii României".**

În această vastă lucrare de plămădire a unor trainice simţăminte patriotice, un rol hotărîtor revine istoriei, cunoaşterea trecutului naţional fiind, în concepţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, temelia întregii activităţi politico-educative. Îşi găseşte ilustrarea în această luminoasă viziune adevărul relevat în repetate rînduri de tovarăşul Nicolae Ceauşescu că nimic nu poate fi realizat fără cunoaşterea trecutului, a marilor sale învăţăminte, că trecutul este fundamentul prezentului, iar acesta temelia viitorului. Evidenţiind această strînsă legătură între trecut, prezent şi viitor, secretarul general al partidului nostru a subliniat astfel că un popor care nu-şi cunoaşte trecutul, care nu-l respectă, este întoc-

DE PATRIE

TRĂSĂTURĂ DEFINITORIE A TÎNĂRULUI REVOLUȚIONAR

mai ca un copil care nu-și cunoaște și nu-și respectă părinții, trăind singur pe lume. Cunoașterea istoriei naționale devine de aceea un imperativ al operei de construcție socialistă a țării, căci în filele istoriei, ca într-o apă limpede și adîncă, poporul își vede trecutul, prezentul și viitorul, înțelege de unde vine și încotro se îndreaptă. Înțelege astfel mai exact care au fost greutățile pe care a trebuit să le înfrîngă, care au fost factorii pe care s-a sprijinit în mersul său înainte, pîrghiile care l-au ajutat să urce spre clipele prezentului.

Învestind istoria cu statutul de „dascăl al vieții", tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că trecutul național reprezintă o mare lecție de atașament a înaintașilor față de glia patriei, față de ființa neamului, față de limba, portul și datinile străbune. De-a lungul unei istorii multimilenare, oamenii pămîntului românesc nu s-au lăsat îngenuncheați de greutățile vremurilor, ci înfrățiți cu cîmpia, cu rîul, cu codrul, s-au ridicat deasupra vitregiilor timpurilor, asigurînd continua ascensiune a patriei pe calea progresului social-economic. In ciuda tuturor vicisitudinilor istoriei, românii au rămas statornici în vatra lor străbună, au făcut să rodească necontenit glia, au împodobit-o potrivit nevoilor lor de frumos, au apărat-o împotriva potrivnicilor, făcînd din piepturile și brațele lor un zid de netrecut în fața cotropitorilor. An după an și secol după secol, românii și-au apărat ca pe o sacră comoară, ca pe bunul cel mai de preț limba strămoșească, cea dulce ca un fagure de miere, socotind că ea este mai presus de toate celelalte valori întrucît îi individualizează în șiragul popoarelor lumii. Tocmai de aceea, trecutul național este un vibrant îndemn la muncă, la atașament nedezmințit față de asemenea valori neprețuite cum sînt neatîrnarea gliei, limba strămoșească, unitatea națională.

În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu istoria reprezintă un permanent imbold pentru generațiile de astăzi și de mîine la așezarea energiilor și puterilor creatoare în slujba propășirii patriei, la asumarea unor înalte răspunderi pentru prezentul și viitorul acesteia. Istoria este un vibrant îndemn ca tinerii de azi să preia și să ducă mai departe facla înaintașilor, torța dragostei lor de țară, a setei de libertate și dreptate, a voinței lor de a trăi liberi, stăpîni pe soarta lor.

Cunoașterea istoriei reprezintă, în același timp, un izvor de încredere în forța, în puterea poporului de a birui, prin muncă, prin unire, prin dăruire și abnegație, orice vitregii ale veacurilor. Într-adevăr, filele cronicii arată limpede că, deși silit să trăiască veacuri la rînd despărțit în mai multe formațiuni politice, poporul român a reușit după aspre și îndelungate lupte să-și înfăptuiască visul de secole – statul național unitar. Istoria noastră pune în lumină adevărul că în ciuda poftelor hrăpărețe ale imperiilor din vecinătatea sa, poporul român a reușit în cele din urmă să-și cucerească neatîrnarea, să devină stăpînul destinelor sale, să trăiască liber, de sine stătător. Epopeea trecutului spune generațiilor de azi că în ciuda a mari și nenumărate greutăți poporul nostru a instaurat pe pămîntul scump al patriei o orînduire a dreptății și egalității sociale. La temelia tuturor acestor mărețe cuceriri s-au aflat lupta dîrză, încrederea în forțele proprii, consecvența cu care poporul nostru a urmărit înfăptuirea justelor sale aspirații, unirea tuturor forțelor sale. De aceea, trecutul nostru național propune contemporaneității o mare și luminoasă lecție, aceea că dacă un popor socotește că pentru împlinirea idealurilor sale de dreptate, de libertate, de unitate nici un preț nu este prea mare, nici o jertfă prea grea, atunci el izbîndește în dreapta sa luptă, oricît de puternici ar fi potrivnicii săi.

Un nesecat izvor de lumină, de tărie, de încredere în forțele proprii, aceasta este în concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu istoria patriei. Și, deopotrivă, o punte de legătură la temelia păcii, a progresului general al națiunilor aflîndu-se mereu relațiile întemeiate pe respect reciproc, pe colaborare și bună vecinătate, dimpotrivă, politica de forță, amestecul în viața internă a altor popoare reprezentînd o sursă de încordare, de tensiune, de înrăutățire a climatului politic internațional.

Tocmai avînd în vedere aceste luminoase principii, tovarășul Nicolae Ceaușescu îndeamnă cu exemplară consecvență la cinstirea trecutului, la așezarea marilor sale învățăminte la temelia întregii activități politico-educative, cu convingerea că însușirea acestora are darul unic de a întări simțămintele de mîndrie pentru apartenența la un popor mîndru, demn, cu o istorie eroică, nicicînd îngenuncheat de vitregiile vremurilor, de a întări răspunderea celor de azi pentru destinul patriei, hotărîrea lor de a face totul pentru înălțarea României pe noi culmi de măreție, de frumusețe, de prosperitate.

SILVIU ACHIM

PORTRETE PENTRU „GALERIA CUTEZATORILOR"

NICOLETA GHIGHILEANU

LOREDANA DINCĂ RODICA

NICOLAE CINZEACĂ

CAMELIA DUMBRAVA

GABRIEL ANDRITOIU

SIMONA GERA

LILIANA BECEANU

Eu învăț, tu înveți, el învață

ȘI TOȚI SĂ ÎNCHEIEM TRIMESTRUL CU REZULTATE BUNE ȘI FOARTE BUNE

Cum muncim pentru a trăi bucuria izbînzii?

Pentru fiecare pionier, pentru fiecare școlar, învățătura, calitatea acesteia constituie, la această oră, preocupări de cea mai mare actualitate. În oricare școală ne-am opri, am auzi vorbindu-se despre perseverență și autodepășire, despre disciplină și lupta cu notele mediocre, despre aspirația fiecărui pionier, a fiecărui detașament la titlul de fruntaș. Este firesc să fie așa, fiindcă pretutindeni se navighează „cu toate pînzele sus" spre finișul primului trimestru școlar, cînd în carnetele de elev mediile obținute la fiecare obiect în parte vor da măsura modului în care fiecare pionier și-a îndeplinit principala sa îndatorire – **acea de a învăța.**

Așadar, cum muncim, cum ne preocupăm pentru ca noi și colegii de lîngă noi să putem porni spre casă, în acea ultimă zi din trimestrul întîi, cu chipurile luminate de bucuria izbînzii, de satisfacția muncii împlinite?

Despre aceste preocupări am discutat de curînd cu mai mulți pionieri de la școlile nr. 1, 2 și 3 din orașul Zimnicea, județul Teleorman. Toate cele trei unități de pionieri se pot mîndri cu rezultatele obținute pînă în prezent, cu frumoasele note care atestă sîrguința, perseverența, seriozitatea cu care copiii orașului renăscut din temelii de pe malul Dunării privesc pregătirea lor pentru muncă și viață, pentru viitor.

În fiecare detașament, numărul notelor de 8, 9 și 10 este în continuă creștere și toți pionierii speră ca și rezultatele la teze să fie la fel de îmbucurătoare. Asemenea unor muncitori care, deși stăpînesc o meserie, se preocupă continuu de ridicarea calificării lor, și copiii din Zimnicea sînt interesați de perfecționarea metodelor de învățare, de sprijinirea acelor colegi - puțini, ce-i drept – care nu obțin încă rezultate pe măsura puterii lor.

Liliana Beceanu, din clasa a VIII-a B, ne-a mărturisit că în școala ei (Școala nr. 2) discuțiile despre **calitatea învățăturii** sînt frecvente, prin interesantele schimburi de experiență organizate între detașamente. Ea și colegii ei au ajuns la concluzia că stă în puterea oricărui pionier să obțină note bune și foarte bune cu o singură condiție: **fiecare să-și cunoască bine forțele, posibilitățile de învățare și să caute să muncească astfel încît să ajungă la limita de sus a acestora**. Unii elevi se pregătesc acasă, iar la școală, cînd sînt ascultați, primesc note de 7. Sînt elevi care pot obține oricînd nota maximă. Ei nu depun însă efortul necesar. Dacă sînt întrebați de ce au luat doar nota 7, ei ridică din umeri spunînd: „Bine, dar am citit lecția de 2–3 ori". Or fi citind ei de două-trei ori o lecție, spune Liliana, dar dacă în timpul acela nu se concentrează, și gîndul le zboară în altă parte, rezultatul nu poate fi mulțumitor. Tocmai de aceea, chiar de la începutul trimestrului, noi, cei dintr-a VIII-a B, ne-am hotărît să privim învățătura și mai serios ca pînă acum. (La sfîrșitul anului precedent, toți pionierii din clasă au absolvit cu medii peste șase.) Dorim ca rezultatele muncii noastre să-i stimuleze și pe cei de la alte clase care vor veni după noi, cînd, după absolvire, vom pleca spre liceele industriale. Colectivul nostru este unit și ne ajutăm mult unii pe alții la nevoie. Rezultatele sînt bune. Pînă acum, în clasa noastră **nu există nici o notă proastă.** Simona Gera, Petruța Negru, Mioara Ivănuș, Floricel Coajă și alții au numai note de 9 și 10.

Dar Liliana ne spune că este încă nemulțumită: în detașament sînt cîțiva colegi care au mai primit și note mediocre. Ca primă măsură, s-a stabilit o conlucrare mai strînsă între pionierii care se află în această situație la matematică, fizică și chimie și aceia care au note maxime la aceste obiecte. Tezele vor demonstra eficiența acestei modalități de întrajutorare.

Un salt de la nota 4 la nota 9 sau „gustul" victoriei

Sînt unii copii care, atunci cînd primesc o notă slabă sau mediocră, se demobilizează, „depun armele", spunînd că „nu pot mai mult". Din teama de a lua pieptiș greutățile de moment amînă mereu ziua în care se vor așeza serios la masa de lucru pentru a lua totul de la capăt. Timpul trece, lanțul însușirii cunoștințelor este rupt, iar celor în cauză le vine tot mai greu să se redreseze. Atunci cînd au însă tăria s-o facă imediat, victoria este de partea lor. **Diana Tițu,** din clasa a VI-a B, Școala nr. 1, a fost foarte bucuroasă că-i poate lăuda pe trei dintre colegii ei – Eduard Iavorschi, Mihaela Neacșu și Aurelia Pietreanu.

– La matematică, anul trecut, Eduard nu se putea descurca mai deloc și, cel mai des, cînd era ascultat primea nota patru. Cealaltă colegă, Mihaela, abia putea răspunde de cinci. În trimestrul acesta au fost mult mai atenți la ore, au primit și ajutor din partea noastră. Amîndoi au înregistrat un salt aproape spectaculos: **Eduard a primit 9 la matematică, iar Mihaela — 8.**

Cazul celor doi colegi, ne spune Diana, demonstrează cum nu se poate mai bine că atunci cînd îți pui la bătaie toate forțele pentru a-ți acoperi golurile din cunoștințele predate la clasă, cînd vrei să ieși din situația neplăcută în care te afli, învingi, iar gustul victoriei îți redă încrederea în forțele proprii.

Două importante chei ale succesului școlar: prezența și atenția la ore

Aceasta este părerea Nicoletei Zaman, din clasa a VIII-a C, și a colegei ei, Gabriela Popescu, comandanta detașamentului de la clasa a VI-a A.

În şcoala lor - Şcoala nr. 3 - au avut şi mai au încă probleme cu unii copii cărora le plăcea să lipsească de la şcoală. Printre aceştia se număra şi Ilie S. În fiecare dimineaţă, el pleca spre şcoală, unde de cele mai multe ori nu ajungea. Se plimba fără nici un ţel prin oraş, privea vitrinele şi la ora cînd ştia că se încheie programul se ducea frumuşel acasă. Părinţii nu ştiau nimic despre escapadele fiului lor. Pînă într-o zi, cînd au primit vizita pionierilor din detaşament, însoţiţi de tovarăşa comandant instructor. Începînd cu a doua zi, Ilie a început să vină la şcoală. Îşi ia notiţe, iar colegii îl ajută să ţină pasul cu ei şi cu toţii speră ca Ilie să nu-şi mai piardă vremea cu nimicuri.

Gabi, împreună cu detaşamentul ei îşi concentrează atenţia spre Petrică O., George B., Marius C. şi Lucian M., care nu reuşesc să treacă ştacheta notei şapte. Cu alte cuvinte, de colegii care se mulţumesc cu călduţele note „de trecere". Căutînd motivele pentru care cei patru nu ajung să obţină note peste şapte, pionierii din detaşament au ajuns la concluzia că notele mici îşi au rădăcinile nu numai în superficialitatea cu care se pregătesc aceştia acasă, ci şi în neatenţia lor la ore. Cînd la tablă se rezolvă probleme sau se predă o lecţie nouă, numai că auzi şoapte sau foşnete de hîrtii. Dacă priveşti spre băncile în care stau Petrică, Lucian, George sau Marius, afli imediat cine sînt autorii tulburării liniştii. La o singură materie este atent Lucian - la fizică, de care este pasionat.

Gabriela ne mai spune că pentru a veni în ajutorul celor patru colegi din clasa a VI-a A, au fost luate imediat măsuri pentru a-i determina să fie mai atenţi la ore. Ionel Măgură, Ion Jianu, Nela Bătrînu, Florentina Bîrcă şi Liliana Bragadireanu s-au oferit să-i ajute în pregătirea mai temeinică a temelor. Şi cu toţii sînt convinşi că pînă la încheierea trimestrului în catalog vor zîmbi şi note de 8 în dreptul numelor celor patru băieţi.

Timpul — un aliat, dacă ştii să-l gospodăreşti

Din discuţia noastră cu pionierii din Zimnicea a reieşit că unii copii ar putea obţine rezultate şi mai bune la învăţătură dacă timpul pe care-l dedică zilnic pregătirii lecţiilor ar fi mai bine gospodărit. Unii încep a-şi pregăti temele scrise înainte de învăţarea lecţiei. Cei care procedează astfel cheltuiesc mult prea mult timp pentru că nu stăpînesc bine lecţia nouă. Alţii fac pauze prea mari între pregătirea temei la un obiect şi altul sau încep pregătirea cu obiectele care li se par mai uşoare. Cînd ajung la cele mai grele - ca matematica, fizica sau chimia - nu le mai rămîne timp. **Atenţie deci: timpul vă poate fi un excelent aliat, dacă ştiţi să-l gospodăriţi.**

După cum vedem, consecvenţa în pregătire, autocontrolul, ambiţia de a te autodepăşi, disciplina şi prezenţa activă la ore - sînt condiţii ce se cer îndeplinite de către fiecare pionier pentru a obţine rezultate tot mai bune în munca sa de elev. Vă recomandăm, dragi prieteni, să ţineţi seama de ele pentru ca şi voi să puteţi trăi cu toţii bucuria izbînzii.

ECATERINA ROŞCA

ECHIPAJUL „MELANA" SPRE VIITOARELE PROFESII

Tot mai aproape de munca productivă

Anul trecut, prin luna septembrie, cum veneau dinspre Şcoala nr. 13 din Botoşani, unde erau elevi în clasa a V-a, discutînd cîte una, alta despre tehnică şi ştiinţă, Cătălinei Cucu îi veni o idee pe care nu ştia dacă-i momentul sau nu să i-o transmită lui Cornel Olaru cu care se afla în dialog: „Ce-ar fi să..."

Dar, nu! Cornel se referea deocamdată la punerea la punct a unei metode prin care draperiile de la ferestrele clasei ar putea fi acţionate mai uşor.

— Mă tot bate gîndul să le aplicăm nişte coloane de inele şi cîrlige care să funcţioneze şi pe bază de curent electric, cum de altfel s-ar putea acţiona şi cele două table de scris...

— Reţine cu atenţie ce ţi-ai propus, dar... mai adaugă la ideile tale şi pe-a mea!

— Ia, spune.

— Ce-ar fi să înfiinţăm la Filatura de fire „Melana", din oraşul nostru, un cerc uzinal?

— Bine-ar fi! Dar cum procedăm?

Povestea începe cu referire şi la Amintirile lui Creangă

Vă mai aduceţi aminte probabil că pe vremea copilăriei lui Ion Creangă şi băieţii torceau la furcile încărcate cu fuioare din in, cînepă sau lînă; toată acţiunea era descrisă cu mult haz, dar îşi avea tîlcul ei, anume că şi băieţilor le place uneori să facă treburi la care se pricep doar... fetele.

Aşa vor fi gîndit Cornel şi Cătălina cînd şi-au propus să-i atragă la cerc pe toţi ai clasei. Acum, cercul uzinal de la „Melana" cuprinde întreaga clasă a VI-a C, de la Şcoala nr. 13 din Botoşani. Toţi cei nouă băieţi, cîţi are acest harnic şi romantic detaşament, nu mai erau „Torcălăi" din amintirile marelui povestitor din Humuleşti, ci... filatori în toată regula; maistrul Florica Antoniu ne poate spune azi cu mîndrie şi satisfacţie că acest cerc uzinal este o adevărată „echipă de zburători" pe aripile isteţimii şi muncii.

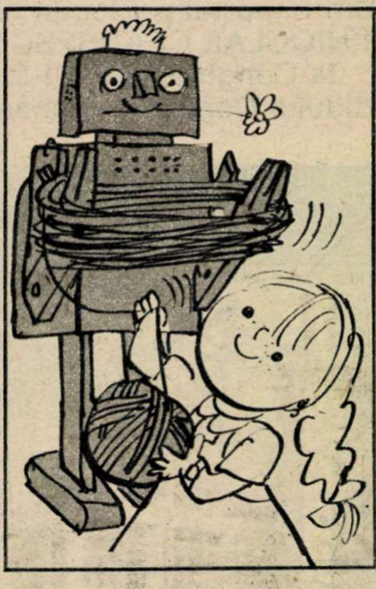

Cîte ceva despre frumuseţile acestui cerc

Deveniţi cutezători ai filaturii „Melana", cei douăzeci de membri, cîţi numără cercul, sînt de fapt muncitorii, filatorii şi filatoarele ei de mîine, cum cu mîndrie ne-o spun încă de pe acum. Totul a început prin cunoaşterea oamenilor şi a maşinilor acestei întreprinderi în care muncesc tineri şi tinere cu frumoase calificări muncitoreşti. Ei pătrund aici în tainele meseriilor pentru care pot opta în viitor, testîndu-şi aptitudinile. Tot aici ei participă la „orele dedicate viitorului", cum li se spune uneori activităţilor din cerc, prin care află în ce constă obiectul fabricaţiei, ce produse finite se realizează, care-i sînt domeniile de utilizare, caracteristicile fizico-mecanice şi chimice ale produselor finite.

*

Desigur, Mihaela Agheorghiesei, Daniela Ariciuc, Neculai Andronic, Daniela Puşcaşu şi Cristina Avasilenei, ca să nu mai vorbim despre inimoşii Cristian Döri, Dan Avasiloaei, Daniel Bulmoagă, Marcel Mihalache ori Gabriela Iordăchescu sînt hotărîţi să devină filatori de mare prestigiu.

— Încă de pe acum în cercul nostru realizăm în orele de atelier produse: o gamă diversă de fulare, căciuliţe, mănuşi, ciorapi pentru şoimii patriei de la grădiniţe şi pentru noi.

— Ce înseamnă valoric această activitate de producţie?

— Fiecare pionier produce în valoare de 205 lei lunar.

Orele fierbinţi ale însuşirii unei viitoare meserii, la Filatura „Melana" din Botoşani, se desfăşoară lîngă muncitori de prestigiu, cum ar fi Pansela Sonohat, Elena Bucătaru, Mihai Marciuc, Elena Ciobanu sau Dumitru Tudose — oameni de-o aleasă bogăţie sufletească şi îndrăgostiţi de învăţăceii lor care nu-s alţii decît pionierii cercului uzinal.

Cînd clipele devin idei

Inginerul Mihai Seremet, directorul întreprinderii vede în fiecare pionier de la cercul uzinal al filaturii un adevărat cutezător care merită să stea cît mai mult în „Banca de onoare" a muncii şi învăţăturii.

— Aceşti copii cunosc încă de pe acum multe din tainele ştiinţei şi tehnicii. Ştiu întregul proces prin care derivaţii petrolului devin melană — fibre tip lînă. Faptul că produsele noastre sînt cunoscute în S.U.A., Irak, Austria, Egipt, Iran, Siria, Elveţia, Franţa le trezeşte şi mai mult mîndria pentru meseriile practicate aici, cum este, de pildă, cea de filator. Mă uit la fetiţe şi băieţi ca Simona Mihăescu, Cristina Clodminschi, Laura Avădănoaiei, Liliana Sîrbu, Brînduş Grădinaru, Daniel Pricop, Vasile Sturzu sau Ovidiu Maxim şi mă regăsesc pe mine însumi, cel care, cu cîţiva ani în urmă, eram tot pionier. Numindu-i aici, mă gîndesc cu încredere că, de fapt, i-am numit pe unii dintre cei mai buni muncitori, tehnicieni, filatori şi ingineri textilişti de mîine. Întreprinderea noastră, oamenii de aici, îi înconjură cu multă afecţiune şi încredere. Toate clipele petrecute de aceşti copii printre noi — filatorii şi filatoarele de aici — devin idei, satisfacţii pe care viitorii muncitori ai fabricii le trăiesc cu deosebită dăruire, cu dorinţa de-a învăţa şi produce cît mai bune şi mai frumoase articole din melană.

Aş numi acest cerc uzinal un adevărat echipaj al pasiunii şi al isteţimii unor copii angajaţi, încă de pe acum, pe drumul atît de frumos al muncii, cunoaşterii, al ştiinţei şi hărniciei. Ei au decolat încă de acum spre anul 2000.

ION CRÎNGULEANU

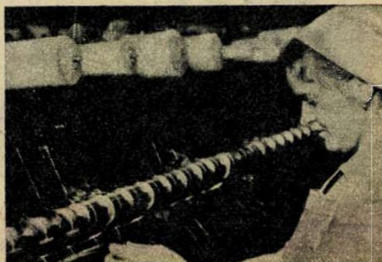

PE TEMELIILE ACESTOR ANI EROICI SE ÎNALȚĂ VIITORUL

> **„Cincinalul viitor și liniile directoare ale dezvoltării pînă în anul 2000 conturează un minunat program de largă perspectivă pentru transformarea revoluționară a societății românești, pentru făurirea unei civilizații materiale și spirituale superioare în România socialistă. În fața poporului român, a tinerelor generații ale patriei se deschide țelul măreț al unei uriașe activități creatoare pentru transformarea naturii, a societății și omului, pentru realizarea celor mai înalte aspirații de prosperitate și bunăstare, de dezvoltare liberă și democratică, de afirmare demnă și suverană a națiunii noastre socialiste."**
>
> Din Raportul prezentat de
> tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU
> la Congresul al XIII-lea
> al Partidului Comunist Român.

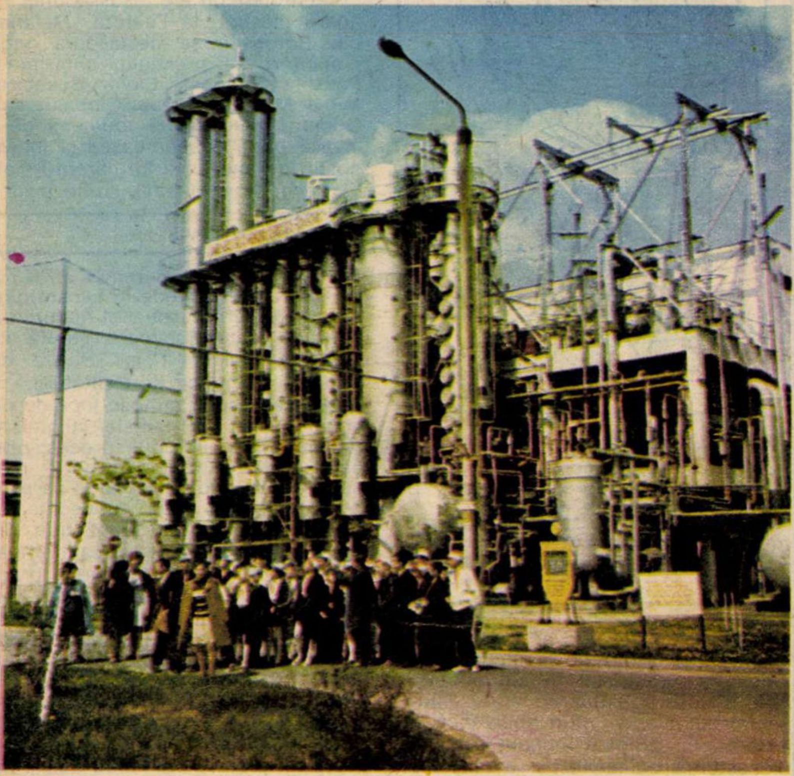

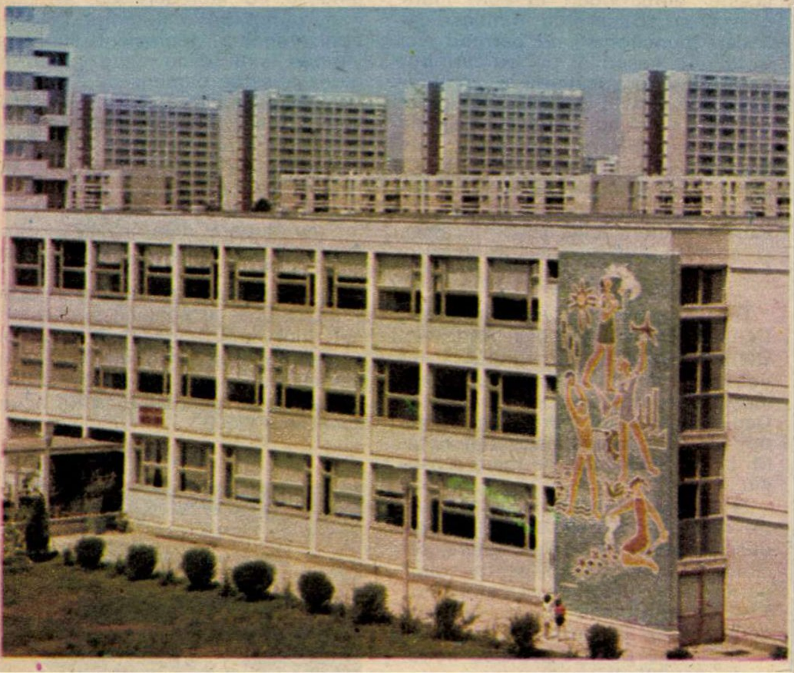

Pentru a vedea viitorul este suficient să ne privim bine pe noi înșine și sa realizăm semnificația muncii fiecăruia: viitorul este lîngă noi! Fiecare ceas de învățătură, producție, cercetare îi conturează dimensiunile. În anul 1990, țara noastră urmează să producă 95–97 de miliarde de kWh energie electrică. Asta înseamnă că pentru fiecare locuitor al țării vor reveni mai bine de 3 500 de kWh energie electrica. În deceniul care vine, adica pîna în 1995 – se arată în Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIII-lea al P.C.R. –, vor fi terminate lucrările de organizare hidroenergetică a teritoriului, asigurîndu-se folosirea complexă a resurselor de apă pentru producția de energie electrică, pentru nevoile industriei și agriculturii, ca și pentru consumul populației. Să adăugăm acestei prevederi altele din domeniul energetic: pînă în 1990 va fi încheiată, în linii mari, construcția de centrale termoelectrice bazate pe cărbuni și șisturi bituminoase; anul 1995 va vedea finalizată execuția programului aprobat de centrale nuclearoelectrice; în perspectiva anului 2 000 vor deveni practicabile multe din soluțiile ivite în cadrul cercetărilor pentru valorificarea noilor surse de energie – solară, geotermală, a vîntului, biomasa, biogazul, hidrogenul... Perspective, așadar, luminoase în sensul cel mai propriu al cuvîntului. Iar pentru ca perspectivele să devină realitate veți avea putința să vă alegeți singuri mediul în care să lucrați pentru lumina și puterea anului 2 000: în subteran, la descoperirea și punerea în valoare a mineralelor energetice și a materiilor prime; la suprafață, pe șantierele obiectivelor energetice clasice sau nucleare; pe mare, la platformele de foraj marin; în văzduh, la studierea comportamentului și puterii curenților de aer și a radiațiilor solare...

O creștere uimitoare: de la 1 la... 250!

Dacă notăm cu 1 producția industrială a țării noastre din 1945, atunci exprimarea prin comparație a realității de azi trebuie notată cu 100, căci între timp producția industrială a crescut de o sută de ori! Dar în 1990, ținînd seama de faptul că în fiecare an al cincinalului viitor va crește cu 6–6,5 la sută față de anul precedent? Dar în anul 2 000, cînd aceeași producție industrială va fi de 2,1–2,4 ori mai mare decît în 1985? Ei bine, ne pregătim să întîmpinăm sfîrșitul secolului de pe o scară de pe care vom putea privi la un an de mijloc al aceluiași secol – adică 1945 – de la o distanță de aproape **250 de trepte!** Sigur, treptele nu se inalță și nu se vor înălța singure. Nu e de-ajuns să știm că le vom adăuga una celeilalte, trebuie s-o și facem. Cum? Printre prevederile ce alcătuiesc Directivele Congresului al XIII-lea un loc special este rezervat felului în care urmează să fie pregătita forța de muncă a țării. În cincinalul 1986–1990 vor fi calificați peste 1 200 000 de muncitori, tehnicieni și maiștri ce se vor adăuga celor deja calificați în toate domeniile de activitate. Din facultăți vor ieși 146 000 de ingineri și specialiști. Alți 590 000 de oameni vor fi calificați pentru munca în agricultură. Ținînd seama de faptul că munca nu cunoaște și nu poate să cunoască întreruperi de la o generație la alta, ci, dimpotrivă, trebuie să formeze un proces de continuă perfecționare și amplificare, se prevede ca învățămîntul să-și poată spori contribuția la procesul de creștere și perfecționare a viitorilor specialiști. Astfel, toți absolvenții clasei a VIII-a vor fi cuprinși în treapta I a învățămîntului liceal. Din 10 liceeni, 9 vor urma cursurile școlilor industriale și agroindustriale. La sfîrșitul cincinalului viitor, din fiecare 10 absolvenți ai treptei I de liceu, 6 vor fi cuprinși în cursurile de zi și serale ale învățămîntului de 12 ani. Ulterior, această din urmă treaptă de învățămînt va fi generalizată, în așa fel încît în anul 2 000 fiecare tînăr din țara noastră va beneficia de un ciclu complet de studiu de 12 ani.

Așadar, într-o țară în care, la terminarea celui de-al doilea război mondial peste 70 la sută din populația țarii nu știa să citească și să scrie, am ajuns astăzi în pragul generalizării învățămîntului de 12 ani. Deosebit de important este faptul că acest învățămînt are din ce în ce mai mult un caracter politehnic și că se integrează cu fiecare an tot mai mult cu producția și cercetarea. O societate care are tot mai mare nevoie de specialiști cu inaltă calificare își invață copiii să se priceapă la cît mai multe.

Un imperativ al reușitei: să inveți muncind, să muncești invățînd

În spiritul Directivelor Congresului al XIII-lea au șanse tot mai favorabile de împlinire și dezvoltare a personalității fiecare băiat și fiecare fată care, încă de pe băncile școlii, își pun cunoștințele teoretice și practice în slujba rezolvării problemelor pe care le ridică înaintarea cu pași repezi în era revoluției tehnico-științifice. Toate aceste probleme majore se regăsesc în cuprinsul Directivelor. Zăcămintele minerale cu conținuturi utile mai scăzute și situate în condiții mai grele de exploatare trebuie cît mai urgent valorificate. Nu se poate ca acumulînd cunoștințe de geologie să nu găsești – azi ca elev, mîine ca student, în pragul anului 2000 ca specialist – o soluție. Trebuie elaborate materiale noi, superioare, prin metode metalurgice, chimice, precum şi prin bioinginerie. Imaginaţia e pusă la lucru: cum vor arăta acele materiale despre care azi nu ştim altceva decît că ele sînt strict necesare proceselor de producţie ale viitorului? Vor fi create noi soiuri de plante şi noi rase de animale cu însuşiri superioare care să asigure producţii sporite. Atenţie la biologie şi la ingineria genetică – ele sînt cheile rezolvării acestor probleme. Se preconizează accelerarea procesului de automatizare, electronizare şi robotizare în diferite ramuri industriale. Sigur, năstruşnicele jucării electronice sau roboţeii pe care îi lucraţi pentru expoziţiile şcolare pot constitui un bun început; totul e să perseveraţi pe acest drum. Un obiectiv fundamental al Directivelor îl constituie ridicarea nivelului tehnic şi calitativ al producţiei. Cunoştinţele şi îndemînările tehnice vor avea aici întotdeauna nevoie să fie susţinute de ambiţie: cine nu vrea ca lucrul ce iese din mîna lui să fie cel mai bun, cel mai frumos, cel mai util?

O dimensiune a muncii: cutezanţa!

Între cele mai importante prevederi ale Directivelor Congresului al XIII-lea al P.C.R. se află şi aceea privind faptul că fiecare direcţie ce ne este indicată, fiecare cifră ce ne este pusă în faţă, fiecare obiectiv pe care sîntem chemaţi să-l îndeplinim constituie în acelaşi timp **o chemare la îndrăzneală creatoare, la eforturi susţinute pentru afirmarea noului.** Ne aflăm azi în situaţia cînd prin muncă susţinută, depusă în aproape 7 cincinale, am realizat pentru ţară o zestre inestimabilă. Fabrici moderne, uzine grandioase, combinate de cele mai diverse profile, rafinării de capacităţi impresionante, puternice oţelării, centrale electrice de prim ordin, mine cu filoane bogate, căi ferate de mare trafic au apărut pînă în cele mai depărtate şi mai uitate, altădată, colţuri ale ţării. Ele funcţionează zi şi noapte producînd toate acele bunuri care au scos pentru totdeauna economia românească din starea de înapoiere de acum cîteva decenii, situînd această economie printre cele ce se remarcă în lumea de azi.

Un „secret" al productivităţii: spiritul creator!

În viitorul cincinal accentul va cădea pe organizarea şi modernizarea producţiei în unităţile existente în aşa fel încît, folosindu-se pe deplin baza creată, să se asigure nu numai creşterile cantitative scontate, cît mai ales o calitate tot mai înaltă a produselor, o competitivitate tot mai sporită a acestora pe pieţele internaţionale. Toate acestea presupun mari eforturi creatoare. Direcţia principală de acţiune indicată de Directive rămîne ridicarea productivităţii muncii. În fiecare an al viitorului cincinal, productivitatea muncii va creşte în industrie cu 10 la sută faţă de anul precedent. Aici îşi vor spune cuvîntul şi generalizarea progresului tehnic, şi introducerea de noi tehnologii în producţie, şi mecanizarea, automatizarea sau robotizarea proceselor de producţie. În acelaşi timp, ordinea, disciplina, mai buna organizare a producţiei, fluxuri tehnologice cît mai riguros organizate şi alte măsuri urmărind să uşureze şi să raţionalizeze munca vor avea un cuvînt hotărîtor de spus. Noile generaţii care preiau ştafeta muncii au în această privinţă un cîmp larg de acţiune. Disciplina de care au dat dovadă în timpul vieţii şcolare – disciplină fără de care însuşirea nici unei materii n-ar fi fost posibilă – urmează să se transpună în disciplină cu atît mai necesară în faţa maşinii, agregatului, utilajului productiv.

O industrie în plină dezvoltare: industria agricolă

Tinerii muncitori, tinerii ţărani de mîine sînt chemaţi să obţină, în cincinalul care vine, şi apoi în perspectiva anului 2000, performanţele care vor contribui la ridicarea ţării noastre pe noi trepte de bunăstare şi civilizaţie. Să ne gîndim, de pildă, la faptul că dacă, aşa cum am arătat, industria e chemată să-şi sporească puterea, în viitorii 15 ani, de 2,1–2,4 ori, agricultura urmează să-şi amplifice în acelaşi răstimp producţia de 1,9–2 ori. Pentru a realiza acest obiectiv, agricultura trebuie să devină un vast cîmp al muncii intensive. Întreg teritoriul arabil ce se pretează la aceasta va fi amenajat pentru irigaţii. Va fi încheiată mecanizarea muncilor agricole. Se va generaliza chimizarea optimă a ogoarelor. Aplicarea metodelor genetice va duce la îmbunătăţirea raselor de animale. Recoltele mari vor deveni permanente şi sigure. Nimeni nu-şi va mai face palma streaşină în dreptul ochilor pentru a urmări prin arşiţă ivirea unui nor aducător de ploaie...

Viitorul se numeşte comunism!

Şi iată-ne din nou obligaţi la metaforă: pînă în anul 2000 întreaga noastră ţară – oraşele cu freamătul lor, şantierele cu înaltele lor schele, ogoarele cu întinderile lor, munţii şi văile cu ecourile lor –, ţara luată în întregimea ei va deveni un cîmp al activităţii intensive. Lupta pentru calitate va fi o caracteristică generală a eforturilor pe care le vor depune toţi spre a obţine ceea ce îşi propun, în mod conştient, pentru viitorul lor. Cei din industrie, de pildă, se gîndesc să întîmpine anul 2000 nu numai prin creşterea procentului de mărfuri cu calităţi înalte şi foarte înalte în totalul producţiei, dar şi prin rezervarea în cadrul acestui total a unui procent de 2–5 de produse care să fie superioare nivelului mondial. Cei din construcţii se gîndesc de pe acum la cele mai bune şi mai rapide metode care să le îngăduie construirea unui număr suficient de apartamente pentru ca problema locuinţelor să fie rezolvată în ţara noastră. Cei din domeniul ştiinţei se gîndesc să-şi adauge contribuţia lor originală la eforturile ce se depun pe plan mondial pentru studiul biosferei, oceanului mondial, scoarţei terestre şi domeniului spaţial...

Oamenii au încercat dintotdeauna să-şi imagineze viitorul, să prevadă contururile anilor ce vin. De cele mai multe ori ei n-au reuşit s-o facă decît visînd. Este meritul Partidului Comunist Român – născut tocmai ca întrupare a viselor ce se cereau împlinite – că a îmbogăţit puterea de prevedere ştiinţifică a viitorului cu puterea de organizare a acestuia. Ca orice obiectiv propus spre edificare, viitorul nostru are un nume. La capătul drumului pe care îl avem de parcurs, ne aşteaptă un edificiu măreţ şi luminos: comunismul. El va fi pe măsura faptelor şi viselor noastre. Pregătindu-ne de pe acum să-l populăm cu alte fapte, mereu mai eroice, cu alte vise, mereu mai înalte, ne putem considera o generaţie privilegiată: dînd viaţă Directivelor elaborate de partid, părinţii şi fraţii noştri mai mari ne pregătesc de pe acum cea mai dreaptă şi mai bună orînduire de pe Pămînt!

RADU ŢIULESCU

*

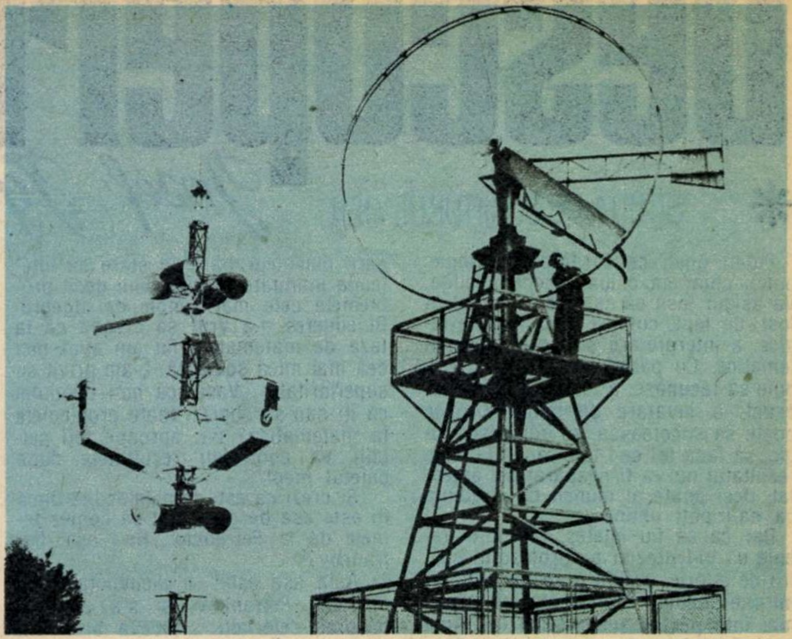

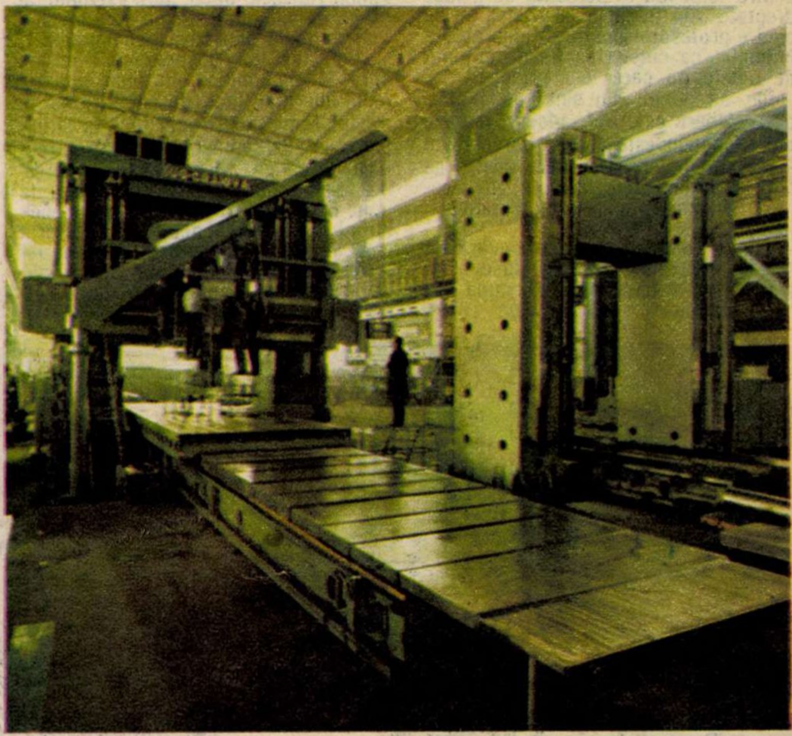

Descoperirea

Josef Tyč

✱ SCHIȚĂ DE SCRIITORUL CEH

Puteți gindi ce doriți despre mine, puteți chiar să o luați drept o laudă. Vă asigur însă că așa s-a întîmplat. A fost, de fapt, culmea gîndirii mele logice, a interpretării și a preciziei matematice. Cu părere de rău însă, trebuie să recunosc, a fost și o gafă. Mai exact, o învățare de minte. Oricine poate să socotească, să gîndească logic, să facă tot ce-l taie capul. Ei bine, rezultatul nu va fi neapărat cel așteptat, deși poate ai muncit cu sîrguință ca să-l poți obține.

Dar ca să fiu înțeles, mai întîi trebuie să vi-l prezint pe profesorul nostru de istorie, căruia îi spunem cu admirație Cheops. Toți din clasă îl iubim, mai întîi pentru sinceritatea lui. Apoi pentru felul foarte personal de a face dreptate. Am trecut în al treilea an de cînd e profesorul nostru și încă nu s-a întîmplat ca cineva să fie nemulțumit de notele pe care le-a primit.

Dar să nu uit. Eu sînt Einstein Albert. Albert este într-adevăr numele meu. Einstein este doar o poreclă. Au inventat-o băieții din clasă pentru că din toate obiectele, trebuie să recunosc, sînt tare numai la matematică și fizică.

„Măcar dacă ai inventa ceva care să fie de folos întregii clase, Einsteine", mi-a spus într-o zi, după ora de matematică, Holeček, un coleg care mai degrabă e în stare să înțeleagă infinitatea universului decît problemele cele mai simple de algebră. Bineînțeles n-a vrut să creadă că la teza de matematică nu am avut nici cea mai mică șovăială. L-am privit cu superioritate: „Vasăzică nu-i de-ajuns că îți dau să copiezi toate problemele la matematică? Ba, aproape toți ceilalți vă controlați rezultatele după caietul meu!"

„Și crezi că ești de neînlocuit? Dacă îți este așa de greu, pot să copiez temele de la Petrancov. Nu-i așa, Petrancov?!"

„Asta așa este!" a încuviințat dînd din cap Petrankov, și s-a alăturat bucuros celorlalți. „Altceva ar fi", a zîmbit Holeček, dacă, spre exemplu, ai ști să ne spui cine și cînd o să fie chemat la tablă sau ceva asemănător..."

„Ce știți voi despre legi? mi-am spus în gînd mîhnit. În zilele noastre omul nu mai face descoperiri ca în trecut. Nimic nu se mai face la întîmplare. În zilele noastre totul stă în tehnica de calcul." Dar asta, bineînțeles, nu le-am spus-o, și toți se uitau la mine ca la un străin. Ideea lui Holeček nu-mi dădea însă pace. Îmi bîzîia prin cap. În clasă a intrat profesorul de istorie. Ceremonios a salutat, a mîzgălit ceva în catalog, apoi a scos din buzunar papirusul cel drept. Așa îi numeam noi notesul. În fiecare oră asculta doar pe unul dintre noi și aproape de fiecare dată ne spunea că n-aveam de ce să ne plîngem, metoda lui fiind cea mai dreaptă.

„Azi e rîndul tău, Albert, să vii la tablă", a spus privindu-și notesul și mie au început să-mi tremure picioarele. „De ce tocmai tu? Pentru că 29+2 =31."

După zece minute, care mi-au părut lungi cît un secol, am primit nota 4. Dar spuneți dacă asta este dreptate! Nu trecuse nici o săptămînă de cînd fusesem ascultat la istorie. Însă atunci mă așteptam să fiu ascultat, eram pregătit, și pentru Carol al IV-lea am primit nota 10. Și uite așa, din această cauză, s-a născut în mine interesul pentru matematică. M-am întrebat: de ce totdeauna profesorul vorbește despre dreptatea lui, accentuînd cuvîntul dreptate? Și de ce tocmai în cazul meu, 29 plus 2 dădea exact 31? Am început să cercetez, strîngînd o mulțime de fapte: profesorul Cheops scotea la tablă întotdeauna numai un singur elev. Dacă era adevărat și de asta nu mă îndoiam, în calculul, în felul lui de a face dreptate, trebuia să fie inclus neapărat numărul 31. Destul! De altceva nu mai aveam nevoie. Am început să adun, să scriu ordinea în care au fost chemați colegii la tablă, data, dacă cel chemat era băiat sau fată, dacă data zilei respective era din număr par sau impar...

Și-acum sînt nevoit să recunosc că am greșit: descoperiri mari pot fi făcute de om și în zilele noastre. Așa cum am descoperit eu „dreptatea lui Cheops". Pot să și demonstrez. Bineînțeles, pe scurt: dacă în prima rundă cineva a fost chemat la tablă primul, în runda următoare va fi ultimul, deci al 30-lea. În clasă noi sîntem exact 30. Treizeci plus unul este egal cu treizeci și unu. Dacă cineva a fost în prima rundă al zecelea, în a doua rundă va fi al douăzeci și unulea. Pentru că zece plus douăzeci și unu este egal treizeci și unu.

La această concluzie am ajuns însă abia spre sfîrșitul anului școlar. Pe toți ne mai aștepta o singură rundă pentru a fi ascultați la istorie și dreptatea profesorului nostru avea să fie verificată

- Ascultă, Gămălie, i-am spus cu o satisfacție deosebită lui Holeček, fiind cel mai pirpiriu dintre băieți. Știi pentru mîine la istorie?

- Ce te interesează?

Furios am mers la tablă și am scris cu creta: „Am descoperit dreptatea lui Cheops!" În clasă a izbucnit zarvă mare. Toți strigau în bătaie de joc: „Uite-l pe marele savant." „Einsteine, stai jos." Și cîte și mai cîte. N-am putut să le vorbesc pentru că nimeni nu m-ar fi auzit. Păstrîndu-mi calmul, am scris iar pe tablă: „Știu cine și cînd va fi ascultat la istorie."

Gămălie a venit la mine, a încercat să facă liniște și cînd geamurile nu mai zumzăiau a spus: „Lăsați-l să vorbească, pentru că sînt sigur, iar se laudă!" Nu le-am dezvăluit secretul. Am spus doar atît: „Mîine va fi ascultat la istorie Gămălie." Nimeni nu m-a crezut și cu atît mai puțin Holeček.

- Am fost ascultat data trecută, zevzecule! a spus făcîndu-mi semn cu pumnul.

Și la istorie nici măcar nu s-a uitat ce lecție avem, atît era de sigur că nu-l ascultă. Însă, împotriva legilor matematicii, nimeni nu poate face nimic. Și nici Holeček. Pentru că 1+1=2. Pentru că 30+1=31. Holeček a pățit-o ca Napoleon la Waterloo în 18 iunie 1815.

La ora următoare am spus că Vanou va fi ascultat, apoi Strandova. Și totul a ieșit exact.

- Și tu cînd vei fi ascultat, Einsteine? m-a întrebat un pic nervos, un pic cu stimă Gămălie.

- Eu voi fi ultimul, am spus în fața tuturor, ultimul de tot.

- Asta este împotriva firii. Ce, el poate să ghicească! a spus Frakalová.

Încrezător, am zîmbit. Am prezis totul fără nici o greșeală pînă cînd am rămas doi. Lubos Vavra și eu. Lubos fusese ora trecută al doilea, deci: 2+29 =31. Eu fusesem ultima dată primul.

Profesorul a intrat în clasă, și-a scos papirusul și l-a chemat la tablă pe Vavra. Totul a decurs cu bine pentru că Lubos m-a crezut. Însă după aceea, Cheops nu a închis notesul, conform așteptărilor.

- N-ai mai rămas decît tu, Albert, așa-i? E împotriva obiceiului meu, dar n-are rost acum, înainte de vacanță, să te mai chinui. Așa că vino și tu la lecție.

O clipă m-am gîndit dacă nu am făcut vreo greșeală. Și l-am auzit parcă pe profesor spunînd, ca pentru sine: „Nu, cu această ascultare dreptatea mea, relativ nu a fost călcată".

Dar spuneți voi, ce-mi pasă mie de relativitate? A urmat un dezastru. La revoluția franceză am primit nota 4 și relativ... am fost bucuros. Nu puteam să fiu trist în fața colegilor.

Traducere de **COSTACHE ANTON**

și EMILIAN TEODORESCU

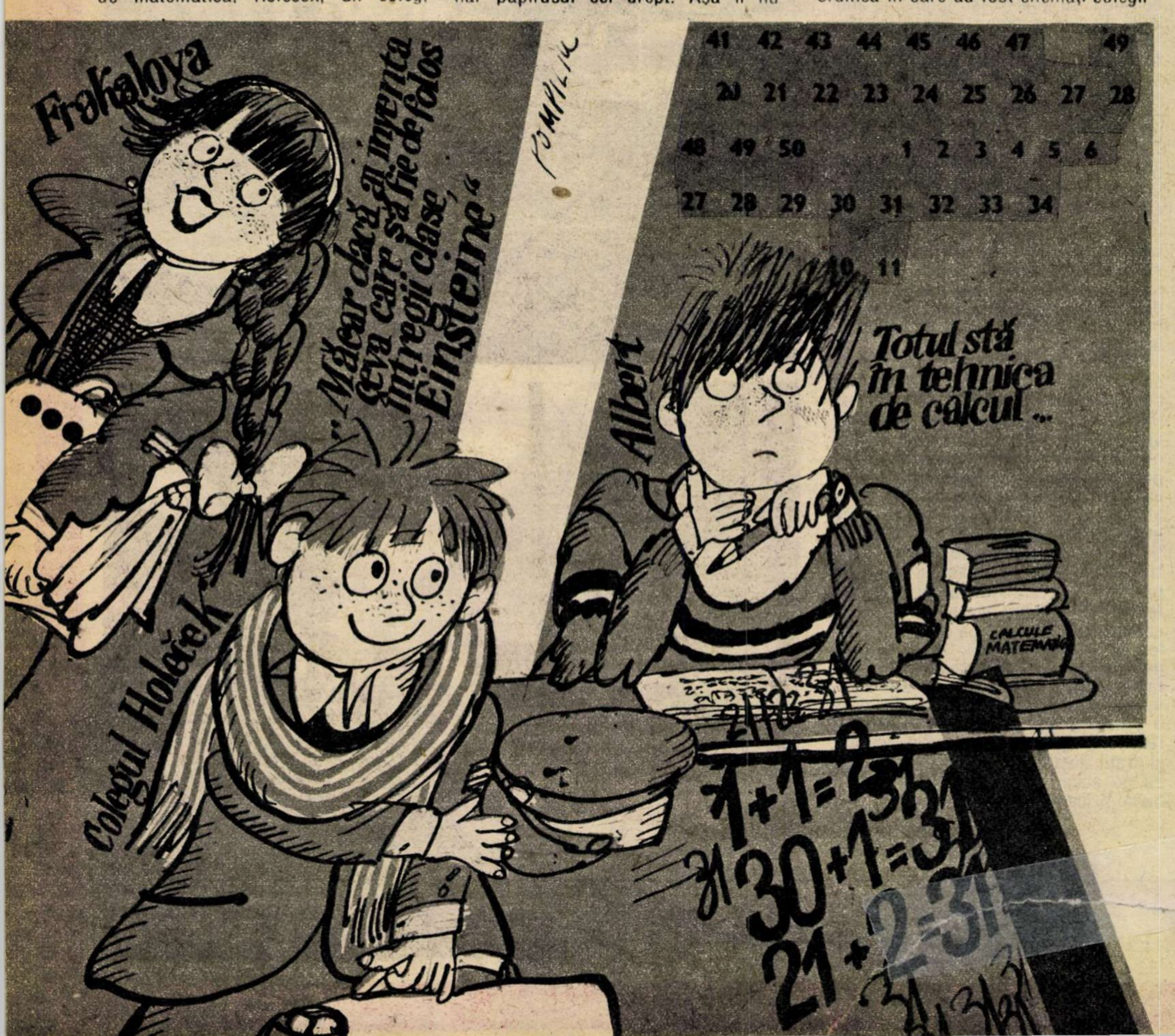

HOREA

Scenariu: TITUS VÎJEU **8**

Desene: TEODORA și SANDU FLOREA

Rezumatul episodului precedent: Înspăimîntați de furia răscoalei, nobilii incearcă să-și redobîndească domeniile ocupate de răzvrătiți. Autoritățile imperiale sînt și ele uimite de dîrzenia și tăria morală a iobagilor conduși de Horea. Căci, mai mult decit in arme, puterea acestora stătea in speranța libertății sociale și naționale.

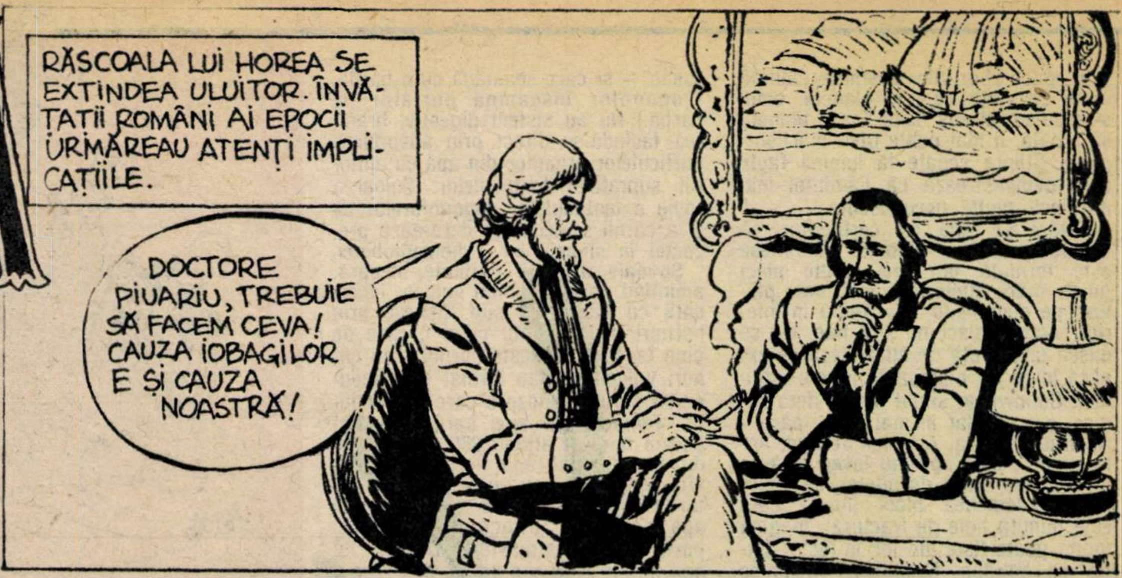
RĂSCOALA LUI HOREA SE EXTINDEA ULUITOR. ÎNVĂȚAȚII ROMÂNI AI EPOCII URMĂREAU ATENȚI IMPLICAȚIILE.
DOCTORE PIUARIU, TREBUIE SĂ FACEM CEVA! CAUZA IOBAGILOR E ȘI CAUZA NOASTRĂ!

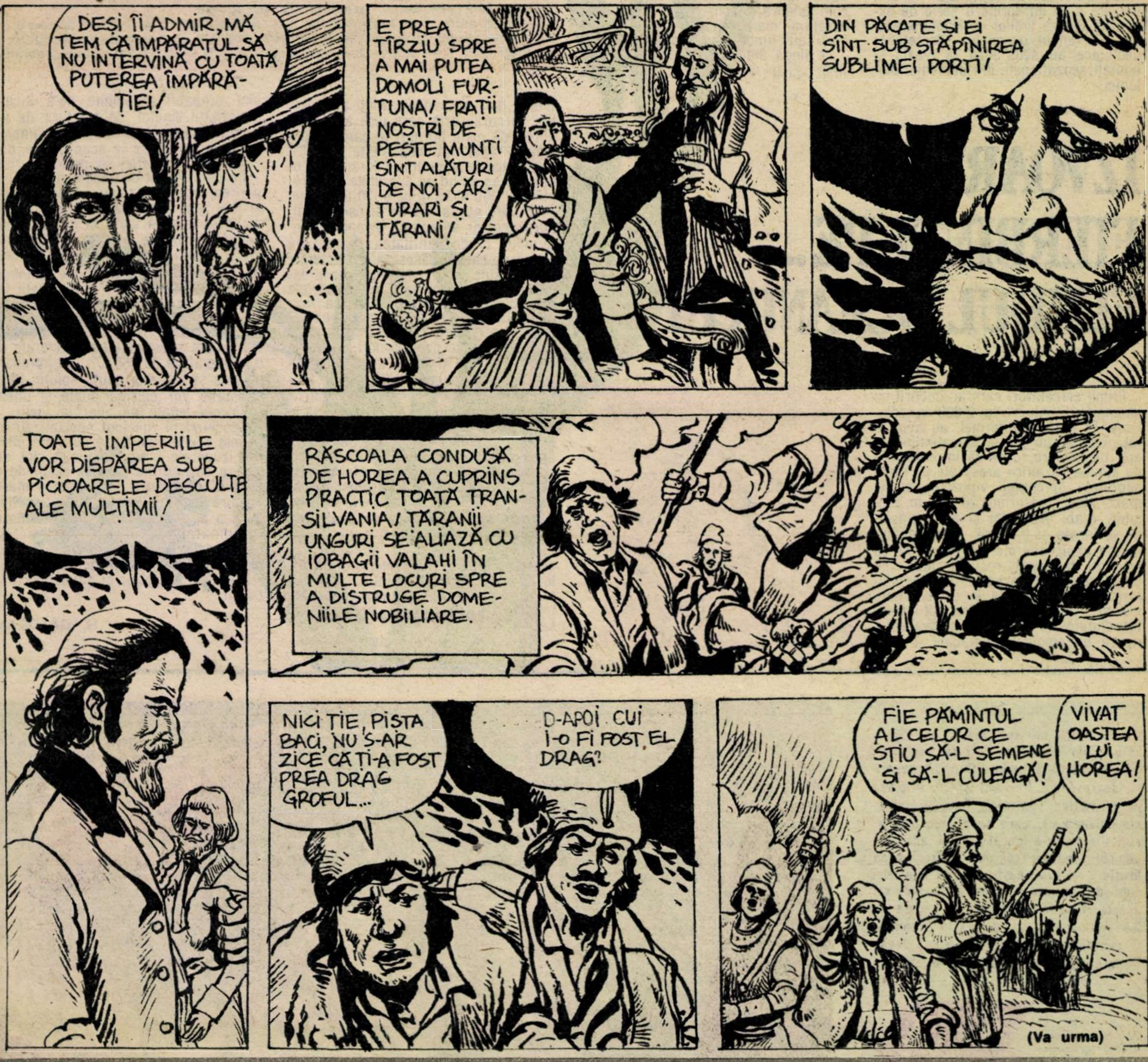
DEȘI ÎI ADMIR, MĂ TEM CĂ ÎMPĂRATUL SĂ NU INTERVINĂ CU TOATĂ PUTEREA ÎMPĂRĂȚIEI!
E PREA TÎRZIU SPRE A MAI PUTEA DOMOLI FURTUNA! FRAȚII NOȘTRI DE PESTE MUNȚI SÎNT ALĂTURI DE NOI, CĂRTURARI ȘI ȚĂRANI!
DIN PĂCATE ȘI EI SÎNT SUB STĂPÎNIREA SUBLIMEI PORȚI!
TOATE IMPERIILE VOR DISPĂREA SUB PICIOARELE DESCULȚE ALE MULȚIMII!
RĂSCOALA CONDUSĂ DE HOREA A CUPRINS PRACTIC TOATĂ TRANSILVANIA! ȚĂRANII UNGURI SE ALIAZĂ CU IOBAGII VALAHI ÎN MULTE LOCURI SPRE A DISTRUGE DOMENIILE NOBILIARE.
NICI ȚIE, PISTA BACI, NU S-AR ZICE CĂ ȚI-A FOST PREA DRAG GROFUL...
D-APOI CUI I-O FI FOST EL DRAG?
FIE PĂMÎNTUL AL CELOR CE ȘTIU SĂ-L SEMENE ȘI SĂ-L CULEAGĂ!
VIVAT OASTEA LUI HOREA!

(Va urma)

În epoca zborurilor cosmice, căutînd urme de viață pe alte planete, omul s-ar putea întreba dacă Terra, planeta sa natală, îi mai poate oferi mari surprize. Ştiința scoate la lumină fapte care demonstrează că Pămîntul mai are încă multe necunoscute.

Astăzi se ştie cu certitudine că scoarța solidă a globului pămîntesc este formată din mai multe plăci (unele mari, altele mai mici) care plutesc pe magma topită situată în interior. Aceste plăci nu sînt fixe, ele se mişcă unele față de altele (aşa se explică în ce fel, odinioară, marele continent Gondwana, situat în emisfera sudică, s-a scindat în mai multe părți – Australia, Africa, America de Sud, Antarctida –, care apoi au început să se îndepărteze unele de altele). La limita dintre asemenea plăci (limită care este numită linie de fractură), magma topită poate țîşni din loc în loc şi astfel se produc fenomene vulcanice (submarine sau de suprafață). În ultimii ani s-au întreprins o serie de explorări asupra liniilor de fractură situate pe fundul oceanelor. Cercetările geologice au scos însă la iveală şi noutăți senzaționale din domeniul biologiei.

IZVOARE FIERBINȚI PE... FUNDUL OCEANULUI

Primii cercetători care au coborît cu submarinul „Alvin" la 2 600 m adîncime, în Golful Californiei, au avut în fața ochilor un peisaj nemaiîntîlnit: o apă de culoare roşietică între şirurile de movile bazaltice presărate pe toată suprafața terenului vulcanic; scoici mari, albe, măsurînd 30 cm în lungime; crabi orbi, albi şi ei, deplasîndu-se încolo şi încoace; „tufe" alcătuite din tuburi enorme, de peste 3 m, cu smocuri de „pene" roşii la capăt, ale unor viermi din încrengătura pogonoforelor. Sînt animale în exclusivitate marine, cu corp lung, adăpostit într-un tub chitinos şi purtînd la partea anterioară un smoc de tentacule – acele „pene" – şi care seamănă cu o barbă. (Pogonofor înseamnă purtător de barbă.) Nu au sistem digestiv, hrănirea făcîndu-se direct prin absorbirea particulelor organice din apă cu ajutorul suprafeței tentaculelor. Culoarea roşie a tentaculelor pogonoforelor ca şi a cărnii scoicilor se datorează prezenței în sîngele lor a hemoglobinei.

Şuvoaie de apă fierbinte, neagră, amintind de fumul unui vulcan, încărcată cu săruri de sulf, țîşnesc prin hornuri înalte de 10 m şi groase de pînă la 1,5 m. Aceste hornuri sau conuri vulcanice s-au format prin depunerea sărurilor despre care am amintit. Temperatura apei care iese prin aceste hornuri atinge 350°C (!). Deşi, după cum ştim, apa fierbe la 100°C, aici acest fenomen nu se produce datorită presiunii uriaşe exercitată de apa oceanului la această adîncime: peste 260 de atmosfere! Desigur că apa fierbinte, în contact cu apa rece a oceanului, se răceşte şi ea, dar oricum asigură în zona respectivă o temperatură mai ridicată decît în alte părți ale fundului oceanic.

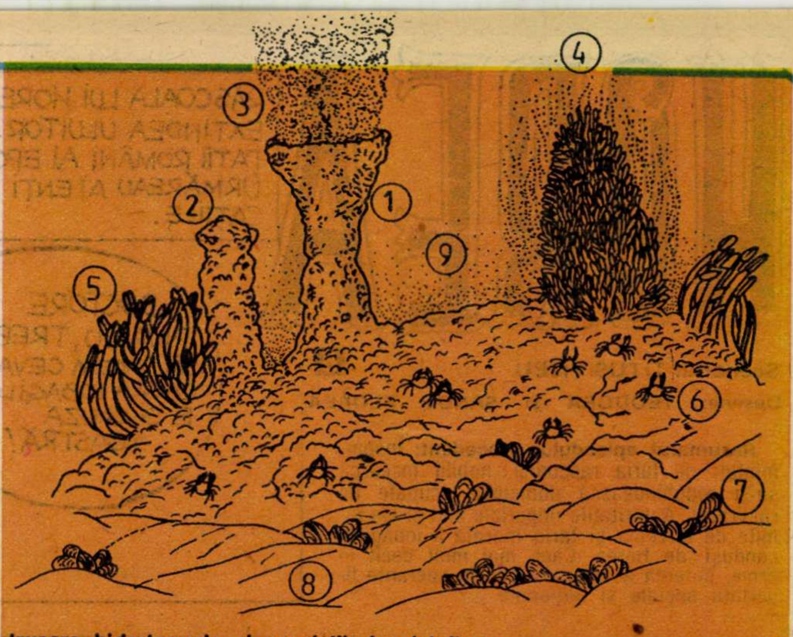

Izvoare hidrotermale şi asociații de viețuitoare
1 — horn activ; 2 — horn inactiv; 3 — apă la 350°C; 4 — horn acoperit cu tuburi de viermi (apa care iese are doar 300°C); 5 — tufă de pogonofore; 6 — crab orb; 7 — scoici; 8— movile de lavă; 9 — substanțe care precipită.

Pe lîngă animalele menționate s-au mai găsit viermi ce-şi fac nişte tuburi mai mici şi se prind de unele din hornurile prin care iese apa (este vorba de nişte hornuri în care temperatura apei nu depăşeşte 300°C). Toate aceste viețuitoare formează colonii ce se întind pe suprafețe de aproximativ 100 m lungime şi 30 m lățime. Animalele nu par să fie atrase de căldura acestor adevărate izvoare hidrotermale, ci de cantitatea enormă de hrană pe care o găsesc aici: bacteriile sînt de sute de ori mai numeroase decît în orice altă parte a oceanului (ele trăiesc chiar în şuvoiul de apă fierbinte, la 350°C!). Sînt bacterii chemosintetizante, care oxidează hidrogenul sulfurat ce iese prin hornuri, transformîndu-l în sulf şi săruri de sulf. Bacteriile folosesc energia eliberată în procesul de oxidare pentru a prelucra bioxidul de carbon şi a-l transforma în materie organică. Toate celelalte organisme de aici se hrănesc pe seama bacteriilor, direct, prin filtrare sau în simbioză cu ele. Pogonoforele au chiar un organ special (trofosom), un fel de pungă plină cu bacterii. În lipsa energiei solare (lumina nu poate pătrunde la mare adîncime) şi deci a fotosintezei, viețuitoarele au apelat la energia care vine din interiorul globului terestru. Bacteriile sînt capabile să folosească acest fel de energie, iar celelalte viețuitoare se hrănesc pe seama lor.

Asemenea asociații de organisme sînt probabil răspîndite de-a lungul majorității liniilor de fractură de pe fundul oceanelor. Desigur, uneori erupțiile vulcanice le aduc daune, dar efectivele populației se refac ulterior.

De ce este atît de importantă descoperirea acestor izvoare hidrotermale şi mai ales a animalelor care trăiesc aici? Se ştie că viața la marile adîncimi este foarte săracă, în această zonă ajungînd mai ales peşti ciudați. Descoperirea asociațiilor de animale amintite demonstrează încă o dată că oceanul păstrează multe taine. Cum au ajuns aici aceste viețuitoare? Există aici din vremuri foarte îndepărtate? Cum supraviețuiesc bacteriile la o temperatură de 350°C? Sînt întrebări la care ştiința mai caută soluții. Răspunsurile vor elucida poate şi unele probleme legate de apariția vieții.

Geochimiştii (geologi specializați în chimia rocilor) studiază cu mare interes izvoarele hidrotermale şi sînt de părere că sărurile care se răspîndesc de aici contribuie într-o foarte mare măsură la stabilirea compoziției chimice a apei oceanului, lucru de mare însemnătate, deoarece menținerea constantă a compoziției apei este o condiție esențială pentru supraviețuirea tuturor plantelor şi animalelor din ocean.

N. GĂLDEAN

La 2 000 m sub mare, priveliştea este puțin obişnuită. Creste longitudinale înalte de aproape 50 m alternează cu depresiunile. Peisajul îşi are originea în activitatea vulcanică. Emisiile vulcanice submarine, care se produc prin fisuri situate de-a lungul crestei, aduc din adîncul scoarței roci noi. În fiecare an litosfera se primeneşte cu 200 kilometri cubi de asemenea roci. Depunîndu-se, aceste materiale înnoiesc în fiecare an 2,6 kilometri pătrați de crustă oceanică. O cantitate echivalentă de crustă veche dispare de-a lungul foselor oceanice.

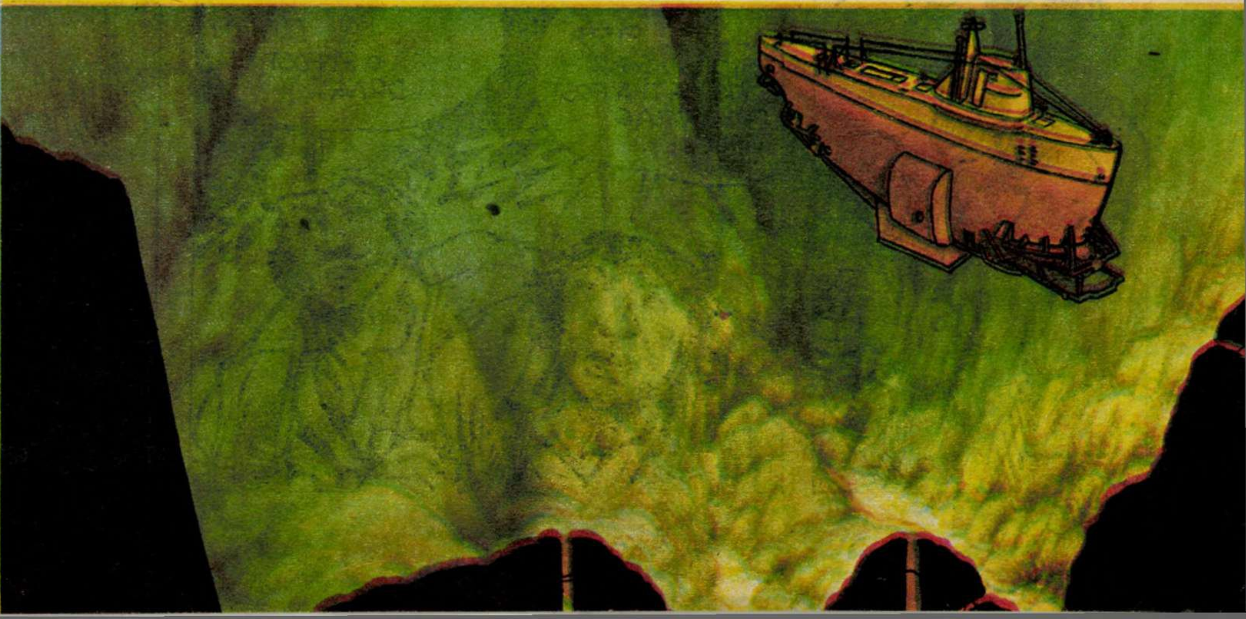

„Intensitatea și complexitatea vieții științifice și tehnice de astăzi — scria marele istoric Constantin C. Giurescu — se explică și printr-o predispoziție străveche în acest sens a poporului nostru, predispoziție care a dus la realizări remarcabile în decursul secolelor". Acum, cînd ne înconjură marile izbînzi tehnico-științifice, marile construcții ale socialismului, să aruncăm o privire asupra unor evenimente tehnico-științifice de acum un veac, deci din anul 1884, cînd cu mijloace puține și opreliști multe, se obțineau totuși realizări care contribuiau la formarea tradiției de care amintea istoricul menționat de noi la început...

ACUM O SUTĂ DE ANI ÎN ȘTIINȚA ȘI TEHNICA ROMÂNEASCĂ

▸ La 12 noiembrie 1884 s-au aprins la Timișoara 731 lămpi electrice incandescente și 16 lămpi electrice cu arc, iluminînd 60 kilometri de ulițe (înlocuind iluminatul cu gaz aerian). Principalul oraș al Banatului devenea astfel **primul oraș european care a introdus iluminatul permanent al străzilor cu electricitate** și, totodată, întîiul oraș electrificat din țara noastră. Lămpile ardeau de la apusul soarelui pînă la ora 23,30 cu o intensitate de 16 lumînări și de la acea oră pînă în zori cu o intensitate de 8 lumînări.

▸ În anul 1884 a luat naștere, prin strădania fizicianului, matematicianului și inginerului Ștefan C. Hepites, cel de-al doilea institut de cercetare de la noi (cel dintîi fusese Biroul Geologic, în 1882). Este vorba de **Institutul Meteorologic al României,** care a început să funcționeze la 30 iulie 1884 la București, inițial la Herăstrău, apoi la Filaret. Hepites l-a condus de la întemeiere și pînă în 1908.

▸ La București s-a înregistrat în 1884 un progres remarcabil în domeniul telecomunicațiilor: instalarea **primei linii telefonice de stat,** care făcea legătura între un minister și Poșta Centrală.

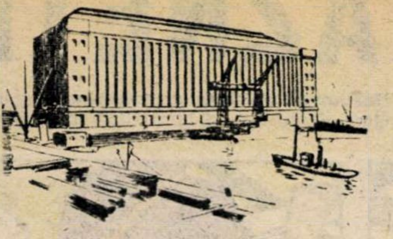

▸ Tot în 1884, marele inginer român Anghel Saligny a început proiectarea și construirea impunătoarelor silozuri din porturile Brăila și Galați, care pot fi și astăzi văzute, în perfectă stare de funcționare. Tehnica betonului armat era prima dată aplicată la astfel de construcții masive. **Cele dintîi silozuri din lume realizate din beton armat prefabricat** reprezentau o veritabilă premieră tehnică mondială, cu care avem a ne mîndri.

I.M. Ștefan

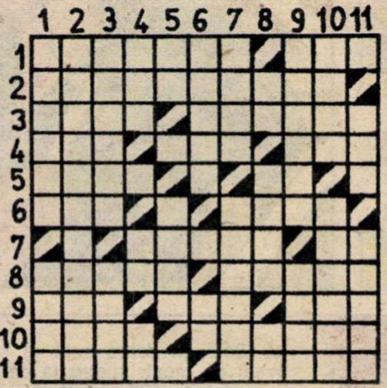

Fulguiește

ORIZONTAL: 1) O plantă cu „puf" ce-și ia ușor zborul. Scriitor american, autorul nuvelei „Secretul doctorului Catran și al profesorului Pană". 2) Autorul poeziei „Fulgul". 3) O grămadă de paie (pl.). Tăgăduită. 4) Munte în Republica Zair. A îmbrăca o haină. Sortiment. 5) „Zboară" printre fulgi și este numit „corabia" deșerturilor albe de la Nord (pl.). Plus. 6) Vine pe la gene! A desface nodul gordian. 7) Nadă pescărească. Bălan Gheorghe. 8) Timpul fulgilor de nea. A repeta. 9) Verb în pană! Pană! Lac în Republica Zair. 10) Oraș în Turcia asiatică. Cu părul albit. 11) Materia cu care și-au lipit penele și aripile Dedal și Icar. Ca fulgul (pl.).

VERTICAL: 1) Sursă de fulgi. Creatorul poeziei „Ninge". 2) Utilizează fulgi de porumb sau grîu. 3) Suport pentru cap, plin cu fulgi (pl.). Curățată cu un tampon de vată. 4) Intră-n fulgii de zăpadă. Sandu Nedelcu. Fulguire! 5) Dese! Îi cad fulgii. 6) De la el și-a luat numele prima lună a anului. Lîngă sobă. 7) Un troian vestit. Comună în județul Neamț. 8) Dumitru Gheorghe. Verbul fulgului de nea. Țese! 9) A pulveriza. Rîu în Elveția și Italia. 10) Acoperite cu lînă. Port în Egipt. 11) Culoarea fulgilor de nea (masc.). Jumulite de fulgi.

Dicționar: AMI, IKI, AINI, LIRO.

● ● ● ● ● ● ● ● ●

Enigma

de TUDOR NEGOIȚĂ

XI.—Ionel ne-a spus că vreți să-l ajutați să se facă explorator brazilian și... vreau și eu. Că părinții mei, care-s tot doctori, la fel nu mă înțeleg, nu vor să mă lase! Dar Nea Fane a zis că mă puteți ajuta și pe mine.

— Îhî! îhî! face tipul cu cămașa tărcată, schimbă o privire cu celălalt și mă întreabă: Tu locuiești pe-aici pe undeva, prin vecini?

— A, nu! Eu sînt Radu, am venit la Elvira, în vizită. Locuiesc tocmai în Cotroceni.

— I-auzi! rîde mînzește „șeful". Și eu stau pe-acolo. Pe unde, pe ce stradă?

— Pe Ciobănași! inventez eu prompt.

— Pe Ciobănași stau și eu, cade în capcană șeful (dovedind că habar n-are, Ciobănași e cu totul în altă parte a Bucureștiului, pe-acolo stă o mătușă a mea). La ce număr stai?

— La 16! spun eu. Dar nu mă spuneți cumva părinților, nu? Că ei sînt acum la mare, dar cînd vin... Cînd vin ei, mîine, eu aș vrea să fiu deja pe vapor!

— **Mîine** vin deci înapoi de la mare! își mijește ochii șeful. Păi atunci eu zic... c-ar fi bine să ne grăbim.

*

Ultima întrebare pe care v-o adresăm este: Ce plan credeți că au hoții acum, auzind ce le-a spus Radu? Dacă îl bănuiți, ne puteți scrie pe adresa: Redacția „Cutezătorii", București, Piața Scînteii nr. 1, cod 71 341. Menționați pe plic: Pentru ENIGMA

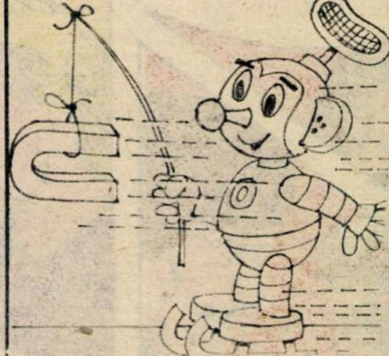

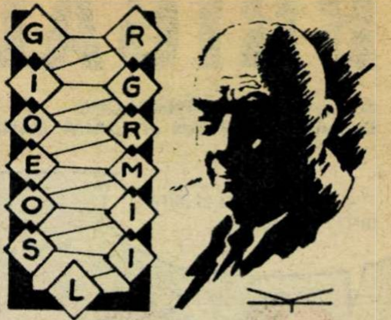

Citind literele de mai sus cu începere dintr-un anumit punct, veți afla numele unui mare matematician român, ale cărui studii au adus o însemnată contribuție la introducerea mașinilor electronice de calcul în țara noastră.

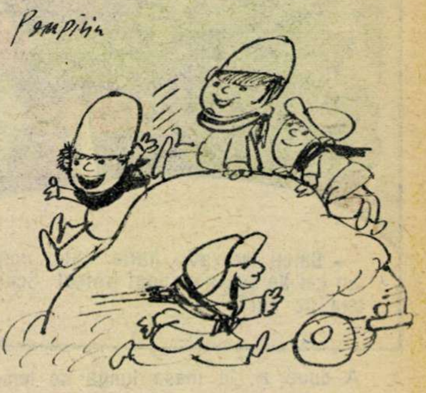

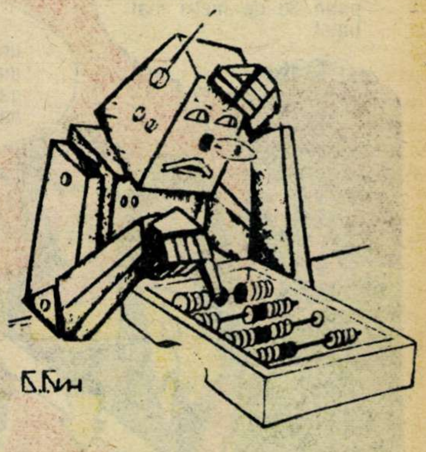

Invitație la Opera Română

Vacanța de iarnă bate la ușă. Vă așteaptă săniuța, derdelușul, omul de zăpadă... N-o să vă lipsiți, de bună seamă, de bucuriile iernii.

Noi însă am pregătit aici, la OPERA ROMÂNĂ, special pentru voi, un program de vacanță: balete feerice inspirate din basme, care au să vă încînte, opere înfățișînd preocupări din lumea copilăriei.

Nu uitați: odată cu celelalte bucurii ale vacanței de iarnă, pe agenda voastră să figureze și frecventarea unor spectacole de operă pentru copii. Printre ele se numără:

POVESTEA MICULUI PAN de Laurențiu Profeta;
MICUL COȘAR de Benjamin Britten;
SPĂRGĂTORUL DE NUCI de Piotr Ilici Ceaikovski;
PETRICĂ ȘI LUPUL de Serghei Prokofiev;
CRĂIASA ZĂPEZII de Liana Alexandra.

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA. Responsabil de număr: C. ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: IOAN MIHĂESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prslir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei.*

BRIGADA ÎNDRĂZNEȚILOR

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: VALENTIN și LIANA TĂNASE 4

Rezumatul episodului precedent: sudorii utecişti din echipa meşterului comunist Grigore Bentu duc la bun sfîrşit o lucrare dificilă, la doi stîlpi de înaltă tensiune.

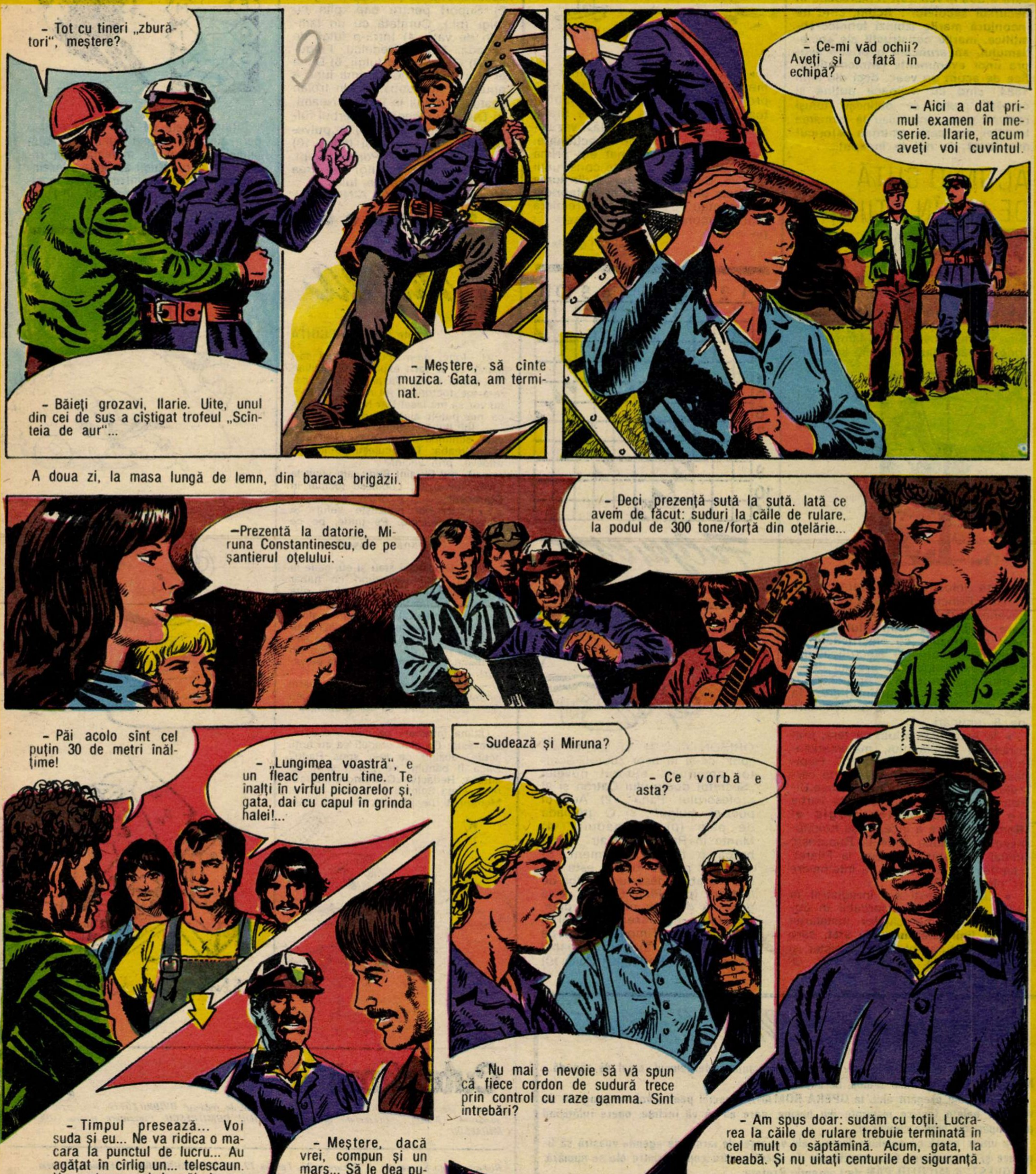

– Tot cu tineri „zburători", meştere?
– Băieţi grozavi, Ilarie. Uite, unul din cei de sus a cîştigat trofeul „Scînteia de aur"...
– Meştere, să cînte muzica. Gata, am terminat.
– Ce-mi văd ochii? Aveţi şi o fată în echipă?
– Aici a dat primul examen în meserie. Ilarie, acum aveţi voi cuvîntul.
A doua zi, la masa lungă de lemn, din baraca brigăzii.
–Prezentă la datorie, Miruna Constantinescu, de pe şantierul oţelului.
– Deci prezenţă sută la sută. Iată ce avem de făcut: suduri la căile de rulare, la podul de 300 tone/forţă din oţelărie...
– Păi acolo sînt cel puţin 30 de metri înălţime!
– „Lungimea voastră", e un fleac pentru tine. Te înalţi în vîrful picioarelor şi, gata, dai cu capul în grinda halei!...
– Timpul presează... Voi suda şi eu... Ne va ridica o macara la punctul de lucru... Au agăţat în cîrlig un... telescaun. Vom ataca ambele căi de rulare...
– Meştere, dacă vrei, compun şi un marş... Să le dea puteri.
– Sudează şi Miruna?
– Ce vorbă e asta?
– Nu mai e nevoie să vă spun că fiece cordon de sudură trece prin control cu raze gamma. Sînt întrebări?
– Am spus doar: sudăm cu toţii. Lucrarea la căile de rulare trebuie terminată în cel mult o săptămînă. Acum, gata, la treabă. Şi nu uitaţi centurile de siguranţă.

(Va urma)

PARTICIPAȚI LA COMPE DE IARNA ALE IADEI !

51

JOI, 20 DECEMBRIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 898)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

DIN SUMAR:

- Ștafeta cutezanței în creația tehnico-științifică a pionierilor
- Expedițiile „Cutezătorii" — școală a iubirii de patrie
- Pionieri ai rachetotehnicii mondiale

ROMANIA
NATIONAL
STEAUA

SIMULTAN LA... 8 ANI!

Stadionul Tineretului din Capitală. Mare agitație prilejuită de inaugurarea noului an sportiv școlar. O singură oază de liniște: colțul șahiștilor. Peste 100 de tineri șahiști au întîlnire cu mai mulți mari maeștri și un maestru internațional, care dau simultane, Gabi dă și el un simultan: la 10 mese! Obține 10–0.

Dar cine e Gabi? Un pionier ca voi. Ba nu: ceva mai mic. La 23 octombrie a împlinit 8 ani. „Cariera" și-a început-o la doi ani, cînd s-a familiarizat cu primele noțiuni de șah. La patru ani învăța după cărți de specialitate. La cinci ani era legitimat la Clubul „Calculatorul". La șase ani ocupa locul III la campionatul republican de copii-băieți. La șapte ani cîștiga locul II în aceeași competiție. În septembrie anul acesta, la campionatul de la Eforie-Nord, s-a plasat pe unul din locurile 3–7, la un punct de primul clasat.

Diploma obținută de Gabriel Schwartzman la simultanul prilejuit de inaugurarea anului sportiv școlar este expusă la panoul Daciadei de la Liceul industrial nr. 34 din București.

ENIGMA

de TUDOR NEGOIȚĂ

IX. — Voiam să mă fac explorator al junglelor din Brazilia! mărturisește plîngînd Ionel, și-a scos ochelarii, arată acum parcă și mai rotund, roșu ca o pătlăgică, adauga printre suspine: Că-mi plac grozav banaaaanele, și-n Africa aud că sînt o mulțimeeee!

Pe noi trei ne pufnește rîsul, „exploratorul junglelor braziliene din Africa" plînge mai tare supărat, Elvira îl apostrofează:

— Ești un tăntălău! Brazila nici nu-i în Africa, habar n-ai măcar unde voiai să ajungi! Și tot ce te interesează pe tine, „exploratorule", e să-ți umfli burtica!

— Cum, nu-i Brazilia în Africa? devine atent Ionel. Nu se merge acolo cu vaporul?

— Poftim! face Elvira. Ce fel de colegi, care nu știu nimic din prostiile care-ți umblă prin cap!? Ah, dacă-ai fi în clasă cu noi!

— Ești sigură, rîd eu, că la noi în clasă nu o fi un „explorator de-ăsta secret"?

Dar la voi, dragi cititori? Ce credeți, e posibil să fie vreun asemenea Ionel? Chiar fără ochelari și burtică, o fi?

Scrieți-ne pe adresa: Redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cod 71341. Menționați pe plic: Pentru Enigma.

6	:		+		−		=5
×	■	:	■	×	■	×	■
	×		+		+		=5
−	■	−	■	+	■	+	■
	:		+		−		=5
+	■	+	■	−	■	−	■
	+		−		−		=5
=5	■	=5	■	=5	■	=5	■

PĂTRAT ARITMETIC

Completați cu cifre de la 1 la 5 cele 15 pătrățele libere ale jocului, în așa fel încît rezultatul tuturor operațiilor aritmetice, atît pe orizontale cît și pe verticale, să fie egal cu 5.

TEST

Mutați trei chibrituri din 12 așezate ca în desenul alăturat, în așa fel încît să obțineți trei pătrate egale.

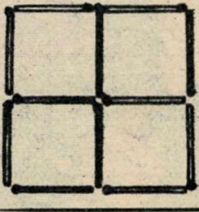

PISCICOLĂ

(Metagramă anagramată: XXOXXXXX—XOXXXXXX)

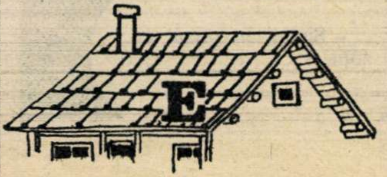

1								8							
2								9							
3								10							
4								11							
5								12							
6								13							
7								14							

CUVINTE... POTRIVITE

Pentru a dezlega acest joc se dau două definiții fiecărui rînd orizontal. Prima definiție se referă la cuvîntul de trei litere înscris între liniile îngroșate. A doua definiție privește cuvîntul de opt litere care se formează din cuvîntul-bază. Cuvîntul de opt litere se obține adăugînd trei litere înaintea acestuia și două litere după el. În final pe coloanele numerotate de la 1 la 14 veți obține denumirile a două produse agricole.

1) Măsoară vîrsta (pl.) - Ramură a fizicii. 2) La baza sau la capitelul unei coloane - Elocvență. 3) Roman de Liviu Rebreanu - Cu judecată. 4) Fluviu navigabil în vestul Europei (1 326 km) - Instrument muzical de suflat. 5) Strigăt de bucurie - Astupată. 6) Sunetul ritmic al ceasornicului sau bătăile inimii - Pe înălțime. 7) Pletele acului - Bine pregătiți. 8) Posedă - Jochei. 9) Document - Plăcut. 10) Armăsar dobrogean (pl.) - Instalație folosită la imprimarea ziarelor și a publicațiilor de mare tiraj. 11) Plan (fig. pl.) - Meseriași specializați în tapisarea mobilei. 12) Nelipsite la jocul de table (sing.) - Cultură de orez. 13) Avantaj (fig.) - Ramură industrială care se ocupă cu transformarea fibrelor textile în fire. 14) Diviziuni de timp - Greșit.

FOTO-CRONICA PIONIEREASCĂ

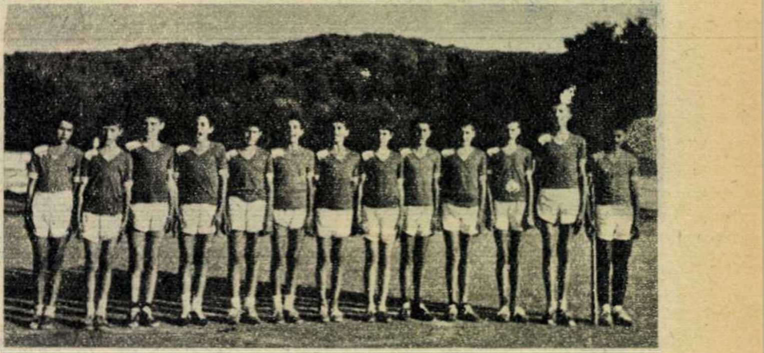

Grup vocal folcloric și echipa reprezentativă de oină ale unității de pionieri din Țitești-Argeș.

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr HORIA ARAMĂ; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București. Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

CLUB SPORTIV

1. Curtea școlii din Albac — o frumoasă și, mai ales, intens utilizată bază sportivă.

2. Profesorul Iancu Pleșa, împreună cu patru dintre schiorii-campioni din Albac: Casian Pleșa, Sofia Costea, Marcela Negrea și Vasile Costea.

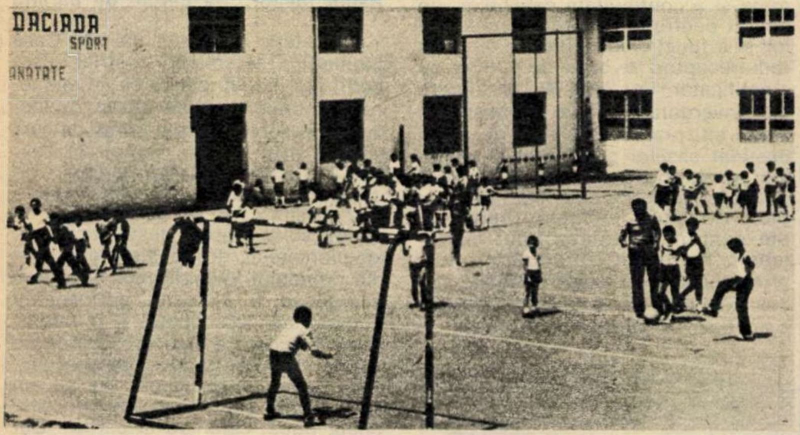

1

2

PIONIERII ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI“

CAMPIONI DIN ȚARA MOȚILOR

Mai intîi am auzit vorbindu-se elogios despre succesele sportive ale pionierilor și școlarilor din Albac. Am avut apoi prilejul să-i intîlnesc și să-i cunosc pe mulți dintre ei la finalele naționale ale „Daciadei“, unde, în întrecerile cu cei mai buni colegi sportivi din țară, s-au impus, prin evoluțiile lor, prin locurile ocupate, în atenția generală.

Nu de mult, într-o frumoasă zi de toamnă tîrzie – zi în care razele soarelui blînd dădeau o strălucire aparte bustului de bronz al lui Horea, aflat în fața școlii –, am ajuns și la Albac, în satul lor. Și i-am văzut, și i-am cunoscut și acasă la ei, și m-am convins că renumele lor sportiv e pe deplin justificat.

– La noi în școală – ne-a mărturisit, cu acest prilej, profesorul Iancu Pleșa, modelatorul aptitudinilor sportive ale acestor copii – toți elevii practică sportul cu pasiune și continuitate. Iar unii dintre ei chiar cu succes deosebit. În „Daciada albă“ din 1983–1984 județul Alba s-a clasat pe locul 4 pe țară, cu un total de 513 puncte. Dintre aceste puncte, 253, adică aproape jumătate, le-am adus noi, cei din Albac. Acesta-i doar un fapt care susține ceea ce afirm eu. Dar mai avem și altele.

Aflu, astfel, printre altele, că: la finala republicană a „Crosului pionierilor“ din primăvara acestui an, școala din Albac s-a situat pe locul 4; că la concursul național de selecție pentru elevii din școlile și liceele din mediul sătesc, pionierul Vasile Pașca s-a clasat pe locul întîi la sprint și la cros, iar Elena Negrea tot pe primul loc la săritura în lungime; că la finala republicană a concursului „Prietenii pompierilor“, echipajul pionierilor din Albac, reprezentînd județul Alba, s-a situat, în 1983, pe locul întîi, iar la ediția din acest an componenții lui s-au clasat primii pe țară la toate probele sportive: 6x80 metri sprint și obstacole; că în ultimii ani pionierii din Albac s-au afirmat și în sporturile de iarnă – Sofia Costea a ocupat un loc întîi pe țară la schi-fond, Casian Pleșa un loc doi, iar Marcela Negrea și Vasile Costea (acesta din urmă pregătindu-se în prezent la clubul sportiv „Olimpia“ din București) locul trei.

Succesele sportive de azi ale pionierilor din Albac se explică și prin tradiția pe care satul lui Horea o are și în acest domeniu. Copiii de azi se mîndresc, pe bună dreptate, cu consătenii mai vîrstnici decît ei, care fac cinste sportului românesc și cărora se străduiesc să le calce pe urme: cu Ion Buta, medaliat cu argint la europenele de haltere din Cehoslovacia, cu Traian Corcheș și Victor Chezan care joacă în echipe de volei din divizia A, cu luptătorul Nicolae Coldea, component al lotului național.

Era o zi de toamnă, cu lumină blîndă, odihnitoare. Pe terenurile de sport ale școlii, în aerul tare, filtrat de brazii de pe înălțimile din jurul Albacului, strănepoții lui Horea făceau sport, pregătindu-se astfel pentru noi succese în cadrul „Daciadei“.

SEVER NORAN

SUCCES DEPLIN ÎN NOUA EDIȚIE A „DACIADEI ALBE“

În aceste zile din pragul iernii, în întreaga țară s-a dat startul în cea de-a IV-a ediție a „Daciadei albe“. În bogatul calendar competițional al acesteia un loc important îl ocupă acțiunile și întrecerile ce vă sînt rezervate vouă, pionierilor și școlarilor. Numărul mare al competițiilor (atît locale cît și republicane) vă va permite să practicați cu continuitate exercițiul fizic și mișcarea în aer liber și chiar să vă afirmați, pînă la nivel republican, într-unul din sporturile de sezon — la judo sau la schi (alpin și de fond), la săniuș sau la patinaj, la biatlon, la tenis de masă sau la șah.

Convinși că și de data aceasta veți lua cu asalt atît pîrtiile de zăpadă și oglinzile de gheață cît și sălile de sport, vă dorim tuturor deplin succes în noua ediția a „Daciadei albe“.

Expedițiile „Cutezătorii“

CEA DE-A XV-a EDIȚIE — ÎN PLINĂ FINALIZARE

Se zice că toamna se numără bobocii. De cîțiva ani încoace, de cînd s-a hotărît și s-a prevăzut în regulament finalizarea Expedițiilor „Cutezătorii“ pînă la sfîrșitul fiecărui an calendaristic, cam același lucru se poate spune și despre expediționari.

În fiecare toamnă, organizatorii fac bilanțul ediției din respectivul an, iar juriul republican își începe laborioasa activitate de finalizare a marelui nostru concurs pionieresc de turism și cercetare științifică.

Ce ne spune bilanțul celei de-a XV-a ediții, jubiliare, a Expedițiilor „Cutezătorii“? Mai întîi, cîteva lucruri îmbucurătoare: că la această ediție au luat parte aproape 30 000 de pionieri și școlari constituiți în peste 2 500 echipaje, ceea ce reprezintă recordul de participare al ultimilor 7—8 ani; că în unele județe — în Bacău, Cluj, Iași, Maramureș și Suceava — numărul expediționarilor a fost de peste 1 000, iar în municipiul București de 2 700, de asemenea recorduri de participare; că toate expedițiile s-au desfășurat în bune condiții; că, în cele mai multe dintre școlile în care s-au organizat echipaje și au fost efectuate expediții, acestea au fost finalizate și popularizate corespunzător, conform regulamentului și tradiției, de rezultatele lor beneficiind și ceilalți elevi. Dar bilanțul evidențiază și o neîmplinire: unul dintre obiectivele principale pe care și le-au propus organizatorii — acela ca în fiecare școală să se constituie cel puțin un echipaj și să fie efectuată cel puțin o expediție — n-a fost nici de data aceasta realizat.

În curînd — la sfîrșitul lunii decembrie a.c. —, juriul republican își va încheia activitatea de finalizare a acestei ediții. În curînd vom afla deci care au fost cele mai reușite expediții din vara acestui an și care sînt expediționarii cei mai buni, cuceritori ai tradiționalelor trofee, distincții și premii. Și sîntem siguri că rezultatele expedițiilor lor, faptele și întîmplările ai căror eroi au fost acești copii îndrăzneți în timpul verii de-a lungul traseelor străbătute — rezultate, fapte și întîmplări pe care vi le vom prezenta pe larg în paginile revistei noastre —, îi vor convinge și pe aceia dintre voi care n-au descoperit încă frumusețea și utilitatea Expedițiilor „Cutezătorii“ că merită să participe — cel puțin o dată — la această mare, interesantă și romantică acțiune.

C. DIACONU

la actuala ediţie a concursului „Start spre viitor". (I-a ambiţionat, fără îndoială, premiul III, cucerit în 1983 pentru „Microhidrocentrala plutitoare pentru rîurile interioare".) O lucrare care vizează viitorul cu unul dintre imperativele sale majore: economia de energie.

O nouă idee temerară este în curs de aplicare la cercul modeliştilor: construcţia unei machete de navetă spaţială pentru lansare de sateliţi în cosmos. Adaugam la aceasta o bogată... flotă maritimă şi aeriană destinată viitoarelor competiţii de profil. De altfel a intrat în tradiţie ca, la întrecerile de navoaerorachetomodele, lotul lor reprezentativ să obţină numeroase premii. Ceea ce le confirmă deopotrivă ingeniozitatea tehnică şi îndemînarea lor de... piloţi! Şi nu e de mirare atunci că tot de-aici, de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Găeşti, a pornit, cu ani în urmă, drumul spre marile performanţe ale actualului campion mondial de rachetomodele. Iată că Marian Coşoveanu, care lucrează acum la Intreprinderea de utilaj petrolier din Tîrgovişte (şi e instructorul aeromodeliştilor de la clubul „Metalul") a revenit în această zi aniversară a Casei pionierilor şi şoimilor patriei pentru a-i întîlni pe ucenicii de azi ai aceluiaşi îndrăgit maistru instructor — Dumitru Leu.

În atelierul de construcţii radio...

nu e nevoie să baţi tare la uşă ca să fii auzit şi invitat să intri. E de-ajuns să te apropii de ea, că imediat va zbîrnîi o sonerie, conectată la tabloul multifuncţional aflat pe unul din pereţii atelierului, care îţi anunţă intenţia de a-ţi vizita colegii din acest cerc. Ceea ce te atrage aici, în afara panoului multifuncţional de care vorbeam, cu diversele sale sisteme semnalizatoare, cu jocuri de lumini, este, fireşte, expresia concentrată de pe faţa acestor tineri pasionaţi ai construcţiilor radio, ai electronicii. Încă o dată te convingi că lumea tehnicii de azi nu mai poate fi concepută fără marea armată a electroniştilor. Cei de la vîrsta pionieriei sînt şi ei iscoditori promotori ai noului — căci legea de aur a inventatorilor nu are vîrstă, iar munca pasionată, ideile lor cutezătoare se materializează în lucrări ce dovedesc un mod de a gîndi ştiinţific şi creator.

O ilustrare a faptului că membrii acestui cerc şi-au extins preocupările o dovedea încă din 1980 „Dispozitivul de avertizare a căderii lanţului la semănători", care a obţinut premiul III la ediţia din acel an a concursului „Start spre viitor". Printre lucrările recente se află: un „Verifix" pentru măsurarea circuitelor imprimate şi a continuităţii cablajelor; un aparat pentru verificarea cunoştinţelor şi a funcţionării pieselor dintr-un radioreceptor; o orgă de lumini cu amplificator de 2x50 W. O lucrare de anvergură îşi are premiera în acest an: orarul electronic cu afişaj destinat caselor pionierilor şi şoimilor patriei pentru prezentarea programului zilnic de activitate a cercurilor. Continuă, totodată, preocupările pentru construirea unor instrumente necesare autodotării. Surprinzător sau nu, aflaţi că fetele sînt cele care deţin supremaţia numerica. Ele fac parte şi din echipa de performanţă — precum Mihaela Rizea, Oana Popescu, Adriana Voinea alături de Cristian Badea, Viorel Dinişor, Bogdan Baloi şi de veteranul cercului — Marian Petcu.

Raliul ideilor... la cercul de carting

Pasionaţii volanului de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei (care deţin un bogat palmares în numeroase concursuri) se întrec nu numai în spectaculoasele curse de carting, ci şi în febrile... raliuri ale ideilor! Ei demonstrează preocupări ce depăşesc hotarele activităţii specifice acestui cerc. De pildă „Duşul cu panou solar mobil", destinat taberelor pionereşti, dovedeşte preocupări din domeniul folosirii unor noi surse energetice. În expoziţia permanentă a casei am descoperit şi o interesantă machetă a unei şcoli moderne dotată cu sursă proprie de energie.

— Demarăm în acest an cu un proiect mai complex: o lucrare destinată nouă, celor de la carturi. Dar realizarea ei necesită cunoştinţele şi atributele tehnice ale electronicii. E vorba de un simulator pentru conducere cu sesizarea pe afişaj a greşelilor (de conducere, de îndemînare, de circulaţie etc.). De fapt, el înlocuieşte cartul şi permite antrenamentul la sală, ne lămureşte unul dintre multpasionaţii membri ai acestui cerc, pionierul Florin Popescu.

El, Cristina Şerbănoiu, Mădălin Codarcea sau Marian Dorobanţu sînt, în acelaşi timp, şi mecanici, şi electrotehnicieni, şi electronişti. Încă o dovadă că ei se pregătesc pentru meseriile complexe de mîine şi că aceste dintîi frămîntări creatoare se vor regăsi amplificate în cele ale specialiştilor, inovatorilor, inventatorilor viitorului. Căci din prezent se naşte acest viitor pe care ei îl explorează cu îndrăzneală, angajîndu-se încă de pe acum în efortul de progres al întregului nostru popor.

ILEANA PIŢA

---

fata, aşezîndu-se cu servieta în braţe pe marginea fîntînii arteziene. N-am vrut să vă jignesc.

Băiatul cu ochi verzi închise capacul emiţătorului şi se adresă băieţilor de lîngă avion.

- Cum stăm?

- Sîntem gata, putem porni.

- Atunci, toată lumea la posturi, continuă pe un ton hotărît băiatul.

Băieţii săriră în picioare. Unul dintre ei trecu în fugă pe lîngă fată şi se căţără pe cupa înaltă de beton a fîntînii arteziene. Altul ridică o cască telefonică de jos şi o fixă la urechi. Cel de-al treilea, pesemne „electromecanicul", rămase lîngă avion. Băiatul cu ochi verzi-cenuşii îşi aşeză degetul pe un buton pregătindu-se să apese.

- Servomotoarele?

- Servomotoarele în funcţiune, răspunse „electromecanicul", bombîndu-şi pieptul în afară...

Băiatul cu ochi verzi-cenuşii apăsă pe buton. Piuituri prelungi răsunară în casca de telefon.

- Frecvenţa de lucru! strigă repede „electrotehnicianul", apăsîndu-şi cu amîndouă mîinile casca de telefon pe urechi.

Băiatul cu ochi verzi-cenuşii ridică privirea spre cel cocoţat pe fîntîna arteziană.

- Turnul de control?

- Turnul de control permite zborul...

- Atenţie, decolăm!

Fata, aşezată pe marginea fîntînii arteziene, izbucni într-un rîs uşor. Băiatul cu ochi verzi-cenuşii o privi dintr-o parte, pieziş.

- De ce rîzi? Spune-ne şi nouă. Dacă aflăm, poate că o să rîdem împreună.

- Avionul nu va zbura, spuse simplu fata.

- Ei, taci! De ce?

- Foarte simplu. Emiţătorul şi receptorul de pe avion nu sînt pe aceeaşi frecvenţă. Vrei să răsuceşti butonul acela ceva mai la stînga?

Băiatul cu ochi verzi-cenuşii păru să ezite cîteva clipe. Gîndea.

- Poftim, dacă insişti, spuse el într-un tîrziu, ridicînd din umeri.

Cîteva pocnete uscate răsunară în casca telefonică.

- Fii drăguţ, spuse zîmbind fata, mai răsuceşte puţin.

Peste o clipă pocnetele uscate ce răsunau în cască fură acoperite de un fîşîit prelung.

- Acum e bine, spuse fata.

- Şi atunci, permiteţi decolarea? o întrebă ironic băiatul.

- Poftim, spuse zîmbind fata, făcînd un gest evaziv cu mîna.

Pe dalele mari şi albe de beton, micuţul avion aştepta scînteind în soare. Băieţii încremeniră. Şi deodată băiatul cu ochi verzi-cenuşii apăsă pe un buton. Ca trezite din somn, elicele avionului începură să se rotească repede, din ce în ce mai repede, umplînd văzduhul cu un zumzet uşor. Aparatul vibra din toate încheieturile. Încet, încet, micuţa pasăre începu să ruleze pe dalele de beton. Prindea viteză. Şi deodată, cu un şuier prelung, parcă desfăcîndu-şi larg aripile strălucitoare, ţîşni în văzduh. Trecu în zbor razant pe deasupra sălciilor şi se înălţă peste lac. Băiatul cu ochi verzi cenuşii o urmărea cu privirea manevrînd butoanele. Ajuns deasupra lacului, avionul păru că se poticneşte o clipă, ca să ţîşnească apoi, fulger argintiu, spre înălţimi. Urca mereu, drept, vertical.

- Uraaa! strigară băieţii, bătînd din palme.

În clipa aceea, nişte pîrîituri prelungi răsunară în casca telefonică. Micuţul avion se clătină, încercînd să prindă văzduhul cînd cu o aripă, cînd cu cealaltă şi, apoi dîndu-se peste cap, începu să cadă, înşurubîndu-se din ce în ce mai repede în gol.

- Cristalul de cuarţ! murmură alb la faţă băiatul cu ochi verzi-cenuşii, manevrînd de zor butoanele emiţătorului.

- Am ieşit de pe frecvenţă! striga cu disperare „radiotehnicianul", smulgîndu-şi casca telefonică de pe cap... sîntem pierduţi... ne prăbuşim!

- Încetează! i-o reteză printre dinţi celălalt, apăsînd încordat pe butoane... Nu vezi că încerc să-l scot din vrie?

Prefăcut într-un şurub strălucitor de argint, avionul se prăvălea în lac. Băieţilor li se păru că lacul se-nalţă spre avion, se despică în două, se cască asemeni botului unui rechin gigantic, gata, gata să-l înghită. Calm, încordat, băiatul cu ochi verzi-cenuşii apăsa pe butoane. Deodată două morişti argintii scînteiară pe aripile avionului.

- Elicele! Elicele! Au pornit elicele! strigă „electromecanicul", sărind în sus de bucurie şi agitîndu-şi braţele deasupra capului.

Smulgîndu-se cu un zvîcnet scurt din vrie, avionul plană lung deasupra apei, gata, gata să o atingă, şi apoi, înclinîndu-se elegant pe o aripă, începu să se înalţe din nou în văzduh.

- Urcă! Urcă! strigau băieţii. Îmbrăţişîndu-se şi prinzîndu-se de mîini, se roteau pe dalele de beton ca nişte stele duble.

Băiatul cu ochi verzi-cenuşii urmărea avionul ce se înălţa mereu, strălucind incandescent cu aripile incendiate de soare.

- Ai avut dreptate, colega, spuse el cu glas tare... dar recunoaşte... sînt sau nu sînt un as?

Întoarse capul spre fîntîna arteziană. Pe marginea albă de beton nu mai era nimeni. Fata dispăruse, că ne-au luat un interviu la televiziune, ne-am întors acasă cu avionul și am fost primiți de primul secretar al Comitetului județean de partid. Nu am devenit medic, în schimb m-am îmbogățit cu trei ani minunați petrecuți la Casa pionierilor, cu o meserie pe care o îndrăgesc și de care este mare nevoie, cu cinci prieteni care gîndec la fel ca mine. Ildikó și Petre Mitru, de pildă, locuiesc în apropiere. Cu ei mă întîlnesc adesea.

Muncă și prietenie

Cînd apăsăm pe butonul soneriei la apartamentul micului tehnician de odinioară Petre Mitru, ne deschide Steczka Ildikó și se scuză că soțul ei lipsește de acasă deoarece este la cursuri de perfecționare. La discuția noastră asistă, în schimb, micul Petrișor Mitru, ghemuit în brațele bunicii, împreună cu frățiorul său Dan.

Ildikó – tovarășa Mitru, nici nu știu cum să-i zic eroinei reportajului meu de acum 14 ani... Ildikó rîde.

– Cum am ajuns în echipă? Eram colegă de clasă cu băieții și-i invidiam nespus pentru lucrurile minunate pe care le construiau. Aș fi vrut să fac parte din prima clipă din grupul lor, dar băieții, la început, nu m-au admis. Apoi, cînd au început să lucreze la robotul de bucătărie, m-au chemat să lucrez cu ei dacă-mi face plăcere. Am acceptat cu bucurie. Deși atunci, în acele zile ale începutului activității mele de tînăr tehnician, am primit prima și ultima palmă din viața mea de la mama...

Mama lui Ildikó, ținînd în brațe nepoțelul, dă din cap afirmativ și parcă se jenează nițel și acum de gestul pripit de atunci. Își făcea griji pentru fată, că venea mai tîrziu acasă. Cine putea să știe că timpul petrecut în tovărășia celor cinci băieți și a profesorului Vasile Doroș îi dădea forțe și impuls pentru o viață lui Ildikó, în realizarea visului ei de a deveni inginer arhitect.

– Îmi amintesc cît de emoționată am fost cînd ne-au invitat la expoziția care se organizase chiar în holul Institutului de arhitectură Ion Mincu. Aici voi învăța eu? – mă întrebam și totul mi se părea un vis... Apoi am învățat totuși acolo, iar în prezent lucrez aici, în orașul meu natal. Îmi fac încă stagiatura, dar am multe planuri, idei, despre cum s-ar putea face viața oamenilor mai confortabilă printr-o amenajare mai bună a spațiului interior al locuințelor...

Arunc încă o privire în jur și îmi dau seama de ce m-am simțit din prima clipă atît de bine aici. Leagănul suspendat al bebelușului, perdeaua de catifea, cerga de pe podea și mobilierul practic denotă gustul, priceperea și ingeniozitatea tehnică a gazdei.

În timp ce eu admir toate acestea, Gabriel, Ildikó și profesorul se antrenează într-o discuție aprinsă privind anumite rezolvări tehnice. La Casa pionierilor și șoimilor patriei se lucrează la o nouă creație pentru concurs și fiecare își spune punctul de vedere, la fel ca odinioară.

Pe Petre Mitru îl văd doar în fotografii. O parte dintre acestea au fost făcute în China, unde tînărul inginer electrotehnician a lucrat la întreținerea mașinilor de calcul românești. Seara tîrziu, ne luăm rămas bun de la Ildikó, căreia nu numai amintirile din copilărie, ci și dragostea pentru meserie i s-au înfiripat cîndva acolo, printre micii tehnicieni.

Tehnică în slujba vieții

Lipsește din echipa de odinioară Adrian Doroș. El este în prezent la București, la facultate, student în specialitatea de aeronautică și tehnică spațială – specialitate la care a visat din copilărie. Pe Ludovic Ghisa îl regăsim la secția de circulație a miliției. El a absolvit, la București, Facultatea de automecanică și, pentru că era nevoie de un om cu o astfel de specializare, a fost chemat să lucreze în cadrul miliției. Ne întîlnim la Casa pionierilor și șoimilor patriei și depănăm firul vechilor amintiri.

– Lucram uneori cîte 12–13 ore pe zi. Atunci am învățat că niciodată nu poți să obosești dacă faci o treabă care îți place. Și am mai învățat că munca perseverentă, pasionată are și rezultate. Acolo am primit și prima lecție de spirit de răspundere social. Îmi plăcea foarte mult să pescuiesc, tînjeam după malul apei. Așa s-a făcut că într-o zi, fără să spun nimic, am șters-o într-acolo. A doua zi, cînd am mers din nou la atelier, nimeni nu mi-a adresat nici un cuvințel. Îi părăsisem pe tovarășii mei în timpul celei mai grele lucrări și, ulterior, am suferit pentru gestul pe care-l făcusem.

Despre munca mea actuală? Numărul accidentelor de circulație este încă destul de ridicat, multe dintre victime fiind copii. Convingerea mea e că tehnica trebuie să ocrotească viața. Ar fi bine să se realizeze pentru fiece școală un asemenea aparat, un simulator cu ajutorul căruia copiii să învețe de mici cum să se apere în condițiile traficului rutier intens...

Profesorul ascultă cu atenție, notează, se pare că i-a și venit o idee bună în sensul celor spuse. Au convenit cu Ludovic să se reîntîlnească peste două zile și să pună la punct în amănunțime ideea, așa cum procedaseră odinioară...

Misiunea reporterului a luat sfîrșit – viața merge mai departe. O parte din vise s-a realizat, dar, după cum spunea Ildikó, despre împlinirea definitivă a țelurilor vieții vom putea discuta doar la vîrsta cînd vom fi bunici.

ȘTEFANIA HORVATH

Bună dimineața, iarnă!

Toți copiii prin zăpadă înfloresc,
Ninge ca un cîntec în livadă,
Chiar și gerul pare omenesc,
Cerbii ies din iarnă să ne vadă.

Numai aripi, zbor și căprioare,
Peste tot copii cîntînd peste zăpezi;
Ninge și pe genele de soare,
Printre fulgi, deodată, nu te vezi.

Alergăm ca niște flăcări vii
Pe sub ramii albi și încărcați.
Iarna-i o poveste unde sînt copii;
Haideți să zburăm cu schiuri pe Carpați.

Către ziuă, norii,
Începînd să cearnă,
Spun deodată cu copiii:
Bună dimineața, iarnă!

ION CRÎNGULEANU

PREFAȚĂ LA VACANȚA ALBĂ

Vor decola spre orizonturile vacanței albe mii și mii de copii — toți pionierii și școlarii țării, purtînd în inimi lumina bucuriei și mîndriei de a fi încheiat victorioși cel dintîi trimestru al acestui an școlar. Așadar, li se deschid tuturor merituoșilor, harnicilor și cutezătorilor pionieri drumurile acestui „continent" care le aparține în exclusivitate și care așteaptă să fie mereu recucerit și reexplorat, redescoperit în toată frumusețea și farmecul său. Mulți, foarte mulți dintre voi s-au și aliniat la startul unor pasionante întreceri înscrise în calendarul bogat al vacanței de iarnă. Pionierii artiști sînt pregătiți să urce pe scenele fazei pe localitate a Festivalului Național „Cîntarea României". Totodată, membrii formațiilor stagiunii artistice pionierești permanente vor susține spectacole omagiale dedicate Zilei Republicii, vor da glas, prin cîntec și vers patriotic, dragostei și recunoștinței fierbinți față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru părinteasca grijă cu care îi înconjură pe toți copiii țării.

La amplul repertoriu al activităților politico-educative ce vor avea loc în cadrul cluburilor de vacanță din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei se vor adăuga întîlniri cu activiști de partid, cu delegați la cel de-al XIII-lea Congres, ca și vizitele în întreprinderi industriale sau pe marile șantiere ale construcției unor noi obiective economice. Precum se știe, casele pionierilor și șoimilor patriei au stagiune deschisă pe întregul traseu al vacanței, prilej pentru pasionații științei și tehnicii să lucreze intens la materializarea proiectelor înscrise în cadrul actualei ediții a concursului „Start spre viitor".

„Daciada albă" își redeschide și ea marile arene tuturor iubitorilor sporturilor de iarnă, urmînd să-și desemneze campionii — într-un bogat și atractiv evantai de competiții. Îi așteaptă munții cu brazii falnici, împodobiți cu ghirlande de zăpadă, zborul vertiginos pe strălucitoarele pîrtii de sanie și schi, oglinzile de cristal ale patinoarelor, dar și disputatele întreceri ale minții — partidele de șah — sau concursurile de tenis de masă, găzduite de sălile cluburilor de vacanță.

În pitorești zone ale țării se vor întîlni mesagerii celor mai frumoase obiceiuri de iarnă și pretutindeni glasuri de copii-colindători și urători vor răsuna în preajmă de An Nou bogat și roditor.

Și cum am putea să uităm aceste fermecătoare planete ale voioșiei — tradiționalele orășele ale copiilor — care-și așteaptă oaspeții încă din primele zile ale vacanței. Planete ce se umplu de zurgălăii rîsului a sute și sute de copii veseli, de multicolore curcubeie scăpărînd din brazii împodobiți sărbătoresc. O, cîte surprize dulci și multe felurite daruri se află în sacul uriaș cu care îi așteaptă pe numeroșii săi prieteni Moș Gerilă!

Va suna din nou clopoțelul vacanței albe pentru toți copiii, pentru voi toți pionierii și școlarii, și, iată, auzim parcă și sunetul fulgilor de nea căzînd pe pîmînt, și glasurile voioșilor „oșteni" ascunși în spatele redutelor și contraforturilor de omăt, dînd semnalul marilor bătălii cu bulgări de zăpadă. „Arbitrul" imparțial și impozante — ați ghicit — tradiționalul personaj al iernii!

Firește, mulți dintre voi v-ați și pregătit, nu-i așa? — pe cît de meticuloși, pe atît de nerăbdători — rucsacul vacanței spre a porni în taberele care-și așteaptă, primitoare, oaspeții. Așadar, bun sosit, vacanță dragă, drum bun tuturor pe cărările ei pline de bucurii și surprize!

ILEANA PIȚA

EXPEDIȚIILE Cutezătorii

ȘCOALĂ A IUBIRII DE PATRIE

Secvențe din filmul celei de-a XV-a ediții

Dedicată celor două importante evenimente din acest an – Congresul al XIII-lea al partidului și cea de-a 40-a aniversare a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 –, a XV-a ediție, jubiliară, a marii acțiuni pionierești de turism și cercetare științifică Expedițiile „Cutezătorii" s-a bucurat, din partea celor aproximativ 30 000 de participanți, de investiții sporite de inteligență și de fantezie, de dîrzenie și de curaj în organizarea și desfășurarea frumoaselor și pasionantelor lor „aventuri" din vacanța de vară, multe dintre acestea fiind deosebit de reușite. Așa cum au fost, între altele, și expedițiile echipajelor „Petrochim 40", „Romanticii 1" și „Cireșarii '84", expediții pe care vi le prezentăm, pe scurt, în rîndurile de mai jos.

Cu admirație și cu mîndrie pentru mărețele înfăptuiri din anii socialismului

„Petrochim 40". De ce și-au ales, pentru echipajul lor, această denumire mai puțin obișnuită cei nouăsprezece cutezători (opt fete, opt băieți și trei cadre didactice) de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tîrgu Mureș? Răspunsul ni-l dă obiectivul principal al expediției lor: **cunoașterea marilor realizări ale poporului nostru din domeniul petrochimiei, obținute în cei 40 de ani de la eliberarea patriei".**

Porniți la drum în miez de vara, membrii acestui echipaj se aventurează și pe cărări de munte – străbat întregul culoar montan dintre Rucăr și Bran, unde descoperă și cunosc comorile renumitului tezaur etnografic și folcloric al acestei zone, precum și frumusețile și bogățiile ei naturale – dar o mare parte a expediției lor este rezervată vizitării unor importante obiective ale petrochimiei românești. Însoțindu-i, prin intermediul paginilor din jurnalul lor de bord, pătrundem, odată cu acești îndrăzneți și perseverenți cercetători, în fascinantul univers al unor renumite combinate și rafinării din Pitești, Brașov, Ploiești, Midia-Năvodari, Borzești și Dărmănești. Avem astfel prilejul ca, împreună cu ei, să descoperim și să cunoaștem, pînă în detalii, uriașele și modernele instalații în care, supus unor complexe procese tehnologice, aurului negru i se sporesc însutit și chiar înmiit caratele, să-i admirăm pe oamenii care dirijează aceste instalații cu pricepere și cu pasiune. Și sîntem, așa cum sînt și acești copii, mîndri că în anii socialismului și îndeosebi în ultimele două decenii – epocă de profunde transformări revoluționare și de **mari înfăptuiri în toate domeniile**, înscrisă definitiv în istoria noastră sub numele marelui său ctitor, tovarășul Nicolae Ceaușescu –, țara noastră, sub înțeleapta conducere a partidului, a reușit să-și creeze una dintre cele mai mari și mai moderne petrochimii din lume:

„...De departe am remarcat arhitectura monumentală a combinatului de care ne-am apropiat cu emoție. Pînă acum nici măcar nu ne-am putut imagina că mintea și mîna omului pot să creeze asemenea coloși... Încă de la intrare ne reține atenția un panou cu angajamentul colectivului oamenilor muncii din acest mare obiectiv industrial în care se arată că planul pe 1984 va fi depășit cu 700 milioane de lei. Dacă numai depășirea planului are o valoare atît de mare, ne închipuim la ce cifră uriașă trebuie să se ridice valoarea producției totale pe acest an... Însoțitorul nostru ne informează că aici se prelucrează anual cîteva milioane de tone de țiței, obținîndu-se mai întîi benzină, petrol lampant, motorină și gaze din care se fabrică apoi, tot aici, numeroase alte produse precum polietilena în vreo 24 de tipuri sau sorturi — stiren, copolimer stirenic, D.M.T. (care-i materia de bază pentru producerea de fire și fibre sintetice), etilenă, propilenă și multe, multe altele, produse ce sînt trimise necontenit spre Săvinești, Rîmnicu Vîlcea, Turnu Măgurele, Curtea de Argeș, Borzești, București și în alte locuri din țară, unde sînt transformate în țesături, în cauciuc sintetic, în îngrășăminte chimice, în medicamente, în piese și obiecte din material plastic... Aflăm că dezvoltarea vertiginoasă, pe care a cunoscut-o mai ales în ultimii ani petrochimia românească se datorează în mare măsură contribuției inestimabile a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu. Sub directa conducere a dînsei au fost proiectate și construite noi instalații și elaborate noi tehnologii care ne permit în prezent valorificarea superioară a țițeiului și a gazelor naturale, rezultatele spectaculoase din petrochimia noastră aducînd României un binemeritat prestigiu internațional...

...Încheiem expediția noastră animați de un puternic și profund sentiment de mîndrie pentru marile realizări obținute și în acest domeniu în anii socialismului, dornici să contribuim și noi, cînd vom fi mari, la dezvoltarea științei și tehnicii românești, iar unii dintre noi chiar hotărîți, încă de pe acum, să ne orientăm spre industria noastră petrochimică, unde vom avea, ne-am convins pe deplin, numeroase și mari posibilități de afirmare..."

Este un angajament solemn, izvorît din inimile și conștiințele acestor copii care, avînd prilejul să vadă, pe parcursul expediției lor, ce dezvoltare uriașă a cunoscut la noi, în anii socialismului, această ramură industrială, ce înalt nivel tehnic a atins, s-au convins că merită să-ncerce să ajungă și ei să lucreze în combinatele sau rafinăriile pe care le-au vizitat.

La izvoarele cu apă vie ale istoriei noastre multimilenare

Cîte cetăți și castele sînt în Țara Hațegului? Puțini ar putea să răspundă la această întrebare. Poate doar specialiștii în istorie. Dar din vară încoace, acestora li se mai pot adăuga încă vreo cîțiva. Mai precis, cei cincisprezece membri (cinci fete, nouă băieți și un cadru didactic) ai echipajului „Romanticii" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Brad, județul Hunedoara. „Romanticii" știu acum nu numai numărul și denumirea acestora, ci sînt în stare și să facă, fiecăruia dintre ele, o „fișă biografică" detaliată și completă în care, ici-colo, vor apare și date noi, încă necunoscute, deoarece au fost pentru prima oară descoperite și consemnate de ei. Cu ce prilej? În vara acestui an, cînd, dornici să meargă și să soarbă din izvoarele de apă vie ale istoriei noastre multimilenare, cei cincisprezece au desfășurat, timp de 12 zile, o interesantă și reușită expediție prin Țara

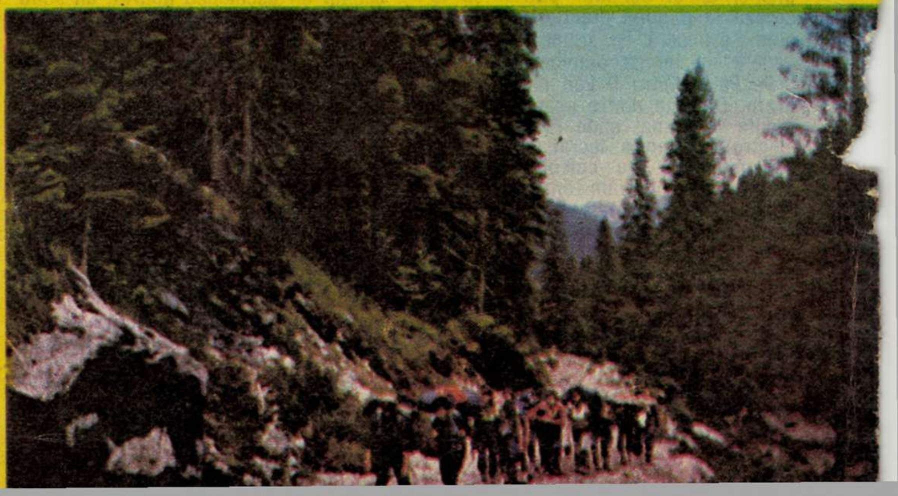

Haţegului. Deplasîndu-se de la o cetate la alta, de la un castel la altul, apelînd la cunoştinţele însuşite în prealabil din tratate şi documente şi efectuînd cercetări la faţa locului, stînd de vorbă atît cu specialişti în domeniu, cît şi cu localnici, ei descoperă şi ne oferă, în paginile jurnalului de bord, numeroase şi convingătoare mărturii ale continuităţii poporului nostru pe aceste meleaguri din cele mai vechi timpuri, ale luptei lui necurmate pentru libertate şi existenţă. Ne sînt prezentate astfel, ca într-un adevărat tratat de istorie, rînd pe rînd, cîteva aşezări neolitice, urmele a trei fortificaţii romane – de la Sînpetru, Tapae şi Cioclovina –, Ulpia Traiana Sarmizegetusa, cetatea de la Crivadia, precum şi cetatea Colţ (care se presupune că i-a servit de model lui Jules Verne pentru romanul său „Castelul din Carpaţi"), castelele din Unirea, Săcel şi Mălăieşti, turnurile de pază de la Răchitava şi Subcetate şi multe, multe alte asemenea vestigii ale trecutului.

„Expediţia a fost pentru noi o foarte interesantă şi instructivă lecţie care ne-a permis să învăţăm istoria nu din cărţi şi în banca de clasă, ci chiar acolo, la izvoarele ei. Tocmai de aceea am înţeles-o mai bine, şi ce am descoperit şi am aflat pe parcursul ei sîntem siguri că nu vom uita niciodată" – mărturiseşte, în încheierea jurnalului de bord, cronicarul echipajului. Şi avem toate motivele să-l credem, să fim întru totul de acord cu el.

Îndrăzneţii cuceritori ai Pietrei Craiului

Ei şi-au zis „Cireşarii '84". Dar după expediţia pe care au efectuat-o în vara acestui an, după performanţele deosebite pe care le-au realizat în cele douăsprezece zile petrecute „în împărăţia norilor" – după cum precizează la un moment dat cronicarul echipajului –, îşi merită din plin titlul.

Cine cunoaşte acest masiv ştie că e unul dintre cele mai dificile de escaladat din întregul nostru lanţ carpatin. Dar, deşi de la... cîmpie (de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Urziceni, judeţul Ialomiţa), cei cincisprezece expediţionari (şase fete, opt băieţi şi o tovarăşă profesoară) reuşesc să-l străbată în întregime, în... lung şi-n lat – dacă se poate spune aşa –, atingîndu-i toate cotele cu care acesta îi tentează pe cei mai îndrăzneţi turişti montani. Nu le-a fost uşor, se înţelege. Dar puşi în mişcare de dorinţa de a-i descoperi frumuseţile naturii lui sălbatice şi, totodată, de a-şi descoperi şi cunoaşte ei înşişi, cît mai bine, forţele şi posibilităţile fizice şi morale, de a se căli în lupta cu greutăţile de tot felul pe care un asemenea munte ţi le „serveşte" la tot pasul, în „bătălia" pe care aceşti copii şi adolescenţi, născuţi şi crescuţi în inima Bărăganului, o dau cu Piatra Craiului, ei repurtează o victorie totală. Iată doar cîteva secvenţe din palpitanta cronică a acestei „bătălii", descrisă cu lux de amănunte în jurnalul de bord al echipajului lor:

„...Urcăm spre vîrful Grind (2 210 m) unde, deşi nu sîntem încă prea bine obişnuiţi cu un asemenea traseu greu, ajungem destul de repede. De aici părăsim poteca marcată şi o luăm, în şir indian, pe muchie, pe Coama Lungă. Punctele de echilibru sînt căutate din mers. Mişcarea trebuie să fie rapidă, elastică şi precisă. Altfel..."

„Drumul e dificil, dar inimile noastre, dornice de încercări inedite, ne dau ghes să învingem orice greutăţi. Tovarăşa profesoară trece în faţă, iar noi, băieţii, înconjurăm fetele, să fim cît mai aproape de ele. Începem coborîrea prin hornul îngust... Sîntem închişi ca între zidurile unei cetăţi. Pereţii (în stnga, Muchea Roşie, în dreapta, Padina Lăncii) se înalţă semeţi fără a lăsa soarelui nici o şansă să pătrundă pînă aici. Ne abatem puţin spre dreapta şi, după ce trecem peste nişte grămezi mari de pietre, abordăm din nou o coborîre aproape pe verticală. Şi dintr-o dată spaţiul se lărgeşte. Este Poiana Închisă, plină de verdeaţă, parcă ar fi o grădină suspendată printre stînci..."

„...Ni se deschid două posibilităţi de coborîre: una, pe verticală, pe nişte prăguleţe înierbate; cealaltă, pe o vale cu grohotiş. Ni se pare mai accesibil grohotişul.

— Atenţie! Păstraţi distanţa şi aveţi grijă şi de glezne! — ne avertizează tovarăşa profesoară.

Toţi coborîm pe grohotiş. Doar Bebe, care are cea mai mare experienţă a muntelui, se aventurează în coborîrea pe verticală şi ajunge înaintea noastră la baza grohotişului. Aici, de-abia am reuşit să ne înghesuim toţi pe un prag, pentru că valea continua printr-un horn... Tovarăşa profesoară ne ajută să intrăm pe horn, iar Bebe, care s-a prins de-o piatră pe la jumătatea acestuia, ne dirijează pe fiecare pe partea stîngă, unde-i mai uşor... Peisajul devine din ce în ce mai spectaculos. Mai facem o mică abatere spre dreapta şi din nou o verticală, numai că e ultima şi mult mai scurtă decît prima... Pe stînga apar din nou nişte praguri înierbate şi dintr-o dată începe să se vadă soarele. Iar în bătaia razelor lui calde zărim nişte garofiţe. Sînt garofiţele Pietrei Craiului, floarea cea mai de preţ a acestui munte..."

„...Odată cu ieşirea din pădure, poteca se angajează pe coasta muntelui. Urcuşul devine din ce în ce mai greu. Deodată, tovarăşa profesoară, care era în frunte, ne avertizează pe şoptite:

— Ssst! Priviţi în sus!

Ne apropiem în linişte şi imediat ne dăm seama despre ce-i vorba. În faţa noastră se desfăşoară un tablou pe care nu-l poţi vedea oricînd şi oriunde: o colonie de capre negre care-şi vedeau liniştite de drum printre stîncile de sub vîrful Padinei Popii. Rămînem cîteva clipe muţi, privind spectacolul inedit, admirînd eleganţa mişcărilor acestor podoabe ale munţilor noştri. Numaidecît însă caprele negre ne descoperă şi, mirate parcă de apariţia noastră atît de matinală prin acele locuri, pornesc speriate, pierzîndu-se în salturi mari printre stînci şi prin jnepenişuri..."

„...Poteca urcă în serpentine scurte, ameţitoare. Piatra Craiului pare mai greu de cucerit decît oricînd... În sfîrşit, ne apar în faţă pereţii de deasupra Adăpătoarei Caprelor. Ne bucurăm că sîntem atît de aproape de ţintă, dar nu pentru multă vreme. Începe din nou căţărarea. Dar şi noi ne îndîrjim şi de data asta nu ne mai sperie nimic. Ne grupăm, încadrînd fetele la mijloc, şi urcăm. Urcăm şi iar urcăm..."

După douăsprezece zile petrecute pe înălţimile Pietrei Craiului, cei cincisprezece expediţionari se întorc la Urziceni – după cum singuri mărturisesc – mai voinici şi mai îndrăzneţi, mai îndrăgostiţi de frumuseţile şi bogăţiile neasemuite ale patriei noastre. Aşa cum se întorc, de fiecare dată, toţi participanţii la Expediţiile „Cutezătorii".

C. DIACONU

Cîteva dintre fotografiile din pagini redau aspecte din expediţia echipajului „Diana" de la Şcoala din Cilibia, judeţul Buzău.

Din nou în formă

O schiță de OVIDIU ZOTTA

Nu știu dacă v-ați întrebat vreodată, uitîndu-vă după un sportiv dintr-o mare echipă, cînd se duce el, agale, la antrenament, în frumosul lui trening de lux cu emblema clubului și cu geanta de echipament plină de inscripții glorioase, în ce măsură omul ăsta e cu adevărat fericit. Știu ce spun, sînt prieten cu Marinel Stanciu, trecătorii îl admiră, colegii îl invidiază: băiat frumos, chip delicat de fată, corp vînjos și elastic de luptător, renume bine stabilit – hocheist de mare performanță, portar la „Fortis".

Se întîmplă des să i se ceară autografe; atunci spinarea mea îi slujește drept masă de scris. Dar parcă numai la asta? Geanta tot eu i-o car și nu pentru că Marinel ar fi boieros, nu!, ci pentru că de multe ori refuză să se ducă la antrenament și atunci îl scot cu forța din casă și o iau înainte cu geanta pe umăr. Uneori recurg și la alte metode, îi arăt un roman nou de aventuri și-i spun că i-l împrumut numai dacă merge la antrenament.

Toate astea se întîmplă de cînd Marinel nu mai e în formă. Nu-mi pot explica lucrurile, dar din portar titular a ajuns din nou rezervă și nici măcar rezerva principală, ci un oarecare din cei patru „rezerviști" ai echipei, toți avînd doi-trei ani de hochei mai puțin decît el.

Nimeni nu știe ce se întîmplă, poate doar antrenorul, cu care eu n-am curaj să stau de vorbă, dar de peste o lună pucurile trec pe lîngă Marinel ca rachetele, intră în plasă și nu le vede de parcă ar fi făcute din aer. Marinel luptă cît poate. Zadarnic. Nu e în formă. Lamentările astea „Nu sînt în formă, fir'ar să fie! S-a terminat, trebuie să renunț!" au ajuns să mă obsedeze. Îl contrazic, îl încurajez, am inventat povești din care reiese că marii campioni înving întotdeauna. Cum să-l lași pe vechiul tău prieten să sufere?

Trebuie să trag de el și la lecții. Cînd era în formă, portar titular, învăța bine. Acum parcurge paginile cu gîndurile aiurea, iar din exerciții nu e unul pe care să nu-l greșească – asta, bineînțeles, dacă se hotărăște să și le facă. Îi urlu eu lecțiile în urechi, i le rezum și încerc să-l conving să învețe rezumatele pe dinafară. Stă și se uită la mine cu ochi de oaie, el, invidiatul Marinel Stanciu!

Cînd se lasă întunericul, îmi scot omul din casă pentru crosul de seară, patru kilometri. Fără mine ar renunța, or, dacă află antrenorul, e nenorocire. Trebuie să alerg și eu, altfel Marinel nu se mișcă din loc, și eu n-am antrenamentul lui. Deosebirea dintre un ins antrenat și unul neantrenat e uriașă. În primele zile mă sufocam după nici un kilometru, dar Marinel e băiat bun și, cînd vedea că nu mai pot, încetinea ritmul, să mă aștepte. Ofta: – De ce te chinuiești tu cu mine? N-o să iasă nimic, n-o să-mi mai recapăt forma niciodată, nimeni n-o să mai știe cine a fost Marinel Stanciu.

De cîteva ori m-am și certat, în special cînd în loc să învețe stă cu ochii în tavan. I-am spus: – La urma-urmelor, dacă nu-ți mai merge cu hocheiul, înseamnă că nu mai găsești nimic demn de interes pe lume?! Mă jignești! Eu n-am nici un talent, dar uite că învăț, toți facem asta.

Am întreprins și ceea ce în cărțile de aventuri se cheamă „cercetări discrete". De unde pînă unde năruirea asta a lui Marinel? N-am găsit nimic, nu-l necăjise nici o fată, cu părinții se înțelege bine, sănătos e, nimic nu-i lipsește.

Ca să nu-l las singur cu gîndurile lui negre, îl trag după mine pe oriunde mă duc, la piață, prin librării și mai ales acolo unde am cel mai mult de lucru, pentru că Marinel, oricîte probleme ar avea, nu e singura mea grijă pe lumea asta, mai este și Cocostîrcul.

Cocostîrcul e o bătrînă presă de matrițat cu care ne-am îmbogățit atelierul școlar. Vrem să producem garnituri pentru automobilele de tip mai vechi, sînt niște piese mici, ieftine, dar care nu se prea mai găsesc. Subiectul propoziției este – cum spune maistrul nostru – realizarea matrițelor. Nimic nu e mai ușor decît să apeși pe manetă și să iasă garnitura, dar nimic nu e mai greu decît să produci matrița acestei garnituri. Sîntem la a nu știu cîta încercare; nu merge. Matrițele noastre ies cînd prea mari, cînd prea mici, iar cînd ies cum trebuie, ciupesc garnitura.

Nu m-aș fi așteptat ca situația asta să-l intereseze pe campionul meu în retragere; Marinel n-a mai trecut de mult prin atelier, e sportiv de performanță, are alte obligații... Credeam că o să-și prindă degetele în menghină, dar nu, deloc. Se pare că antrenamentul îți dă calități cu care poți să faci și altceva decît sport. Cînd noi sîntem rupți de oboseală și ne trîntim pe băncile de pe lîngă pereții atelierului uitîndu-ne urît la Cocostîrc, Marinel, proaspăt și voios, rîde de noi: – Sus, băieții! O luăm de la început, matrița asta **trebuie** să iasă!

Nu-l mai pot opri: aleargă de la strung la freză, de la freză la bormașină și de la bormașină la menghină și la sculele abrazive, să mai rectifice și de mînă.

Sigur, dacă-i place să creadă că se pricepe eu n-o să-i răpesc iluzia, dar încăpățînîndu-se să găsească soluția, strică de pomană materialul. Grea povară, Marinel: împinge-l dimineața la antrenament, după aia stai cu el să-și învețe, pe urmă cară-l după tine să nu se plictisească singur, seara însoțește-l de-a lungul a patru kilometri de cros și, în permanență, vîră-i în cap că nimic nu e pierdut, că trebuie să persevereze, că într-o bună zi va fi iar în mare formă.

E adevărat că în ultimul timp îi mai poartă de grijă băieții din atelier, se simte bine cu ei și parcă-mi pare rău că nu mai sînt singurul lui paratrăsnet. Recunosc, are multă precizie: e capabil pur și simplu să sculpteze în oțel și rezistă la efort ore în șir. A lucrat în atelier nici nu mai știu cîte zile pînă spre seara tîrziu și ne-a ținut și pe noi după el, dar uite că matrița a ieșit! Nu se știe exact al cui e meritul principal, așa încît ni-l putem atribui fiecare. Timp pentru cros n-am mai avut și mai eram și frînți de oboseală, dar Marinel îmi spunea: – Ce, te-ai lenevit?, munca trebuie să ne stimuleze, programul e program, renunțăm la autobuz și mergem spre casă în pas de marș, asta face aproape cît un cros, ascultă la mine, mă pricep, hai, grăbește ritmul, inspiră, expiră, mișcă brațele – energic, mai energic!

N-a ieșit rău, n-a ieșit rău deloc matrița, producem primele garnituri, sînt bune, aș vrea să discut despre asta cu Marinel, dar n-am timp: turneul de hochei e în plină desfășurare și Marinel este iarăși titular, stă în poartă împlătoșat cu toate accesoriile. Nu știu ce s-a petrecut, dar crosa lui fulgeră din nou ca o spadă, am văzut puncte ca și făcute dacă în ultima sutime de secundă Marinel n-ar fi respins pucul cu o iuțeală care ridică de fiecare dată tribunele în picioare. Merită să-i vezi pe adversarii care trag și nu reușesc să-l păcălească: își continuă drumul patinînd dezamăgiți prin spatele porții și adresează semne de dezvinovățire antrenorilor lor: – Ce să facem, nu-i nimic de făcut, Marinel Stanciu e într-o formă extraordinară!

HOREA

Scenariu: TITUS VÎJEU

9

Desene: TEODORA și SANDU FLOREA

Rezumatul episodului precedent: Răscoala lui Horea se întinde uluitor, cuprinzînd practic toată Transilvania. Doctorul Pinariu și alți învățați români urmăreau atenți dezlănțuirea furtunii. Țăranii unguri se aliau cu iobagii valahi în multe locuri spre a distruge domeniile nobiliare. Pămîntul trebuia să fie al celor ce știau să-l lucreze și să-i culeagă roadele.

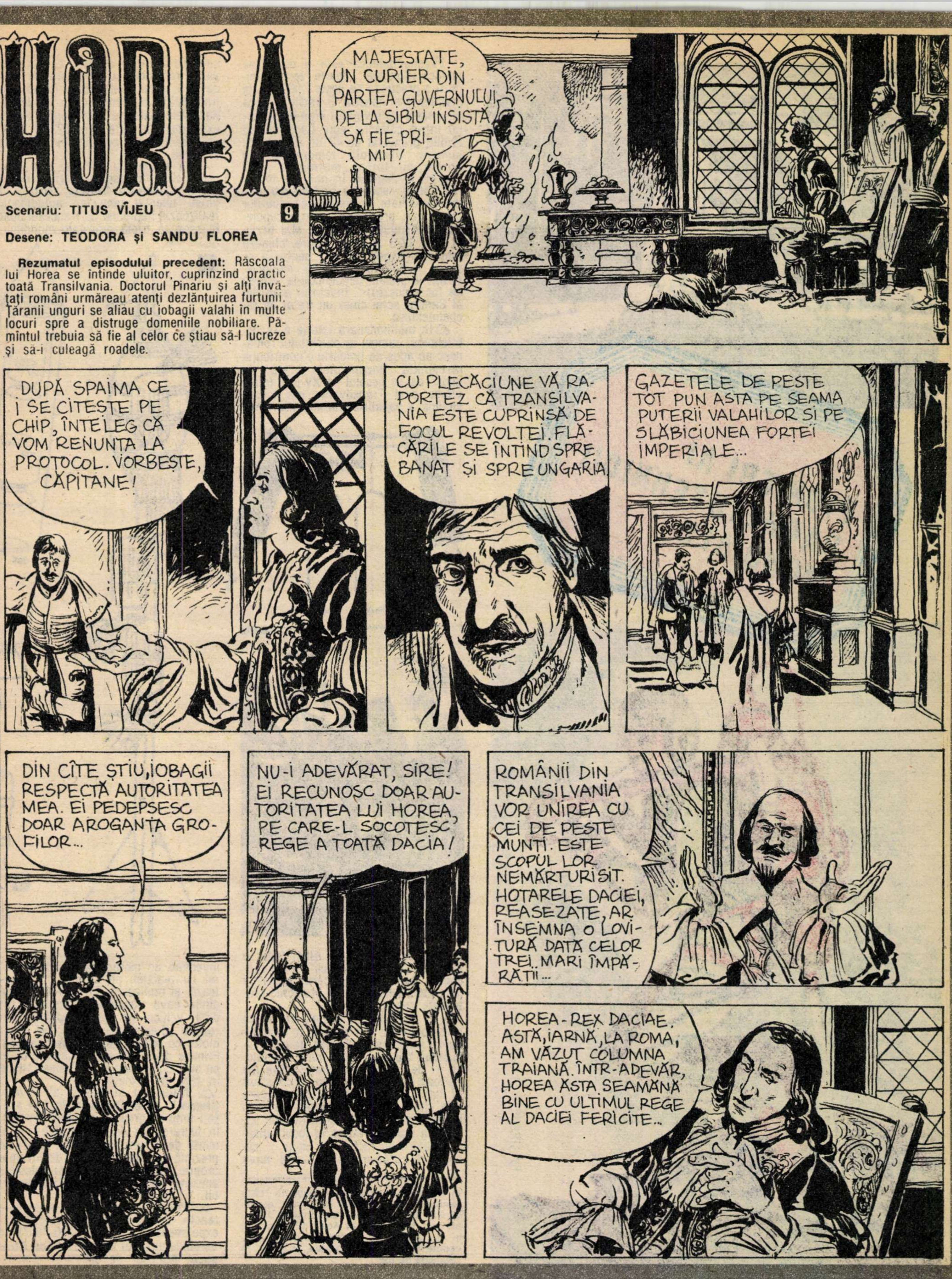
MAJESTATE, UN CURIER DIN PARTEA GUVERNULUI DE LA SIBIU INSISTĂ SĂ FIE PRIMIT!
DUPĂ SPAIMA CE I SE CITESTE PE CHIP, ÎNTELEG CĂ VOM RENUNTA LA PROTOCOL. VORBESTE, CĂPITANE!
CU PLECĂCIUNE VĂ RAPORTEZ CĂ TRANSILVANIA ESTE CUPRINSĂ DE FOCUL REVOLTEI. FLĂCĂRILE SE ÎNTIND SPRE BANAT ȘI SPRE UNGARIA
GAZETELE DE PESTE TOT PUN ASTA PE SEAMA PUTERII VALAHILOR ȘI PE SLĂBICIUNEA FORȚEI IMPERIALE...
9
DIN CÎTE ȘTIU, IOBAGII RESPECTĂ AUTORITATEA MEA. EI PEDEPSESC DOAR AROGANȚA GROFILOR...
NU-I ADEVĂRAT, SIRE! EI RECUNOSC DOAR AUTORITATEA LUI HOREA, PE CARE-L SOCOTESC REGE A TOATĂ DACIA!
ROMÂNII DIN TRANSILVANIA VOR UNIREA CU CEI DE PESTE MUNȚI. ESTE SCOPUL LOR NEMĂRTURISIT. HOTARELE DACIEI, REAȘEZATE, AR ÎNSEMNA O LOVITURĂ DATĂ CELOR TREI MARI ÎMPĂRĂȚII...
HOREA - REX DACIAE. ASTĂ-IARNĂ, LA ROMA, AM VĂZUT COLUMNA TRAIANĂ. ÎNTR-ADEVĂR, HOREA ĂSTA SEAMĂNĂ BINE CU ULTIMUL REGE AL DACIEI FERICITE...

(Va urma)

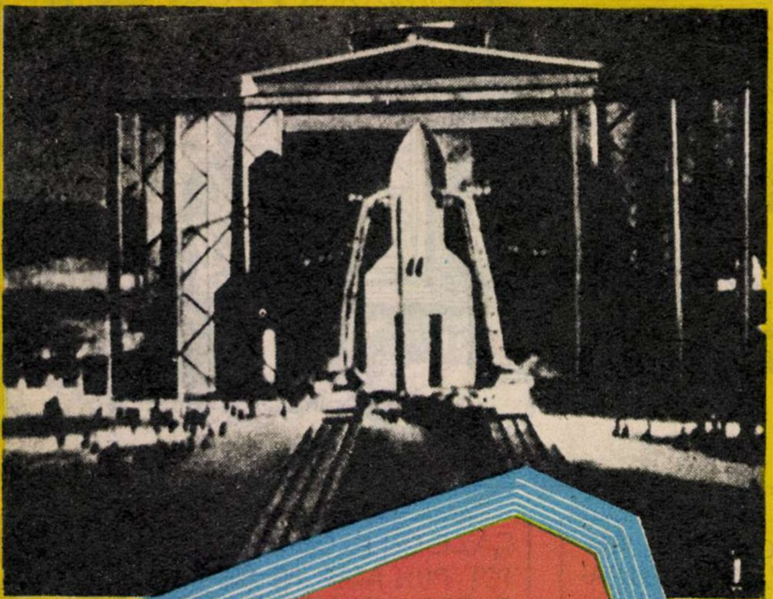

PIONIERI AI RACHETOTEHNICII MONDIALE

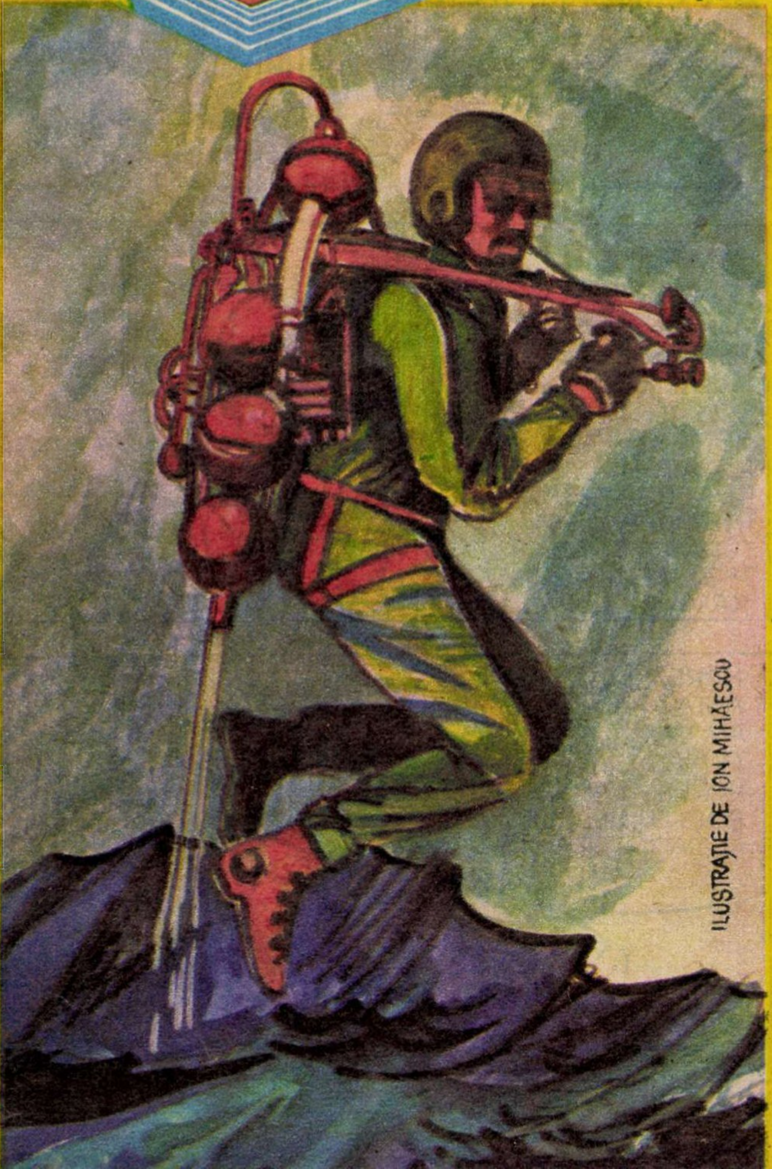

Rachetotehnica este o disciplina tehnico-științifică... foarte veche! Chinezii o practicau cu peste 2 000 de ani inaintea erei noastre. O veche cronică istorisește că învățatul Wan-Hu a pornit într-o călătorie spre Lună într-un fotoliu propulsat de 47 de rachete cu pulbere. Discipolii temerarului au aprins cu torța „motoarele", iar Wan-Hu a dispărut în nori. Pe teritoriul Chinei, rachetele se foloseau încă din antichitate, la producerea jocurilor de artificii, precum și pentru incendierea fortificațiilor dușmane. Mai tîrziu, în anul 1225 al erei noastre, chinezii folosesc „săgeți de foc" pentru a se apăra împotriva invaziilor mongole. Arabii le preiau, denumindu-le „săgeți de foc chinezești". Învățatul arab Ibn al Bahtiar scrie chiar un tratat de rachetotehnică.

△ În multimilenara istorie a rachetotehnicii, oameni ai pămîntului românesc au adus de timpuriu o contribuție însemnată. Documentele arată, de pildă, că în secolul al XV-lea, într-o vreme cînd Transilvania era mereu victimă a năvălirii tătarilor, **Ioan Românul** organizase la Alba Iulia o așa-zisă „moară valahică", unde producea, după rețete proprii, explozivi puternici, destinați unor proiectile propulsate reactiv.

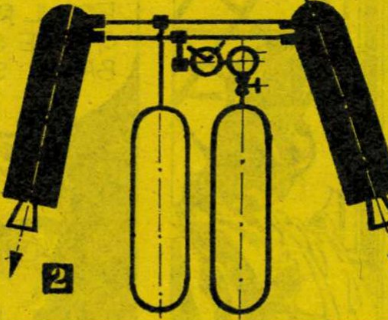

△ O cotitură de seamă în istoria rachetotehnicii s-a produs în Transilvania secolului al XVI-lea datorită sibianului **Conrad Haas** (care s-a folosit și de rețetele de combustibili ale lui Ioan Românul). C. Haas a construit 17 tipuri noi de rachete, printre care cele dintîi rachete multiple (cu mai multe trepte de aprindere), rachete bumerang (care se întorc la locul lansării), baterii de rachete și chiar o „căsuță zburătoare", prefigurînd nava cosmică a zilelor noastre. El și-a prevăzut rachetele cu aripioare de ghidare în forma literei delta (coadă de rîndunică), asemenea celor moderne. Rachetele sale au fost concepute și experimentate între anii 1529 și 1569, utilizîndu-se atît combustibil solid cît și lichid.

△ În secolul al XIX-lea, cînd problema zborului fascina mințile cutezătoare, **Alexandru Ciurcu,** ziarist și jurist, talentat tehnician autodidact, realizează, împreună cu francezul Just Buisson, o triplă prioritate mondiala.

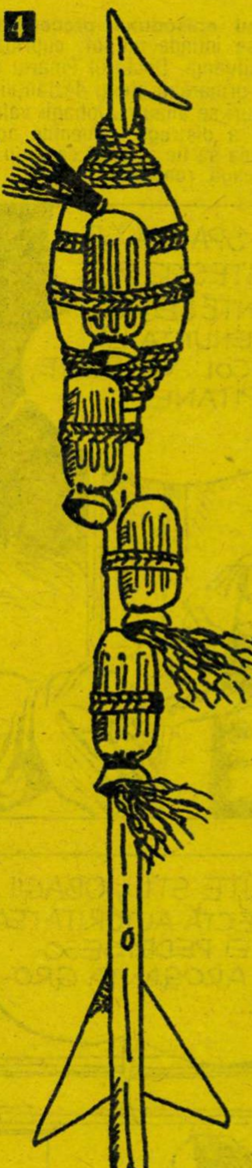

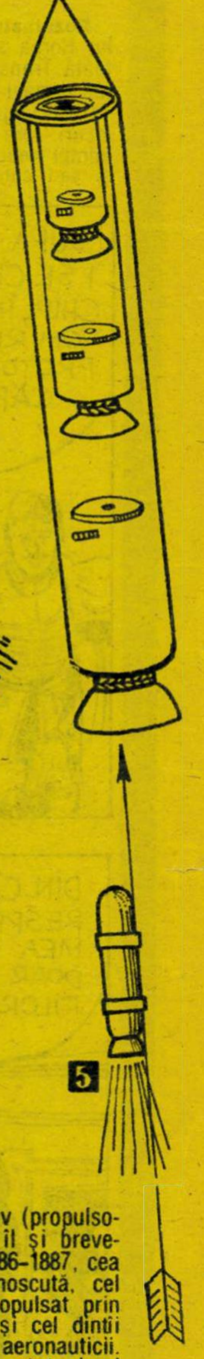

Inventînd un motor reactiv (propulsorul cu reacție), pe care îl și brevetează, el realizează, în 1886–1887, cea dintîi navă reactivă cunoscută, cel dintîi vehicul pe șine propulsat prin reacție (drezina cu jet) și cel dintîi motor cu reacție destinat aeronauticii. Primele două sînt experimentate de el cu succes, în timp ce al treilea rămîne în fază de proiect.

△ Naturalist și filozof al științei, **Ștefan C. Michăilescu** a fost în același timp un priceput rachetotehnician. În lucrarea sa „Vîrtej cu aburi", premiată de Academia Română (1897), el prezintă un motor reactiv de invenție proprie, schemele tehnice și calculele anexate fiind apreciate în mod deosebit.

△ Primele aeromodele propulsate reactiv cunoscute au fost construite și experimentate în zbor (1906–1907) de aerodinamicianul autodidact **Ion Stroescu,** profesor de desen și gimnas-

---

1) Racheta lunară concepută în 1928 pentru filmul „Femeia în Lună" de H. Oberth. 2) „Rucsacul" reactiv al lui J. Capră si I. Munteanu. 3) Acad. Elie Carafoli și H. Oberth. 4) Rachete multiple concepute în secolul al XVI-lea, la Sibiu. 5) „Săgeata de foc".

tică. Ele s-au înălţat în aer şi au zburat circa 500 m datorită celor două rachete montate sub fuzelaj.

△ Cel dintîi avion cu reacţie din lume a fost conceput, construit şi experimentat în zbor de către savantul **Henri Coandă,** în 1910. Avionul a fost expus la cel de-al doilea Salon al Aeronauticii de la Paris, unde, din numai 12 aparate, două erau de construcţie românească (al doilea fiind al lui D. Brumărescu). Henri Coandă este pe drept cuvînt considerat părintele aviaţiei cu reacţie. După cel de-al doilea război mondial, Anglia, Italia şi Germania au revendicat fiecare crearea primului avion cu reacţie. În urma cercetării documentelor, prioritatea i-a fost însă recunoscută lui Coandă.

△ Un eminent pionier al rachetotehnicii şi astronauticii mondiale a fost transilvăneanul **Hermann Oberth.** Lucrarea sa de diplomă prezentată la Universitatea din Cluj în 1923 era intitulată „Racheta spre spaţiile interplanetare". Oberth a stabilit ecuaţia fundamentală a zborului rachetelor, a conceput primele rachete cu propergol lichid şi a adus o însemnată contribuţie la fundamentarea programului spaţial al ultimelor decenii.

△ **Gheorghe Botezatu,** reputat constructor de elicoptere în anii 1921–1923, cel dintîi specialist care şi-a susţinut doctoratul cu o teză cu subiect aeronautic (1911), a efectuat în 1930–1940 calcule detaliate pentru parcurgerea traseului Pămînt–Lună cu ajutorul navelor reactive, calcule redescoperite şi folosite cu decenii mai tîrziu la elaborarea programului spaţial „Apollo".

△ Puţin cunoscută şi totuşi de mare valoare este creaţia lui **Nicolae Vaideanu,** modestul rachetotehnician din Orăştie (1911–1981). Racheta de o mare originalitate proiectată de el în timpul celui de-al doilea război mondial, brevetată sub denumirea de UDOVIL, a fost prezentată în ultimii ani la mai multe congrese ştiinţifice internaţionale, trezind un mare interes în rîndul specialiştilor.

△ Primul aparat portativ pentru zborul cu propulsie reactivă a fost realizat în 1958 de inventatorii **Justin Capră** şi **Ion Munteanu.** Acest „rucsac pentru zbor", propulsat de două mici rachete, constituie necontestat încă o prioritate absolută românească.

△ Specialist de notorietate mondială în aerodinamica vitezelor mari, acad. **Elie Carafoli** a creat importante baze teoretice pentru calcularea zborului rachetelor cosmice. Ca recunoaştere a meritelor sale, în 1967–1971 a fost preşedintele Federaţiei Internaţionale de Astronautică.

△ O victorie de prestigiu a industriei aeronautice româneşti a fost realizarea, în 1982, a avionului de linie românesc propulsat cu reacţie **ROMBAC 1—11,** capabil să transporte 119 asageri, cu o viteză de 850 km/oră o altitudine de 10 000 m.

Începînd din 1968, sub egida siliului Naţional pentru Ştiinţă şi hologie, a fost elaborat un **proam spaţial românesc.** S-au realizat arate de cercetare complexe, care fost montate pe diferite nave cosmice, efectuîndu-se experimente şi determinări importante. Fizicianul clujean **Victor Mercea** a realizat şi experimentat mai multe dispozitive de aparatură spaţială, iar inginerul **Dumitru Prunariu,** cel dintîi cosmonaut român, a efectuat importante experienţe în cadrul zborului întreprins în 1981 la bordul complexului orbital „Soiuz–Saliut".

I.M.ŞTEFAN

Jules Verne

„GOANA DUPĂ METEOR"

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1								■		
2							■			
3				■						
4					■					
5				■		■				
6	■								■	
7				■			■			■
8			■					■		
9				■						
10		■				■				
11					■					

ORIZONTAL: 1) Oraşul în care cei doi astronomi amatori, Sydney Hudelson şi Dean Forsyth, descoperă meteoritul. Făcut praf pe margini! 2) Preşedintele conferinţei internaţionale de la Washington. Suprafeţe de teren. 3) Specie de pinguin. Nepotul domnului Dean Forsyth (Francis). 4) Din mitologie. Contractul dintre Francis Gordon şi Jenny Hudelson. 5) Unitate de măsură în Danemarca. Rîu în R.S.S. Uzbecă. 6) Bulgărele de aur se afla deasupra orizontului. Constelaţia Piscis austrinus (abr.) Poroşi la mijloc! 2/3 aer! 8) Inimă de poet! S-a rătăcit Dora! La ora 14 era în Whaston! 9) Cernere! Invenţia lui Xirdal. 10) Lună în care steamerul „Mozik" părăseşte Charlestonul (presc.). Aula de desfăşurare a conferinţei (pl.). 11) Personaj care va stîrni curiozitate la Whaston (Stanfort). Cei sosiţi din Upernivik alcătuiau o adevărată pază a meteoritului de aur.

VERTICAL: 1) Pasager al vasului „Oregon", trimis pentru a asista la căderea bolidului. Aspectul meteoritului se datorează temperaturii ridicate din timpul căderii. 2) Şeful inspectoratului nordului. 3) Viitoarea soţie a lui Seth Stanfort. Nuntă, de exemplu. 4) Sud-vest. 2–5 articole din ziarul „Punch"! 5) Localitate în Suedia. Eroul principal al romanului (Zéphyrin). 6) Localitate în Japonia. Meteoritul de aur (fig.). 7) Naţiune reprezentată la conferinţa internaţională de vicepreşedintele adunării. Friguroasă, dar numai pe jumătate! 8) Însemnări pe marginea disputei dintre cei doi astronomi. Din cînd în cînd. 9) Judecătorul din Whaston (John). Delegatul Groenlandei la conferinţa internaţională (Schnack). 10) Sfîrşit fericit pentru o parte din cei interesaţi (pl.). Se cunoaşte în sfîrşit manevra lui Robert Lecoeur.

DICŢIONAR: ALC, RDAC, FOD, SOHL, PSA, RNR, TEG, OYON, OASA.

GEORGE NEGREA, Borzeşti

6 OPERE, 6 AUTORI

Vă prezentăm mai jos două liste: una cuprinde titlurile a 6 opere literare, a doua — numele a 6 scriitori clasici români. Fiecare titlu aparţine unuia din prozatorii sau poeţii citaţi. Alcătuiţi o singură listă, în care să treceţi corect numele scriitorului şi titlul operei ce-i aparţine.

1) Hagi Tudose; 2) O, mamă; 3) Năpasta; 4) Moara cu noroc; 5) Nunta Zamfirei; 6) Dumbrava Roşie.

A) I. Slavici; B) V. Alecsandri; C) G. Coşbuc; D) B. Delavrancea; E) I.L. Caragiale; F) M. Eminescu.

ANA MOGA

ENIGMA

de TUDOR NEGOIŢĂ

XII. – Sigur, sigur, chiar că trebuie să ne grăbim: Cotroceni, Ciobănaşi, numărul 16, da? zice şi celălalt mustăcios, a scos din buzunar un cuţit cu arc, ochii îi joacă în cap grozav, adaugă: Să ne grăbim, şefu, de-ăştia lasă-mă să mă ocup eu, să nu ne mai încurce. După aia, descărcăm marfa şi... plecăm după alta! Ia intraţi voi în garaj, mieluşeilor! Hai, hai! face el şi ne împinge brutal pe toţi trei în garaj. Dar abia a intrat şi el, că se trezeşte cu cătuşe la mîini, zău dac-am văzut cînd. Ofiţerul în civil îl aştepta după uşă. Mustăciosul strigă, „şeful" cu cămaşa tărcată o ia la fugă spre stradă, dar în faţa porţii a oprit un alt autoturism, de data asta cu însemnele miliţiei pe el, din care sar doi tineri în uniformă.

– Staţi aşa, că m-am predat! strigă „şeful". Eu nu ştiu despre ce-i vorba! Zău, tovarăşi ofiţeri, m-au rugat nişte prieteni să-i ajut cu maşina să care ceva. Asta-i tot ce ştiu.

– O să vedem noi cît eşti de nevinovat, rîde unul din cei doi ofiţeri. Poftim în maşină, adaugă el, după ce i-a pus şi „şefului" nişte „brăţări". Cu puştiul ce facem? îl întreabă el pe bărbatul în civil care tocmai a ieşit din garaj.

Ionel şi-a pus ochelarii, se uită la noi toţi ca o bufniţă speriată, scoasă la lumină.

– O să-i chemăm părinţii de la Sinaia. Trebuie oricum să recunoască obiectele furate, spune ofiţerul în civil uitîndu-se la covoarele aşezate suluri pe maşină. Pînă diseară, cînd or ajunge în Bucureşti însă... eu ştiu ce să facem cu... Ionel ăsta?!

– Lăsaţi-l cu noi! zice Elvira.

– Să vină tăticu şi mămica?! Au să mă bată! scînceşte Ionel.

– Lasă că n-au să te bată! îl liniştesc eu. O să le explicăm, eu şi Elvira, cum a fost toată povestea, deşi un pui de bătaie, dragul meu...

– Zău că nu i-ar strica! rîde Elvira. Numai că nu-i pedagogic! Propun „să-l săpunim" noi!

Sfîrşit

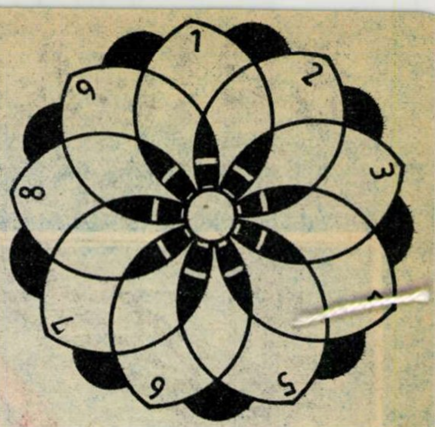

ROZETĂ SILABICĂ

În fiecare din spaţiile rozetei vor fi introduse silabe de două litere care alcătuiesc cuvinte de patru litere conform definiţiilor de mai jos.

De la stînga la dreapta: 1) A transporta. 2) Trimise de colo-colo! 3) Iunie, iulie, august. 4) Loc de pornire. 5) Puf de bumbac. 6) Stă la masă. 7) Un vînt uşor. 8) A realiza. 9) Veghe.

De la dreapta la stînga: 1) A găzdui. 2) Fructul focului. 3) În deplasare pe „mişcătoarele cărări" (pl.). A opri trecerea. 5) Vas pentru flori. 6) A umbla după ceva. 7) O oprire nedorită. 8) Mîndrie. 9) Visul de aur al omenirii.

SĂRITURA CALULUI

U	L	A	L	I	E
R	E	R	C	T	U
P	I	U	J	P	B
S	H	I	L	N	A
N	U	U	E	E	U
C	T	T	T	R	I

Pornindu-se din colţul din stînga jos şi folosind săritura calului de la jocul de şah, se va afla o cugetare a unui mare istoric grec (c. 46-c. 120), precum şi numele acestuia.

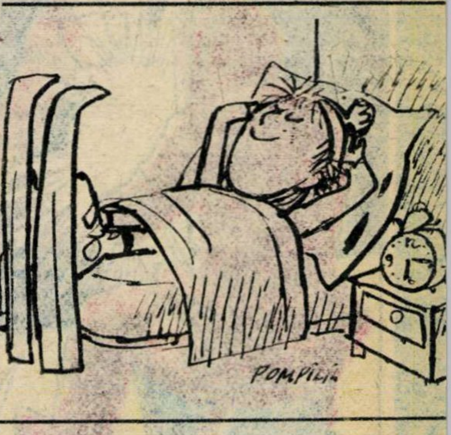

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: ILEANA PIŢA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

BRIGADA ÎNDRĂZNEȚILOR 5

Rezumatul episodului precedent: Sudorilor utecişti de mare înălţime din echipa meşterului Grigore Bentu, li se încredinţează lucrări de sudură la căile de rulare ale podului de 300 tone-forţă. Lucrare dificilă, la peste 30 de metri înălţime. Examen de voinţă şi dăruire revoluţionară.

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE

Desene: VALENTIN şi LIANA TĂNASE

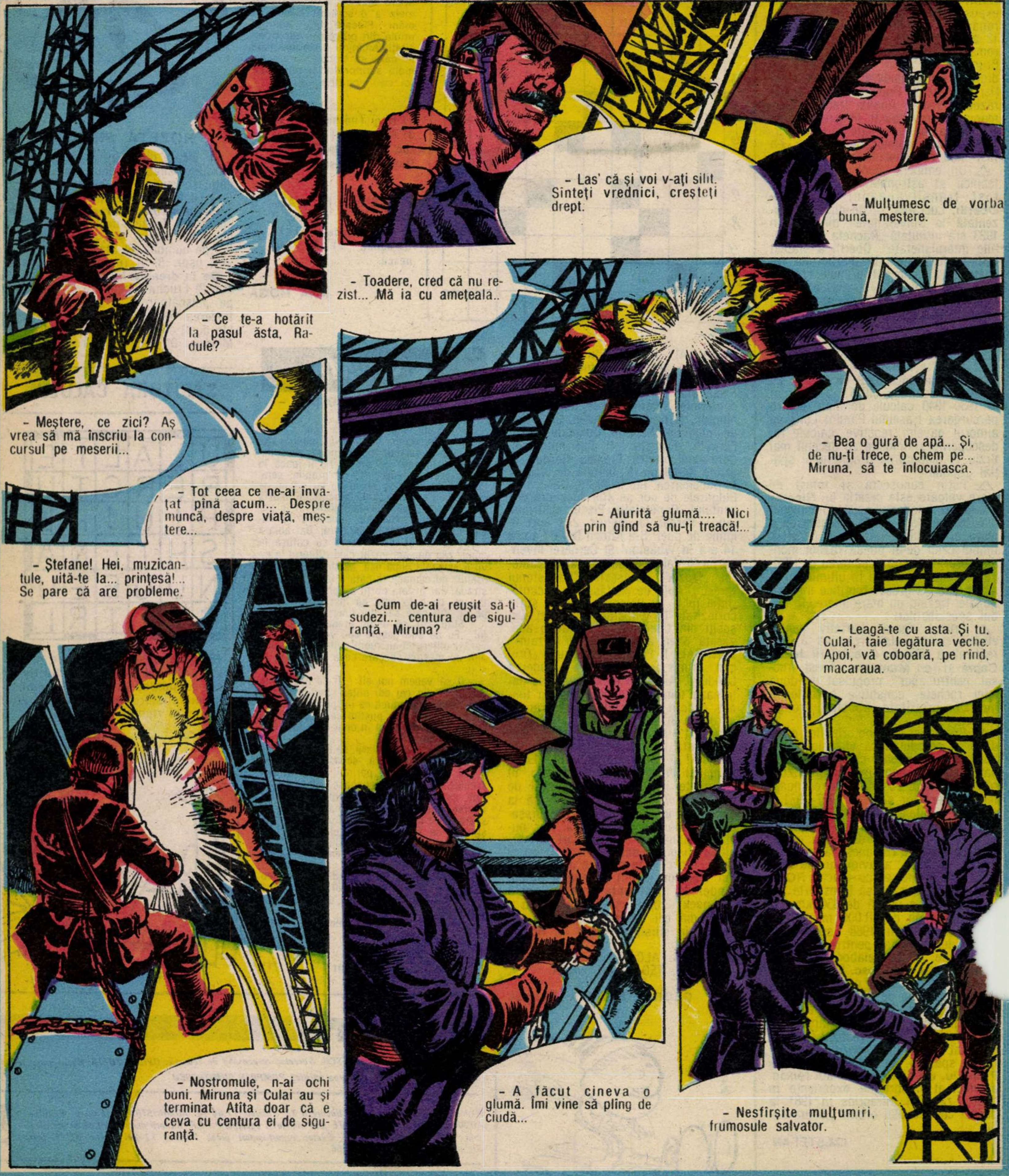
– Ce te-a hotărît la pasul ăsta, Radule?
– Meştere, ce zici? Aş vrea să mă înscriu la concursul pe meserii...
– Tot ceea ce ne-ai învăţat pînă acum... Despre muncă, despre viaţă, meştere...
– Las' că şi voi v-aţi silit. Sinteţi vrednici, creşteţi drept.
– Mulţumesc de vorba bună, meştere.
– Toadere, cred că nu rezist... Mă ia cu ameţeala..
– Bea o gură de apă... Şi, de nu-ţi trece, o chem pe... Miruna, să te înlocuiască.
– Aiurită glumă.... Nici prin gînd să nu-ţi treacă!...
– Ştefane! Hei, muzicantule, uită-te la... prinţesă!... Se pare că are probleme.
– Nostromule, n-ai ochi buni. Miruna şi Culai au şi terminat. Atita doar că e ceva cu centura ei de siguranţă.
– Cum de-ai reuşit să-ţi sudezi... centura de siguranţă, Miruna?
– A făcut cineva o glumă. Îmi vine să plîng de ciudă...
– Leagă-te cu asta. Şi tu, Culai, taie legătura veche. Apoi, vă coboară, pe rînd, macaraua.
– Nesfîrşite mulţumiri, frumosule salvator.

(Va urma)

Bun venit, An Nou 1985!

JOI 27 DECEMBRIE 1984
ANUL XVIII (Nr. 899)

52

Cutezătorii

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

La invitaţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, în perioada 18—20 decembrie a.c., a efectuat o vizită oficială de prietenie în ţara noastră tovarăşul Todor Jivkov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria, în fruntea unei delegaţii de partid şi de stat din ţara vecină şi prietenă.

Desfăşurate într-o atmosferă de caldă prietenie, de stimă şi înţelegere reciprocă, convorbirile oficiale dintre tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Todor Jivkov au prilejuit o amplă analiză a stadiului actual şi perspectivelor conlucrării româno-bulgare, precum şi a principalelor probleme internaţionale, îndeosebi a celor legate de situaţia din Balcani, din Europa. În cadrul convorbirilor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Todor Jivkov au procedat la o informare reciprocă referitoare la preocupările majore şi succesele înregistrate de partidele şi popoarele celor două ţări, la modul în care sînt aduse la îndeplinire importantele obiective ale actualei etape a construcţiei socialiste stabilite de cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român şi, respectiv, Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Bulgar. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Todor Jivkov au subliniat evoluţia pozitivă a relaţiilor pe multiple planuri statornicite între România şi Bulgaria, rezultatele rodnice ale colaborării lor reciproc avantajoase în diferite domenii de activitate. A fost reafirmată hotărîrea ambelor ţări de a acţiona în continuare pentru valorificarea la un nivel superior a posibilităţilor de colaborare de care dispun economiile naţionale ale României şi Bulgariei pentru întărirea în continuare a raporturilor lor pe multiple planuri, ceea ce corespunde intereselor popoarelor noastre, cauzei generale a socialismului şi păcii.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Todor Jivkov au fost, în ziua de 19 decembrie, oaspeţi ai judeţului Olt. Vizita în judeţul Olt a oferit înaltului sol al poporului bulgar prieten prilejul de a cunoaşte direct realităţi ale vieţii economice şi sociale din această străveche vatră românească, succesele obţinute de oamenii muncii de aici în diferite domenii de activitate.

La Scorniceşti, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Todor Jivkov au vizitat Întreprinderea de piese şi subansamble auto şi Întreprinderea de confecţii. În continuare, a fost vizitat Muzeul comunei Scorniceşti, care înmănunchează dovezi materiale ale străvechii civilizaţii de pe aceste meleaguri, reproduceri după documentele vremii care evocă pagini luminoase din lupta clasei muncitoare, a partidului comunist pentru libertate şi dreptate socială, împotriva exploatării. Multe din aceste documente vorbesc generaţiilor prezente şi viitoare de comunistul Nicolae Ceauşescu, prezent din fragedă tinereţe în marile bătălii de clasă, la toate marile înfăptuiri ale poporului nostru în anii luminoşi ai socialismului.

Un scurt popas s-a făcut apoi la casa părintească a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, mărturie a anilor copilăriei celui mai iubit fiu al poporului român, de numele căruia se leagă cea mai rodnică perioadă din istoria ţării.

Pe întregul traseu al vizitei înalţii oaspeţi au fost salutaţi cu deosebită căldură, expresie a relaţiilor tradiţionale de strînsă prietenie şi stimă statornicite între popoarele român şi bulgar.

Noul dialog la nivel înalt româno-bulgar se înscrie ca un moment de deosebită însemnătate în bogata cronică a legăturilor de strînsă prietenie dintre partidele şi popoarele noastre.

În atmosfera muncii creatoare, care domneşte de la un capăt la altul al ţării şi a puternicului avînt ce însufleţeşte întregul nostru popor, pentru îndeplinirea exemplară a hotărîrilor istorice ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, tot mai multe colective de oameni ai muncii din unităţi economice au raportat îndeplinirea înainte de termen a planului pe acest an. În rîndul acestora se situează 36 de unităţi economice din judeţul Mureş, între care Combinatul de îngrăşăminte chimice „Azomureş", Întreprinderea chimică „Prodcomplex" din Tg. Mureş, Fabrica de anvelope Luduş, Întreprinderea metalurgică „Republica" din Reghin ş.a. Pînă la sfîrşitul anului, oamenii muncii din aceste unităţi fruntaşe ale judeţului Mureş vor realiza o producţie-marfă suplimentară de 450 milioane lei.

Faptele de muncă exemplare prin care oamenii muncii din judeţul Bacău răspund îndemnurilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu de a încheia anul 1984 cu rezultate cît mai bune se concretizează în îndeplinirea pînă la data de 19 decembrie a sarcinilor anuale la principalii indicatori în 45 de întreprinderi industriale şi în unităţi economice. Pînă la 31 decembrie muncitorii, inginerii şi tehnicienii acestor unităţi vor obţine suplimentar însemnate cantităţi de cărbune, energie electrică, utilaj tehnologic pentru industria chimică, maşini pentru prelucrarea metalelor şi alte produse în valoare de peste 1 miliard lei.

Cu cantităţile de cărbune extras din subteran şi cariere în aceste zile, minerii de la Voievozi, judeţul Bihor, au ridicat producţia suplimentară realizată de la începutul anului la peste 90 000 tone, raportînd astfel îndeplinirea înainte de termen a planului pe anul 1984. Avansul de timp cîştigat le va permite minerilor bihoreni să întregească la 100 000 de tone bilanţul producţiei suplimentare de cărbune obţinut în acest an.

Prin organizarea superioară a proceselor de producţie şi a fluxurilor tehnologice, prin promovarea progresului tehnic, colectivele de oameni ai muncii din 46 de unităţi economice din judeţul Timiş au raportat îndeplinirea înainte de termen a planului anual la indicatorul producţie-marfă industrială. Oamenii muncii din aceste unităţi vor realiza şi livra pînă la finele anului importante cantităţi de produse în valoare de peste 600 milioane lei.

Sînt cîteva fapte de muncă, eroică şi remarcabile rezultate prin care poporul nostru întîmpină măreaţa sărbătoare a aniversării Republicii.

REPUBLICĂ, MĂREAŢĂ VATRĂ

30 Decembrie – zi la cumpăna dintre ani, zi care în istoria poporului român s-a înscris cu litera de aur a evenimentelor deschizătoare de făgaş nou, de epocă nouă. În urmă cu 37 de ani, la 30 Decembrie 1947, prin proclamarea Republicii, naţiunea română împlinea un vis ce trăia în inimi şi în conştiinţe de multe generaţii, acela ca poporul să fie singur stăpîn pe soarta sa, de a-şi făuri prezentul şi viitorul potrivit voinţei şi aspiraţiilor sale, de a trăi liber şi demn într-o ţară puternică, liberă, unită, demnă. Un vis căruia îi consacraseră lupta şi jertfa lor cei mai luminaţi dintre înaintaşi, un vis pe care îl înscrisese de la începuturi, pe flamurile sale de luptă, clasa muncitoare, partidul său revoluţionar, cu convingerea că dorurile şi speranţele de mai bine ale oamenilor muncii se pot înfăptui numai într-o republică socialistă.

Pe făgaşul deschis de istoricul act de la 23 August 1944, poporul român repurta astfel încă o strălucită biruinţă, instaurînd forma de guvernămînt pe care a socotit-o cea mai potrivită împlinirii aspiraţiilor sale. Aşa cum sublinia tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**, proclamarea Republicii **„a constituit un eveniment revoluţionar de importanţă deosebită în istoria poporului nostru şi a deschis o nouă eră, marcînd de fapt trecerea României la construcţia societăţii socialiste".**

Pe acest drum, poporul român a urcat treaptă după treaptă, înlăturînd orînduirea întemeiată pe inegalitate socială, pe exploatare şi asuprire, construind societatea socialistă, clădind o ţară mereu mai mîndră şi mai puternică.

Epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului se gravează adînc în conştiinţe drept epoca celor mai măreţe înfăptuiri ale naţiunii. Este epoca în care s-au declanşat pe deplin uriaşele izvoare de energie creatoare ale poporului, în care acesta a fost chemat să dea viaţă unor programe de dezvoltare a ţării de o amploare şi strălucire fără precedent, anii în care ţara s-a transformat în ansamblul său, ca şi în fiecare dintre zonele sale, într-un uriaş şantier al muncii libere, al faptei închinate progresului multilateral al patriei socialiste.

Scrutînd de la înălţimea zilei de astăzi treptele pe care le-a urcat în aceşti ani, poporul român este adînc pătruns de adevărul că măreţele împliniri care-l caracterizează sînt nemijlocit legate de numele secretarului general al partidului, preşedintele Republicii noastre, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** de gîndirea sa cutezătoare – larg deschisă noului, capabilă să descifreze sensurile adînci ale evenimentelor, esenţa lor – de activitatea sa clocotitoare de organizare şi unire a energiilor populare în marele efort constructiv al ţării. Subliniind că acest adevăr este adînc încrustat în inima şi conştiinţa sa, poporul român a numit această epocă – de efervescentă viaţă politică, de puternică dezvoltare economică, de adîncire şi perfecţionare a cadrului democratic al orînduirii noastre, de sudare mai adîncă a milioanelor de voinţe ale ţării – cu numele marelui său ctitor: **Epoca Nicolae Ceauşescu.**

O Românie puternică, independentă şi suverană au visat înaintaşii, o Românie ale cărei bogăţii să aparţină în întregime poporului. Avem astăzi, pe temelia amplei mobilizări de energii din aceşti ani, o economie armonioasă, înfloritoare, care se dezvoltă în ritmuri înalte. Toate zonele ţării au fost angrenate în circuitul unei efervescente vieţi industriale, dispărînd de pe harta economică a patriei locurile încremenite altădată în uitare şi stagnare. Industria noastră produce astăzi de peste o sută de ori mai mult ca în anul 1945. Producţia agricolă a sporit în acelaşi timp de aproape 7 ori. Patru cincimi din locuitorii ţării trăiesc în case noi.

O Românie democratică era năzuinţa fierbinte a generaţiilor ce ne-au premers. Ţara ne este astăzi o Republică a democraţiei muncitoreşti revoluţionare, în care tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, le este asigurat accesul nemijlocit la conducerea societăţii, la soluţionarea problemelor operei de construcţie socialistă. Republica noastră înfăţişează chipul unei ţări mîndre şi libere, al cărui popor îşi făureşte singur destinele; aşa cum stau mărturie înseşi pregătirea şi desfăşurarea lucrărilor Congresului al XIII-lea al partidului, astăzi programele de dezvoltare social-economică a ţării sînt emanaţia voinţei întregului popor, care ia parte activă, directă la fundamentarea, elaborarea şi adoptarea lor, şi, deopotrivă, participă la controlul înfăptuirii acestora.

O Românie liberă, demnă şi mîndră au năzuit înaintaşii. Astăzi, Republica noastră, poporul său sînt larg preţuite în întreaga lume pentru munca harnică, pentru măreţele înfăptuiri – expresie

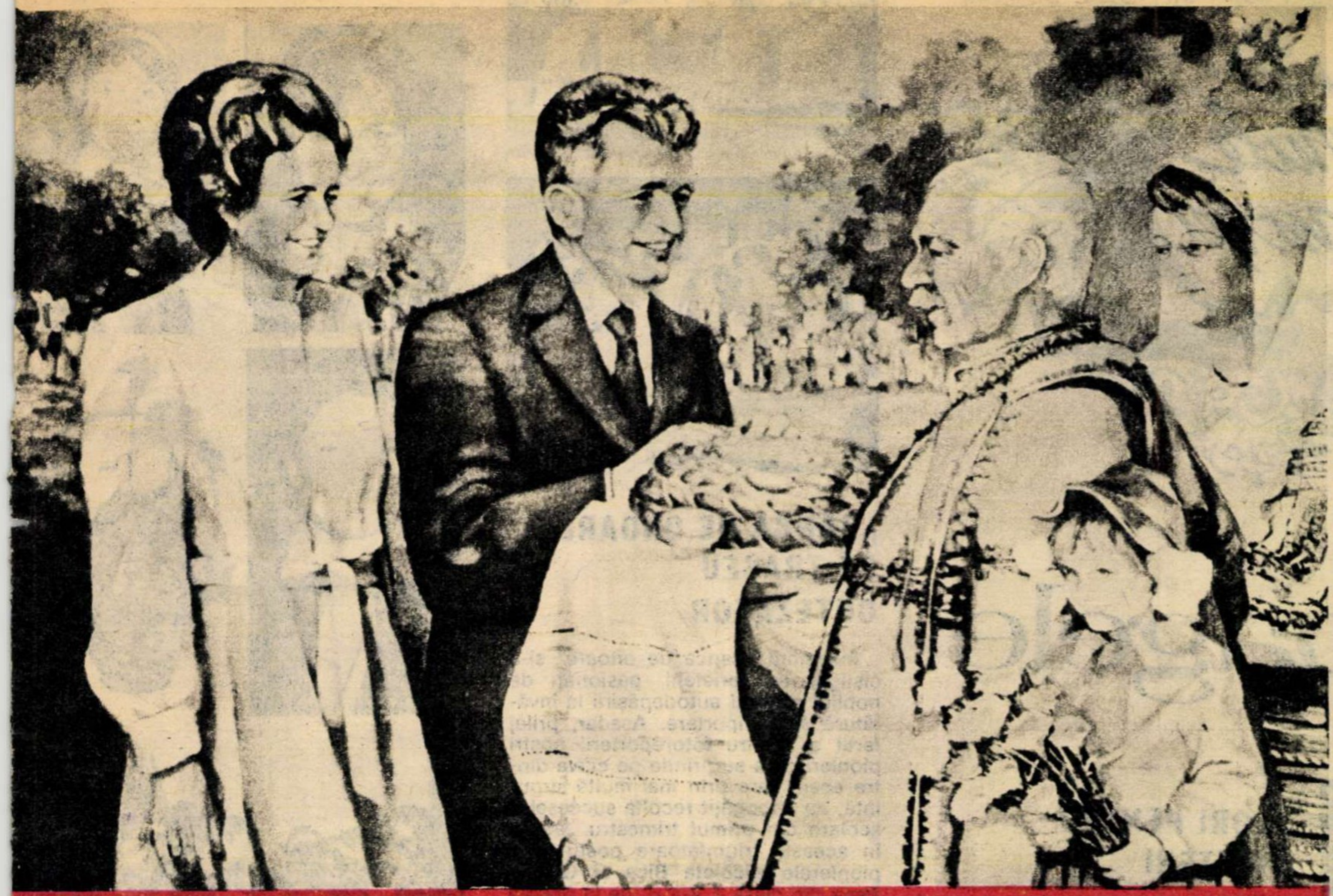

A ÎMPLINIRILOR SOCIALISTE

a puterii de creaţie a unui popor liber şi stăpîn pe soarta sa –, pentru soluţiile potrivite pe care le propune problemelor ridicate de edificarea noii orinduiri. România este stimată, deopotrivă, pentru întreaga sa activitate internaţională, statornic aflată sub semnul marilor aspiraţii ale poporului, pentru iniţiativele sale constructive în rezolvarea marilor probleme ale contemporaneităţii, în consens cu cerinţele progresului şi păcii, pentru acţiunea sa purtată cu înaltă răspundere pentru ca mereu cerul omenirii să fie păstrat senin, pentru ca să fie înlăturată de pe umerii popoarelor greaua povară a cursei înarmărilor.

O Românie liberă, unită a fost idealul nutrit de generaţiile multe ce ne-au premers. Astăzi, Republica noastră se înfăţişează ca o mare, puternică şi strîns unită familie, temeiurilor cu adînci rădăcini istorice ale unităţii noastre adăugîndu-li-se în aceşti ani altele care-i conferă o tărie de nezdruncinat. Este vorba, adică, de instituirea în viaţa politică şi social-economică a ţării a deplinei egalităţi în drepturi a tuturor cetăţenilor, fără deosebire de naţionalitate, de asigurarea cadrului propice de participare a tuturor fiilor patriei la viaţa politică, de crearea tuturor condiţiilor pentru afirmarea plenară a personalităţii umane, pentru cultivarea limbii materne, pentru înflorirea artei şi culturii în limbile naţionalităţilor conlocuitoare. Au fost toate acestea fundamentele solide ale cimentării continue a coeziunii societăţii socialiste, a întăririi frăţiei tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, fără deosebire de naţionalitate.

O fericită coincidenţă face ca cea de-a 37-a aniversare a Republicii să aibă loc la puţină vreme după ce şi-a încheiat rodnica-i lucrare Congresul al XIII-lea al partidului. Ca într-o limpede oglindă, în documentele marelui forum comunist, se vede chipul de mîine al Republicii noastre, chipul unei ţări mai mîndre, mai puternice, mai prospere. Industria urmează să crească în viitorul cincinal într-un ritm mediu anual de 6–6,5 la sută, ajungîndu-se în 1990 la niveluri comparabile din punct de vedere calitativ şi tehnic, cu cele din ţările dezvoltate din punct de vedere economic. Va spori în continuare avuţia naţională, în cincinalul viitor urmînd să fie dată în funcţiune, pe baza unui program de investiţii ce însumează 1 350 – 1 400 miliarde lei, peste 1 500 de noi capacităţi de producţie. Se vor adăuga zestrei social-edilitare existente noi şi noi valori şi frumuseţi, construindu-se, între altele, în viitorul cincinal, 750 000 de apartamente. Va continua să se poarte cu înaltă răspundere bătălia pentru nou, pentru introducerea celor mai înalte cuceriri ale cunoaşterii umane, ale revoluţiei ştiinţifico-tehnice, vor cunoaşte o puternică înflorire învăţămîntul, arta şi cultura.

Aşa cum sublinia tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** de la tribuna înaltului forum comunist, înfăptuirea acestui însufleţitor program va necesita eforturi susţinute, o activitate intensă şi multilaterală, pasiune revoluţionară, spirit de abnegaţie şi dăruire. În faţa poporului român şi cu deosebire a tinerei generaţii se deschide ţelul măreţ al unei uriaşe activităţi creatoare, consacrată transformării naturii, societăţii şi omului, înfăptuirii celor mai nobile idealuri ale poporului.

Aceste minunate perspective deschise Republicii noastre, îndemnurile vibrante ale tovarăşului **Nicolae Ceauşescu** au aflat un profund ecou şi în inimile şi conştiinţele celor mai tineri dintre fiii patriei. Profund recunoscători partidului, secretarului său general, pentru minunatele condiţii de viaţă şi de pregătire create astăzi – fiecare al patrulea locuitor al României învaţă, la dispoziţia elevilor stau aproape 95 000 de săli de clasă, peste 14 000 de laboratoare, peste 11 000 de biblioteci şcolare, la pregătirea pentru muncă şi viaţă a copiilor ţării veghind peste 34 000 de educatoare, aproape 60 000 de învăţători, peste 136 000 de profesori şi maiştri – pionierii, toţi şcolarii patriei sînt hotărîţi să răspundă acestei griji, muncind şi învăţînd, însuşindu-şi cele mai noi cuceriri ale cunoaşterii umane, îmbogăţindu-şi mintea şi inima cu marile lecţii de dăruire şi abnegaţie ale înaintaşilor, spre a deveni cetăţeni de nădejde ai patriei socialiste, spre a purta mai departe cu cinste făclia idelaurilor celor mai scumpe ale poporului.

CUTEZĂTORII

Bucuriile vacanței

Cînd cataloagele surîd

SURORILE DE LA RĂDUCĂNENI

Sînt patru copii la părinți, patru surori! Le vedeți și în imagine împreună, așa cum sînt împreună pretutindeni. Trei dintre ele sînt și colege de învățătură la Școala din Răducăneni, județul Iași. Sînt, totodată, colege de activitate la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate. Așadar, să facem mai de-aproape cunoștință: Daniela Boghiceanu este în clasa a V-a, Violeta în clasa a VII-a și Mara Boghiceanu — comandantă de unitate — în clasa a VIII-a. Sînt pioniere exemplare la învățătură, disciplină, în întregul lor comportament, dînd dovadă de pasiune, dăruire și talent în tot ce întreprind ca purtătoare ale cravatei roșii cu tricolor. Sora lor cea mai mare de ani, Lela Boghiceanu, este utecistă, elevă la Liceul agroindustrial din Răducăneni, și prezentă în pionierie în calitate de conducătoare a Clubului de dezbateri politico-ideologice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei.

Despre aceste patru surori, profesoara lor îndrumătoare, Mariana Cociaș, conchide: „În dreptul numelor lor, cataloagele surîd numai cu nota 10!"

FLORI PENTRU PRIETENI

Ultima lună a acestui an a cunoscut zile aniversare pentru pionierii de la Școala nr. 3 din municipiul Iași. Daniela Barbălată, din clasa a IV-a B, și Alina Rusu, din clasa a VIII-a D, și-au sărbătorit zilele de naștere, fiind felicitate cu căldură de întregul detașament. Ele sînt două tinere cutezătoare, remarcabile prin rezultatele deosebite pe care le-au obținut la învățătură, disciplină, în activitatea pionierească. De aceea, Alina și Daniela primesc la acest sfîrșit de an, de două ori, cu întreaga bucurie urarea „La mulți ani!"

Și Silviu Beldie din clasa a IV-a A, de la Școala nr. 7, Bîrlad, județul Vaslui, a împlinit nu de mult zece ani. Menționăm cu acest prilej că toți cei trei ani de școală parcurși pînă acum de Silviu s-au încheiat pentru el cu coronițe sărbătorești. Potrivit succeselor obținute și în acest trimestru, anul școlar actual își vestește de pe-acum pentru Silviu încă o coroniță. Dar pînă atunci el a primit un buchet frumos: florile prieteniei colegilor săi și acum.. o floare-felicitare din partea noastră.

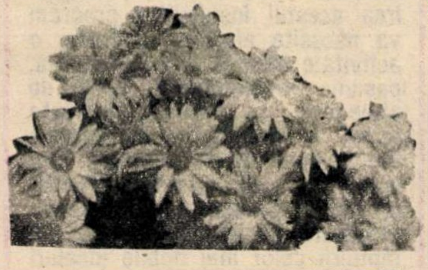

BANCA DE ONOARE

„BANCA DE ONOARE" PE TRASEU CUTEZĂTOR

Însemnul „Banca de onoare" și-a cîștigat noi prieteni, pasionați de nobilul efort al autodepășirii la învățătură și comportare. Așadar, prilej fertil și pentru fotoreporterii noștri pionieri de a surprinde pe cîțiva dintre aceia care prin mai multă sîrguință, au îmbogățit recolta succeselor școlare din primul trimestru. Iată-le în această triumfătoare postură pe pionierele **Nicoleta Bica** și **Genela Pena** din clasa a V-a B, de la **Școala nr. 1 Costești, județul Argeș**. Imaginea este realizată de pioniera Jenica Petculescu, de la cercul-foto al Casei pionierilor și șoimilor patriei din localitate.

La **Școala nr. 2,** municipiul **Giurgiu,** pionierii reporteri Larisa Duță și Cristina Chiriță, de la subredacția „Cutezătorii", au făcut o vizită în detașamentul cu cei mai mulți performeri ai „Băncii de onoare". Ei se înscriu cu mîndrie în generația Congresului al XIII-lea al partidului: pionierii din clasa a II-a. În imagine faceți cunoștință cu **Mariana Ciochir** și **Adriana Epîngeac** care primiseră, în momentul vizitei menționate, însemnul, răsplată a efortului lor în autodepășire.

FRUNTAȘI PRINTRE FRUNTAȘI, ÎNTR-O UNITATE FRUNTAȘĂ

Printre prietenii noștri, cu care am făcut cunoștință de-aproape în cursul primului trimestru al acestui an școlar, se numără și cutezătorii învățăturii, muncii, hărniciei pionierești, de la Școala nr. 2 din municipiul Slobozia, județul Ialomița. Fotoreporterii subredacției pionierești de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate au dorit „să-i imortalizeze" pe bravii lor colegi pe peliculă, într-o suită de imagini: Iată un moment tonic, ca multe din trimestrul recent încheiat, cînd toți în clasă semnalează că știu lecția; în prim plan trei pionieri fruntași în această unitate fruntașă pe municipiu și județ: **Mira Glodeanu** care a încheiat strălucit trimestrul și s-a pregătit intens, ca tînără pianistă, să cucerească un nou trofeu în actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României". Chipul Mirei, luminos, deschis, rîzînd fericit și în fața aparatului, confirmă bucuria împlinirilor; **Marius Ciobanu,** din clasa a VII-a C, conducătorul noii formații folk din școală și **Alina Petrescu,** din clasa a V-a D, o fetiță foarte destoinică și inimoasă vă zîmbesc, de asemenea, cu prietenie.

În prag de vacanță, comandamentul unității a discutat programul bogat de activități cultural-educative pe care-l au în vedere pentru săptămînile ce urmează. Le urăm prietenilor noștri o vacanță plăcută, binemeritată!

NOTA 10 LA HĂRNICIE

Roadele bogatei toamne au fost strînse de mult în hambare. Iarna, cu hlamida ei de omăt, a acoperit cîmpia. Și

chiar dacă un moment ciclic al muncilor agricole s-a încheiat, pionierii din detașamentul clasei a VI-a, de la Școala nr. 1 Bărăganul, județul Brăila, n-au uitat o pagină grăitoare înscrisă în cronica primului lor trimestru școlar, în care chipul luminos al colegei lor Geta Tuleș se conturează ca protagonistă într-o frumoasă poveste de muncă. Fiindcă Geta a muncit cu pricepere și elan, zi de zi în ajutorul dat de pionieri muncitorilor cooperatori la lucrările agricole de toamnă. Geta este o fată care iubește munca și putem deduce de pe-acum că ea, în viață, va fi un om sigur pe sine și de nădejde. Orișiunde, acasă, la școală, pe ogor, în livadă, mîinile ei tinere și îndemînatice știu să se facă folositoare. Iată de ce în catalogul hărniciei, Geta Tuleș a încheiat acest trimestru pe primul loc, cu media generală 10.

M. MICU

RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

Tot mai amplu și mai bogat în conținut, Festivalul Național „Cîntarea României“ reunește în pasionantele sale întreceri mii și mii de creatori în muncă și artă de pe întreg cuprinsul țării. Această amplă manifestare a muncii și creației constituie un puternic mijloc de dezvoltare a conștiinței revoluționare, a spiritului creator. Cu fiecare ediție a sa, noi și viguroase talente se afirmă, punîndu-se astfel în valoare inestimabilul potențial creator al poporului nostru.

Copiii patriei — pionieri și elevi —, participanți la marele festival al muncii și creației „Cîntarea României“, aduc și la actuala ediție pe scenele pionierești aspecte ale copilăriei lor fericite, ocrotite cu părintească dragoste de partid, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, entuziasmul și talentul care înfloresc plenar în epoca de lumină pe care o trăim.

Sute și sute de formații pionierești, de cele mai diferite genuri artistice, se întrec în cadrul etapei pe localitate a Festivalului Național „Cîntarea României“. Cu exuberanța vîrstei lor minunate, mii și mii de tineri interpreți individuali sau membri ai unor formații artistice pionierești cinstesc patria, partidul și poporul prin vers și cîntec, evocă viața fericită pe care o trăiesc milioanele de copii ai României socialiste, readucînd, totodată, pe scenele căminelor culturale și ale caselor de cultură frumusețea cîntecului, jocului și portului nostru popular.

Semnale din vacanța anotimpului alb

...ne-au venit din partea colegilor voștri arădeni, care chiar în dimineața zilei de 23 decembrie au pornit în mare și entuziast asalt spre lumea de povești și surprize a orășelului copiilor din municipiul lor. Aici timpul parcă nu mai are ore, ne-au mărturisit ei. Pentru că fiecare voia să se bucure din plin de această primă zi a vacanței, fiind firesc nerăbdător să-l întîlnească pe hîtrul Moș Gerilă, să stea oleacă la sfat cu personaje din lumea basmelor, să adaste pe la chioșcurile de dulciuri. Sau să facă un popas în fața scenei pe care tocmai evoluau într-un atractiv program artistic chiar colegii săi, să-și încerce și îndemînarea în felurite jocuri distractive și de iscusință, să se avînte în vîrtejul caruselului.

Tot pionierii arădeni ne anunță și o premieră. Nu, nu e vorba de una artistică, ci despre una care le aparține... matematicienilor! Căci cei mai pasionați matematicieni din județ vor inaugura prima lor tabără unde se vor întrece în cadrul celei dintîi ediții a concursului „Cei mai buni dezlegători de probleme“. În ce privește... ecuația prieteniei, a voioșiei, e de la bun început rezolvată – fiind deci un capitol la care, în mod firesc, nimeni nu-și face probleme!

Încă o inițiativă se înscrie pe agenda vacanței pionierilor arădeni, mai precis a celor din localitățile Pîncota, Ineu, Sebiș, Sîntana și Nădlac. O inițiativă frumoasă pe adresa celor mai buni elevi, pe care colegii țin să-i sărbătorească în cadrul unor originale „Carnavaluri ale fruntașilor la învățătură“.

Invitație la Piatra Fîntînele

Spun năsăudenii că n-ar exista pe lume, la vremea iernii, loc mai frumos, mai pitoresc, mai feeric decît cel ce se cheamă Piatra Fîntînele. Lucrul acesta îl spun și-l confirmă și copiii, nu numai cei de prin partea locului, ci și cei care vin aici să-și dispute Cupa „Pionierul“ în cadrul tradiționalelor întreceri județene de schi fond și schi alpin. Ne închipuim atunci cu cîtă nerăbdare așteaptă acești foarte tineri zburători pe schiuri căderea primelor ninsori spre a porni la asaltul munților semeți, întrecîndu-se într-unul dintre cele mai temerare, mai spectaculoase și îndrăgite sporturi de iarnă. Unele dintre cele mai frumoase trofee ale vacanței vor fi, desigur, titlurile de campioni – pe care le urăm să-l cîștige cît mai mulți.

Sărbătoarea, în decorul fastuos al iernii

Vacanța pionierilor prahoveni se anunță și ea foarte bogată, foarte activă încă din primele zile. Pionierii pictori ploieșteni au anticipat-o însă cu mult înainte, pregătindu-se, alături de colegii fotoreporteri, pentru vernisajul expoziției de artă plastică și fotografică dedicată aniversării Republicii, vernisaj care a avut loc în ziua de 22 decembrie la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu. La rîndul lor, pionierii poeți au dedicat acestui eveniment acțiunea intitulată „Cupa poeziei patriotice“, în cadrul căreia au prezentat alături de creațiile proprii și plachetele de versuri sau revistele literare ale cenaclurilor din școlile lor sau din casele pionierilor și șoimilor patriei. Gazdele sînt colegii lor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Bușteni.

Mari pregătiri au avut loc în cele zece localități din zona Cîmpinei, în avanpremiera tradiționalei „Sărbători a obiceiurilor laice de iarnă“. Aici se vor întîlni în pitoreasca Vale a Doftanei pionierii mesageri ai celor mai frumoase obiceiuri folclorice de iarnă din Cîmpina, Secăria, Breaza, Comarnic, Provița de Jos și Provița de Sus, Șotrile, Brebu, Telega, Măgureni și Poiana Cîmpina. În decorul fastuos al iernii va avea loc o superbă sărbătoare a costumelor, un spectacol folcloric de neasemuită frumusețe, care va încînta mulțimea spectatorilor nu numai copii, ci și vîrstnici. Un rodnic schimb de experiență se anunță cu prilejul întîlnirii fruntașilor la învățătură – cîte un reprezentant din fiecare școală a județului – în tabăra de la Bușteni. Se vor dezbate aici probleme privitoare la modalitățile și soluțiile cele mai eficiente pentru obținerea unor rezultate tot mai bune la învățătură, fiecare pionier împărtășind din experiența colegilor pe care-i reprezintă și, bineînțeles, din experiența proprie.

Caleidoscopul vacanței constănțene

Să coborîm din munți spre mare, unde colegii voștri constănțeni se bucură, de asemenea, de zilele frumoase ale vacanței. Iată și cîteva dintre acțiunile cu care a debutat: concursul de creație intitulat „Patria socialistă în acești ani de mari împliniri“ – la care au participat pionierii poeți din școlile municipiului Constanța, „Festivalul sporturilor pionierești de iarnă“, găzduit de binecunoscutul Parc al pionierilor, întîlniri ale copiilor cu participanți la marele forum al comuniștilor. Aflăm, de asemenea, că Muzeul de istorie națională și arheologie din Constanța a înregistrat în această perioadă un mare număr de pionieri vizitatori din școlile județului. Precum se știe, tot în zilele vacanței se va desfășura etapa pe școală a ediției de iarnă din cadrul complexului aplicativ P.T.A.P. Și pentru că sîntem în domeniul sportului să nu-i uităm pe pionierii participanți la „Daciada albă“. Au și început concursurile de șah și tenis de masă și se așteaptă „materia primă“ necesară întrecerilor pentru cîștigarea trofeului „Săniuța de argint“ de către șoimii patriei. În întreprinderi și instituții părinții, muncitorii își așteaptă cu drag oaspeții – copii – ați ghicit cu ce sărbătoresc prilej: în jurul feericului brad se vor întîlni cu Moș Gerilă, cel nerăbdător să le împartă atîtea minunate daruri.

Pionierii din Găești ne asigură că pasiunile... nu au vacanță

Intrînd în spațiosul hol al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Găești ai impresia că te afli într-o expoziție de artă plastică. E de fapt aici o expoziție permanentă, care se îmbogățește an de an cu noi lucrări realizate de membrii prestigiosului cerc de pictură și tapiserie. Georgiana Mirea, deținătoare a unui bogat palmares de premii și distincții, ne-a mărturisit cea mai recentă bucurie a ei:

– Desenul meu „Ciocîrlia“, care a obținut premiul I la Festivalul „Copiii lumii doresc pacea“, s-a transformat, de curînd, de fapt, într-o lună de muncă intensă, pasionată, în tapiseria pe care noi, membrii acestui cerc, am dedicat-o celui de-al XIII-lea Congres al partidului. Este o lucrare în care am vrut să reprezentăm deopotrivă frumusețea, bogăția și hărnicia oamenilor plaiurilor noastre însoțită cu cîntul și zborul înalt al ciocîrliei.

În această vacanță, pionierii pictori lucrează la panourile decorative – intitulate „Izvorul“, „Rod“, „Zbor“, „Pădure“ – care, de asemenea, vor împodobi incinta Casei pionierilor și șoimilor patriei. Și tot acum, în zilele vacanței, ei vor deschide noi șantiere de plastică în cîteva dinte școlile orașului, unde vor executa lucrări de artă monumentală – fresce, mozaic și grafică. În perspectivă – o frumoasă inițiativă: decorarea holurilor unor blocuri din noile cartiere, precum și a secției de pediatrie de la spitalul orășenesc. Încă o dovadă că pionierii pictori din Găești se bucură de un recunoscut și binemeritat prestigiu artistic.

Să nu-i uităm nici pe colegii lor care și-au amenajat un ministudio artistic unic, credem, în țară. De aici, de pe scena „teatrului cel mai mic“ – cum îl numesc ei – au urcat pe marile scene ale Festivalului Național „Cîntarea României“ membrii echipei dramatice care au cucerit ediție de ediție locul I pe țară. Foarte tînăra formație de estradă, care tot în acest ministudio își desfășoară repetițiile, năzuiește să preia ștafeta succeselor colegilor actori. Vom fi bucuroși să aflăm că ei au și cucerit un loc de frunte în cadrul etapei pe localitate a Festivalului Național „Cîntarea României“, care se desfășoară în timpul acestei vacanțe.

ILEANA PIȚA

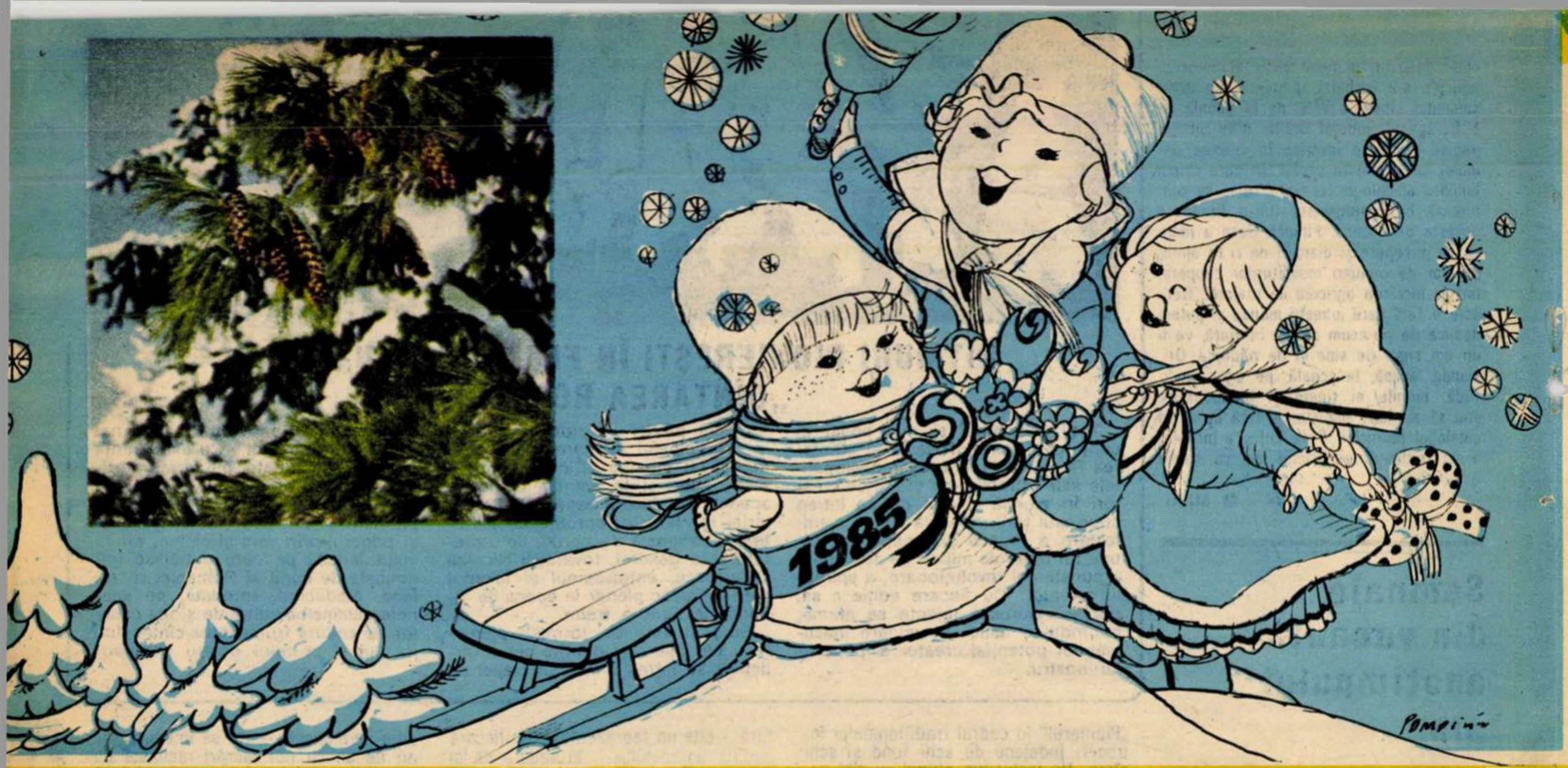

SPRE NOI ORIZONTURI CUTEZĂTOARE

An Nou, 1985. Patria trăieşte cu adîncă bucurie momentele sărbătoreşti ale hotarului de lumină către un nou an de împliniri cutezătoare. Şi, odată cu patria, copiii, tînăra generaţie deschid ochi mari şi limpezi către orizonturile fremătătoare ce li se deschid larg în faţă.

1985, An Nou însorit de adevărul şi demnitatea acestui popor, însorit de eforturile sale de a-şi făuri o patrie tot mai bogată, tot mai fericită sub însemnul viguros al socialismului, al înaintării spre comunism.

Pe drumul deschis de istoricele hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, ţara înaintează ferm avînd la cîrma destinelor sale pe cel mai iubit şi stimat fiu al acestui popor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ctitorul României de azi şi al României de mîine.

În prag de An Nou, copiii aduc gîndurile lor pline de dragoste şi recunoştinţă, aduc – în alaiul obiceiurilor tradiţionale şi în bătaia tainică a inimii fiecăruia, pe toate plaiurile româneşti – gîndurile lor curate vibrînd de căldură şi prospeţime către partid şi popor, către minunaţii făuritori ai copilăriei lor fericite, către tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, a căror grijă şi îndrumare părintească milioanele de copii ai României socialiste le simt în permanenţă.

Sub simbolica iradiere multicoloră a pomului de iarnă, prezentă pretutindeni acolo unde cresc şi învaţă şi se formează ca oameni copiii patriei, vedem deopotrivă efigii ale roadelor bogate ale anului pe care îl încheiem şi prefigurări ale roadelor de mîine.

Semne bune anul are – spune versul moştenit din generaţii al unei frumoase urări de An Nou. Iar noi ştim cu toţii, dragi cititori, că aceste semne îşi au izvorul în munca, în dăruirea, în puterea de creaţie ale părinţilor şi fraţilor voştri mai mari, ale întregului popor.

În prag de An Nou, gîndurile noastre se însoţesc cu gîndurile părinţilor şi fraţilor mai mari, ale întregii naţiuni române, care scrutează cu optimism, cu deplină încredere noile magistrale care i se deschid în faţă prin hotărîrile Condeschid în faţă prin hotărîrile Congresului partidului, prin gîndirea clarvăzătoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Desfăşurată în contextul vibrant al muncii şi bucuriei patriei, sărbătoarea Anului Nou luminează pe chipurile fiecărui copil hotărîrea de a se pregăti cît mai temeinic, în spirit patriotic, revoluţionar, pentru muncă şi viaţă, de a veni cu fruntea sus la întîlnirea cu viitorul.

Trăind, odată cu ţara, bucuria izbînzilor anului care se încheie şi bucuria începutului de an, copiii poartă în inimă, odată cu lumina cîntecului, a drumeţiilor, a jocului, mesajul de pace şi prietenie către toţi copiii lumii, dorinţa lor de a avea un viitor fericit, viitor pentru care patria, partidul, tovarăşul Nicolae Ceauşescu dedică cele mai nobile eforturi.

Fie ca Anul Nou 1985 să vă aducă, dragi cititori, noi şi noi împliniri, bucurie familiilor voastre, vii satisfacţii educatorilor voştri. Sîntem convinşi că acest an va însemna o treaptă de lumină în creşterea voastră cutezătoare spre viitor, spre orizonturile României comuniste de mîine.

MIHAI NEGULESCU

Bun venit, An Nou 1985 !

Aho, aho, copii şi fraţi
Staţi puţin şi nu mînaţi,
Lîngă plug v-alăturaţi
Să rostim caldă urare
Ţării mîndre-n sărbătoare.
Unde mergi, unde priveşti
Pe meleaguri româneşti
Creşte floarea bucuriei,
Floarea păcii, omeniei
Că sîntem cu toţii fraţi
Strînşi la poale de Carpaţi
Şi muncim cu drag şi spor
Sub flamuri de tricolor —
În uzine, pe ogoare,
În şcoli şi laboratoare,
Sus pe schele, jos în mină
Pentru-a patriei lumină,
Ca s-o facem mai frumoasă,
Mai mîndră şi mai mănoasă,
Demnă, liberă, bogată,
În pace şi-mbelşugată
Să se ştie-n lumea toată
Rostul nostru şi mîndria —
Comunismul — România!

Viaţa noastră, visul, ţara
Se-nfrăţesc cu primăvara,
Chipul ţării, nou, se-arată
În oraşe şi la sate,
Pe o hartă mai bogată —
Semne noi apar gravate:
Fabrici, şcoli, hidrocentrale,
Noi şosele şi canale,
Viitorul se clădeşte
Luminos, muncitoreşte.
Iar acum voinici plugari
De urare făurari
Strîngeţi-vă toţi în roată
Şi rostiţi urarea toată
Pentru-al nostru drag părinte
Ocrotindu-ne cu har
Ca un mare grădinar,
Pentru-al ţării Preşedinte
Călăuză pentru zbor
Înţelept conducător
Ctitor ţării, făurar,
Tovarăşul Nicolae Ceauşescu
În acest an reales
La al XIII-lea Congres
Patriei să-i fie-n frunte
Întru noi şi noi zidiri
Întru mîndre împliniri,
Cîrmuind-o-ncrezător
Într-un mîndru viitor.
Hai, copii din toată ţara,
Ca să facem plugul roată
Să-i urăm dintr-o rostire
Ca să-nalţe, în tărie,
Mîndra noastră Românie
Ca pe-o stea, ca pe o floare
Către mîine, către soare,
Iar nouă, copiilor,
Ne fie şi-n viitor
Părinte ocrotitor,
În pace şi în lumină
În a patriei grădină
Să creştem cutezători
Să-i fim ţării meşteri mari
Tractorişti şi oţelari,
Constructori, aviatori,
Profesori, poeţi, sondori —
Comuniştii viitori.
Iar acum colindători
Din Moldova, din Bihor,
Din Banat, Teleorman
Trageţi brazda mai avan
Să răsară-n ţara-ntreagă
Floarea scumpă, floarea dragă,
Floare de recunoştinţă
Pentru cea ce ne veghează
Ca o blîndă, caldă rază,
Ceas de ceas, copilăria,
Fericirea, bucuria,
Ne creşte, ne ocroteşte
Şi ne-ndeamnă părinteşte
Ca să fim cutezători
Harnici, buni şi temerari
Întru ţară făurari!
Tovarăşei Elena Ceauşescu,
Să-i urăm şi-n viitor
Sănătate şi mult spor,
An bogat cu roade noi
Pe-ale cercetării căi,
Fie-i vorba strop de soare
Pentru pace-ntre popoare
Şi-nflorească-n largul zării
Pentru toţi copiii ţării
Dragostea-i de mamă bună;
La mulţi ani să ne trăiască
Bucuria s-o-nflorească!

Mîndri fiţi copii acum,
Suind comunistul drum
Prin faptă şi prin cuvînt
Ca un sacru legămînt;
Uraţi,măi, din pluguşoare
De lumină şi de soare,
De-mplinire şi de pîine
Comuniştilor de mîine!

Harnicilor pionieri,
Şoimilor, şcolarilor
Mici la stat şi mari la fapte
Învăţînd, privind departe,
Hai să le urăm s-adune
Doar belşug de note bune,
S-aibă-n muncă numai spor
Şi-n startul spre viitor
Cei dintîi să se arate
În viaţă ca şi la carte,
Să fie ascultători
Harnici şi cutezători,
Temerari şi visători,
S-aibă-n suflet bucuria
Cîntecul şi veselia,
Patria să şi-o iubească
Bogăţia să-i sporească,
Tot mai mult s-o înflorească.
Şi-acuma urători v-adun
După-un obicei străbun
Să mai facem o urare
Tuturor care muncesc
Pe plai mîndru, românesc:
An bogat, cu bucurie,
Cu pace, cu veselie,
Să vă fie plină masa,
Visele să se-mplinească.
Tot ce-i bun la voi rodească,
Harnici fiţi şi fiţi senini
Cum e codru-n primăvară
Luminat de mîndrul soare,
Iar la anul, la urare,
Să v-aflăm în sărbătoare;
Ia mai mînaţi, măi flăcăi,
Pentru chipul ţării noi!

La anul şi la mulţi ani!

Viitor de aur partidul ne clădește

Avem în faţă ani frumoşi,
O viaţă nouă şi curată,
Vom creşte-n soare bucuroşi
Sub flamura împurpurată.

Ne-ai dăruit zile senine
Cu soare mult şi bucurii,
Ne dai cărări de vise pline,
Ţie, Partid, iţi mulţumim!

Urmăm exemplul comuniştilor
Ce paşii ni-i îndeamnă înainte
Purtăm cu noi al ţării tricolor
Şi-n suflete pe-al ţării preşedinte.

Maria Alexandra Dobrei,
clasa a VII-a A,
Şcoala nr. 3, Hunedoara

O ZI CU PIONIERII REPORTERI AI SUBREDACŢIEI PIONIEREŞTI „TOT ÎNAINTE"

HUNEDOARA

La Hunedoara, soarele e mai aproape de copii şi nu apune niciodată. Dacă se întîmplă totuşi să coboare pentru odihnă după crestele munţilor, acest lucru nu se observă, fiindcă rămîn să-i ţină locul (să lumineze şi să încălzească) vetrele cu foc continuu din cetatea oţelului şi siderurgiei.

De cîţiva ani buni, acestor vetre li s-a mai alăturat una. Ea este luminată însă de jarul inteligenţei, al fanteziei şi talentului. Copiii din Hunedoara au numit-o simbolic: „Tot înainte". Aici, la subredacţia „Tot înainte", de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei se întîlnesc de două ori pe săptămînă reporterii, poeţii, prozatorii. Împărţiţi în 6 grupe de cîte 15, inimoşi, cu idei şi iniţiative interesante, pe lîngă activitatea de fiecare zi la şcoală şi acasă, ei învaţă să pătrundă tainele scrisului. **Claudia Jocea, Anişoara Creţu, Daniela Porojan, Liliana Toma, Mariana Răţoi, Mihaela Deleanu, Adriana Pădure, Rodica Şodringa, Elena Stoica, Ionela Vlad** se află abia la început de drum şi se apropie de slova scrisă cu firescul şi candoarea cu care ar urca pe derdeluş cu sania într-o zi însorită. Pentru ei totul e nou, frumos, pur şi înalt. Întîlnirea aici, la subredacţie, cu maistrul oţelar **Tiberiu Pascu**, Erou al Muncii Socialiste, le-a prilejuit una din primele mari emoţii şi mari bucurii. Dar şi întîlnirea cu membri ai subredacţiei din alte promoţii sînt tot atîtea prilejuri de bucurie. **Raluca Busuioc** sau **Marcela Brustur**, eleve în clasa a XI-a, vin mereu să-i ajute să redacteze **Semaforul**, care trebuie schimbat din 10 în 10 zile. Răstimp destul de scurt pentru a reînnoi cu teme, cu articole şi caricaturi, glume prieteneşti — „ghimpi" îndreptaţi împotriva unor obiceiuri ori năravuri ce mai persistă chiar şi printre colegii din colectivul subredacţiei. Colegii mai mari, **cu experienţă, Gabriel Stan, Miruna Diomeda Chirica, Mirela Elena Iacob, Daniela Zdroba, Ramona Vots, Marinel Rădoi, Elena Stoica, Bianca Onoiu, Daniela Iacob, Lucian Bologa, Simona Damaschin, Radu Mihai Cristescu, Monica Pleşa, Călin Căroi** sau **Bianca Brînza,** copii cu îndemînare la scris, editează trimestrial o **Foaie volantă** şi chiar o plachetă cu conţinut folcloric local intitulată „Pe Cerna în sus".

Pentru membrii subredacţiei „Tot înainte" — îndrumaţi cu grijă şi perseverenţă de către profesorul **Ioan Vlad**, deplasările periodice la locul de muncă al părinţilor, excursiile de documentare în judeţ şi în ţară sînt tot atîtea prilejuri de a cunoaşte şi asimila, scrisul devenind astfel expresia cea mai intimă a dragostei de patrie. **Roxana Andreea Popoiu** (elevă în clasa a VII-a, şi din acest an redactor-şef al subredacţiei „Tot înainte") vede în coşurile înalte ale furnalelor „orgi fumegînde". Ea pătrunde la Combinatul siderurgic pentru a sta de vorbă cu unul dintre eroii muncii socialiste, „cu paşi sfioşi", impresionată de frumuseţea „dăltuită din piatră, beton şi fier, în care geometria îşi spune din plin cuvîntul", vrînd să afle cîte ceva „din tainele giganticei uzine", fiindcă aici, scrie mai departe **Roxana**, „printre aceşti oameni, timpul e sinonim cu noul" şi... „se măsoară mai precis şi mai iute". **Tatiana Vasinca** din clasa a VIII-a face o descoperire aproape senzaţională. Ea scrie într-o încercare de portret: „Pînă ieri vecinul meu mi se părea un om ca toţi oamenii. Îl priveam zilnic întorcîndu-se acasă, cu mersul legănat. Avea tîmplele argintii, ochii albaştri, în care pîlpîia o lumină caldă, iar pe buze îi înflorea un zîmbet ori de cîte ori îmi răspundea la salut. Eram obişnuită să-l văd venind mereu, în fiecare zi, fără să mă întreb de unde vine." Făcînd o vizită la Întreprinderea minieră, Tatiana descoperă uimită că „nea Matei", vecinul ei, e altul decît cel pe care îl cunoscuse sau îl crezuse ea. Văzîndu-l muncind încordat, fără zîmbetul cu care era obişnuită, aproape nu l-a mai recunoscut. Abia cînd un tînăr muncitor s-a apropiat să-i ceară ajutor într-o problemă de lucru mai dificilă, întorcînd capul, vecinul a zărit-o. „Şi", constată cu un ascuţit simţ al observaţiei reportera, „s-a îndreptat spre mine. L-am salutat, mi-a răspuns zîmbind ca de obicei şi mi-a întins prietenos mîna... Era o mînă aspră, cu bătături în palmă, o mînă obişnuită să mîngîie şi să îmblînzească fierul, o mînă pe care atunci cînd o atingi simţi încredere, siguranţă, dar care face să te simţi mic în faţa uriaşei ei puteri".

O zi petrecută în mijlocul pionierilor reporteri, poeţi şi prozatori de aici, din cadrul subredacţiei „Tot înainte" poate să fie cît un an, cît zece, cît o sută sau cît două sute de ani, pentru că în timp ce **Narcisa Patricia Lăcătuşu** ne opreşte să stăm de vorbă cu „Un om deosebit", în faţa spitalului din Bacău, iar **Adrian Pascu** ne invită „În oţelărie" să privim cum se elaborează o nouă şarjă de oţel, **Laura Sîntimbreanu** încearcă şi reuşeşte să ne convingă să ne întoarcem cu ea în vreme, „spre izvoare": „Auzeam mulţimi de moţi adunîndu-se, auzeam glasul Craiului munţilor chemîndu-i spre libertate...

Adierile de vînt treceau prin frunzele gorunului, îngînîndu-l cu calma tremurare a ramurilor. Apoi clocotul luptei s-a stins. Se mai auzea — ca de departe, ca de peste sute de ani, un fluier cîntîndu-şi durerea peste pădurile transilvane. Fluierul Iancului. Moţii bătrîni îl aud mereu. Ei lasă şi acum mîncare prin păduri, pentru craiul lor.

Şi din depărtări mai adînci răzbătea încă pînă la noi o chemare — Horea îşi chema luptătorii.

Monumentul din Ţebea — loc de reculegere, de caldă întoarcere spre străbuni. Spre eroii neamului — cunoscuţi şi necunoscuţi, care au căzut pentru lumina zilelor de azi şi de mîine.

Alături de bătrînul gorun creşte unul tînăr, al încrederii noastre în viitorul României"...

Emoţionante lecţii despre prezent şi trecut, despre trecut şi prezent! Pentru că timpul pare să aibă aici alte dimensiuni, iar activitatea subredacţiei „Tot înainte" e ca un lung şi curat sunet de tulnice purtat dintr-un anotimp în alt anotimp, dintr-un an în alt an.

COSTACHE ANTON

HOREA

Scenariu: TITUS VÎJEU

10

Desene: TEODORA şi SANDU FLOREA

Rezumatul episodului precedent: Vestea întinderii răscoalei condusă de Horea ajunge şi la curtea imperială de la Viena. Sînt identificate în cererile răsculaţilor atît revendicări sociale cît şi naţionale care primejduiau însăşi existenţa imperiului. Împăratul dispune reprimarea răscoalei.

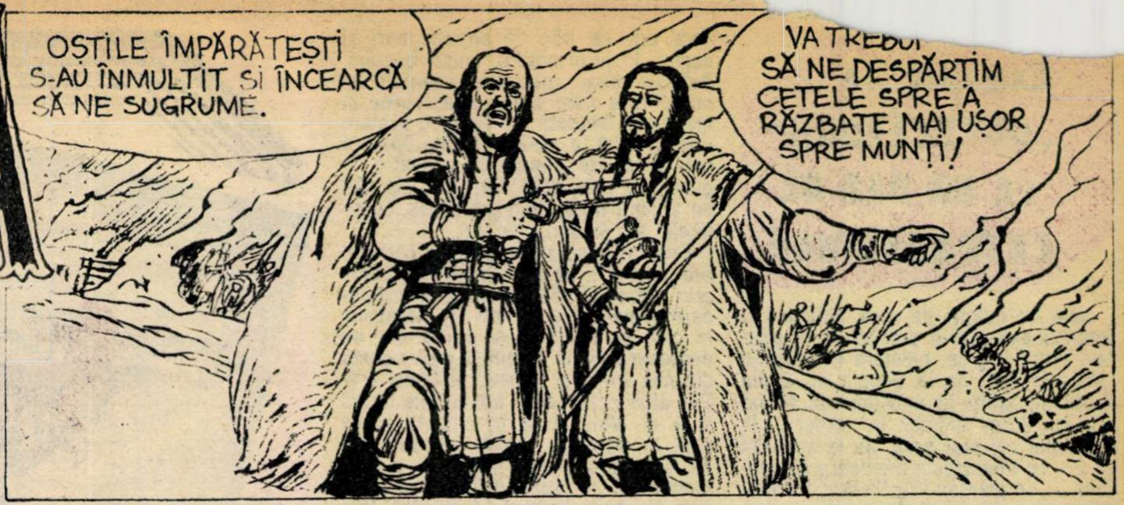
OȘTILE ÎMPĂRĂTEȘTI S-AU ÎNMULȚIT ȘI ÎNCEARCĂ SĂ NE SUGRUME.
VA TREBUI SĂ NE DESPĂRȚIM CETELE SPRE A RĂZBATE MAI UȘOR SPRE MUNȚI!

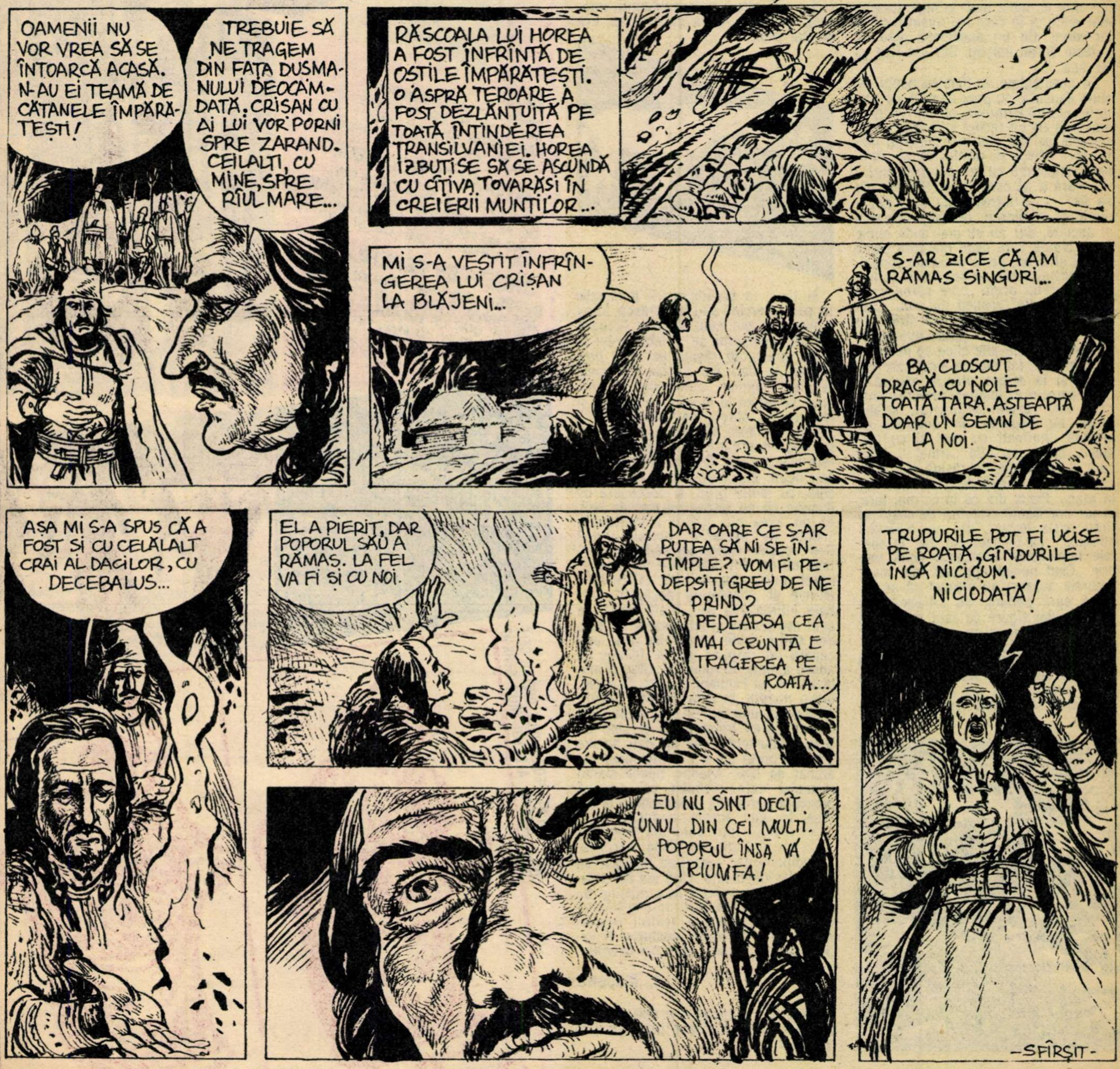
OAMENII NU VOR VREA SĂ SE ÎNTOARCĂ ACASĂ. N-AU EI TEAMĂ DE CĂTANELE ÎMPĂRĂTEȘTI!
TREBUIE SĂ NE TRAGEM DIN FAȚA DUȘMANULUI DEOCAMDATĂ. CRIȘAN CU AI LUI VOR PORNI SPRE ZARAND. CEILALȚI, CU MINE, SPRE RÎUL MARE...
RĂSCOALA LUI HOREA A FOST ÎNFRÎNTĂ DE OȘTILE ÎMPĂRĂTEȘTI. O ASPRĂ TEROARE A FOST DEZLĂNȚUITĂ PE TOATĂ ÎNTINDEREA TRANSILVANIEI. HOREA IZBUTISE SĂ SE ASCUNDĂ CU CÎTIVA TOVARĂȘI ÎN CREIERII MUNȚILOR...
MI S-A VESTIT ÎNFRÎNGEREA LUI CRIȘAN LA BLĂJENI...
S-AR ZICE CĂ AM RĂMAS SINGURI...
BA, CLOȘCUȚ DRAGĂ, CU NOI E TOATĂ ȚARA. AȘTEAPTĂ DOAR UN SEMN DE LA NOI.
AȘA MI S-A SPUS CĂ A FOST ȘI CU CELĂLALT CRAI AL DACILOR, CU DECEBALUS...
EL A PIERIT, DAR POPORUL SĂU A RĂMAS. LA FEL VA FI ȘI CU NOI.
DAR OARE CE S-AR PUTEA SĂ NI SE ÎNTÎMPLE? VOM FI PEDEPSIȚI GREU DE NE PRIND?
PEDEAPSA CEA MAI CRUNTĂ E TRAGEREA PE ROATĂ...
TRUPURILE POT FI UCISE PE ROATĂ, GÎNDURILE ÎNSĂ NICICUM. NICIODATĂ!
EU NU SÎNT DECÎT UNUL DIN CEI MULȚI. POPORUL ÎNSĂ VA TRIUMFA!
-SFÎRȘIT-

Expedițiile „CUTEZĂTORII“ LA UN PAS DE EXTRAORDINAR

Miez de noapte de vară, ploioasă și întunecoasă. Într-o poiană de la poalele vîrfului Igniș, membrii echipajului „Donaris '84“, de la Școala nr. 8 din Călărași, aflați în expediție în Maramureș, dorm liniștiți în corturi. „În schimbul cel mai greu, de la orele 24 la 2 – ne povestește cronicara echipajului –, de planton era Stelică, bucătarul nostru, un băiat destoinic și curajos care ne ajută mult în împrejurările mai grele și în care noi avem deplină încredere. Cu un asemenea planton, puteam dormi liniștiți. Dar n-a fost să fie așa...“

Pe neașteptate, în liniștea nopții răsună deodată, nu prea departe de corturile expediționarilor, un fel de țipăt, mai bine-zis un răcnet înfiorător care-i trezește pe toți. Cei mai curajoși dintre ei – băieții și, printre ei, și cronicara, împreună cu cei doi profesori – ies afară și se consultă cu Stelică: „Ce să fie?“ – se întreabă cu toții, nedumeriți și îngrijorați. Un timp așteaptă și ascultă, dar nu se mai aude nimic decît ploaia care cade măruntă peste frunze și iarbă, peste prelatele corturilor. Tocmai voiau să reintre în corturi cînd răcnetul acela „care părea venit din altă parte“ răsună din nou. „Am amuțit și de groază ne-am strîns cu toții și mai mult în jurul tovarășilor profesori“. După alte clipe de neliniște și încordare, tot Stelică e cel care observă și le atrage atenția asupra a două perechi de luminițe fosforescente care, sub razele lanternelor, străluceau, nu departe, în noaptea de smoală. Înarmați cu pari și cu ciomege, ba și cu alte „arme“ – între care și un bulgăre de rășină și o cutie cu chibrituri –, expediționarii pornesc la atac. „Ploua din ce în ce mai tare, în jur era beznă și valuri de ceață se tîrau peste ierburi, dar noi înaintam curajoși“. La un moment dat, în spatele luminițelor, deslușesc două umbre. „Cînd ne-am apropiat mai mult, umbrele acestea au început să se retragă spre pădure. Se retrăgeau cu spatele, sînt sigură de asta, pentru că tot timpul aveam în față perechile acelea de boabe ca de fosfor“.

Umbrele se retrăgeau, expediționarii înaintau după ele. Așa au coborît o mică vîlcea, apoi au urcat o pantă fără iarbă și cu mult noroi, dincolo de care era un pîlc de copaci mari și negri. „În jurul nostru, liniște deplină. Auzeam doar respirația celorlalți și inima mea care bătea mai repede și mai tare. Deodată am țipat. O arătare uriașă, albă, a răsărit în fața noastră din pîlcul de copaci și a luat-o la goană la vale, spre sat. Ai fi zis că-i un animal fioros, din preistorie. Luminițele au dispărut și ele...“

Urmărirea se întrerupe, dar cercetările continuă. Se aud fîșîituri suspecte prin mărăcinii din preajmă, expediționarii nimeresc și ei într-un mărăciniș în care se agață și se zgîrie, dar nu descoperă nimic. Deodată însă răsună din nou tropotul frenetic al acelei arătări albe care, iat-o, acum vine direct spre ei. Vine și se oprește la cîțiva pași în fața lor. „Acum, de aproape, nu mai părea atît de uriașă. În lumina lanternelor am văzut doi ochi mari din care curgeau lacrimi. Erau doi ochi uriași, dar blînzi și înspăimîntați totodată. Animalul gîfîia și tremura. Era un cal alb...“

În timp ce expediționarii îl mîngîie pe cal, încercînd să-l liniștească, luminițele apar din nou, dîndu-le tîrcoale. Vînătorii nocturni se avîntă iarăși la atac. Înfășurînd rășină pe niște bețe cărora le dau foc și cu lanternele aprinse, agitînd ciomegele și strigînd, se reped în iureș spre inamici și reușesc, în sfîrșit, să-i alunge.

Cînd se întorc, victorioși, găsesc calul lîngă o groapă în mărăcinișul căreia mișca ceva. Era un mînz de-o zi sau două. Expediționarii îl scot de-acolo, cu multă grijă, și descoperă cu bucurie că nu fusese mușcat de lupi, că nu avea nici măcar o zgîrietură.

Cum de ajunsese mînzul acolo? Cum reușise mama lui să-l apere un timp de cei doi lupi? Cine scosese țipătul acela îngrozitor? „Consiliul“ ad-hoc al „vînătorilor nocturni“ dezbate întîmplarea pe... toate fețele, se emit numeroase și interesante ipoteze, dar dintre toate întrebările doar una capătă un răspuns precis. Cineva își aduce aminte de romanul „Ultimul mohican“ al lui Fenimor Cooper. Și acolo, într-o noapte, în mijlocul unei păduri, eroii romanului aud un asemenea țipăt ciudat, care-i înfioară. Și ei sînt, un timp, nedumeriți, dar își dau seama pînă la urmă că era țipătul unui cal atacat de lupi. Așadar, țipase mama mînzului care probabil că, simțind prezența apropiată a oamenilor, le ceruse, în felul acesta, ajutor...

Tot restul nopții, calul alb și mînzul nu s-au dezlipit de lîngă corturile expediționarilor care i-au vegheat cu grijă. Iar dimineața, cînd s-a făcut lumină, calul și mînzul încă plăpînd au luat-o în goană la vale, spre sat. După puțin timp părăseau teatrul acestei neobișnuite întîmplări nocturne și expediționarii, pornind spre noi aventuri.

C. DIACONU

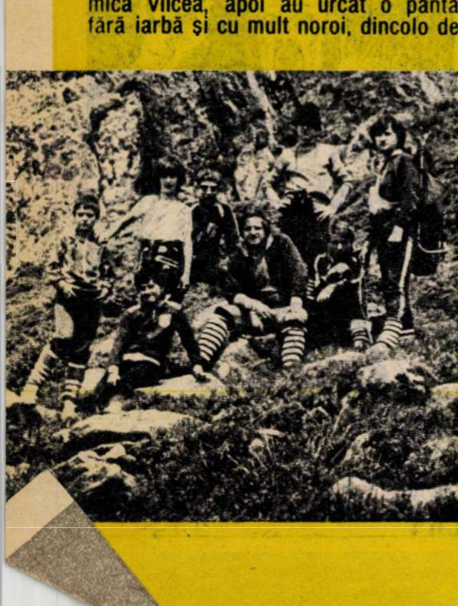

Priviți-i și admirați-i: ei sînt „vînătorii nocturni“ din poiana de la poalele Ignișului.

URARE
ANUL NOU CU SĂNĂTATE!
NOTE PESTE OPT SĂLTATE,
IARĂ NOTA CEA MAI MARE
SĂ SE-„NTÎMPLE“ LA PURTARE!

INTERVIU CU NOTA ZECE
EU AȘ VENI LA EL ÎN CATALOG,
DE-AR ÎNVĂȚA LA TOATE CU TEMEI,
DAR NU MAI POT INTRA ÎN DIALOG
CU NOTELE DE UNU, DOI ȘI TREI!

GAZETA DE PERETE
DESPRE UNII DIN ARTICOL
AM AFLAT (NU-S ANECDOTE!)
CĂ SE DUC CU MAXI-TAXI,
DAR SE-NTORC CU MINI NOTE!

G. ZARAFU

CARE SÎNT DEOSEBIRILE DINTRE CELE DOUĂ IMAGINI ALE LUI MOȘ GERILĂ?

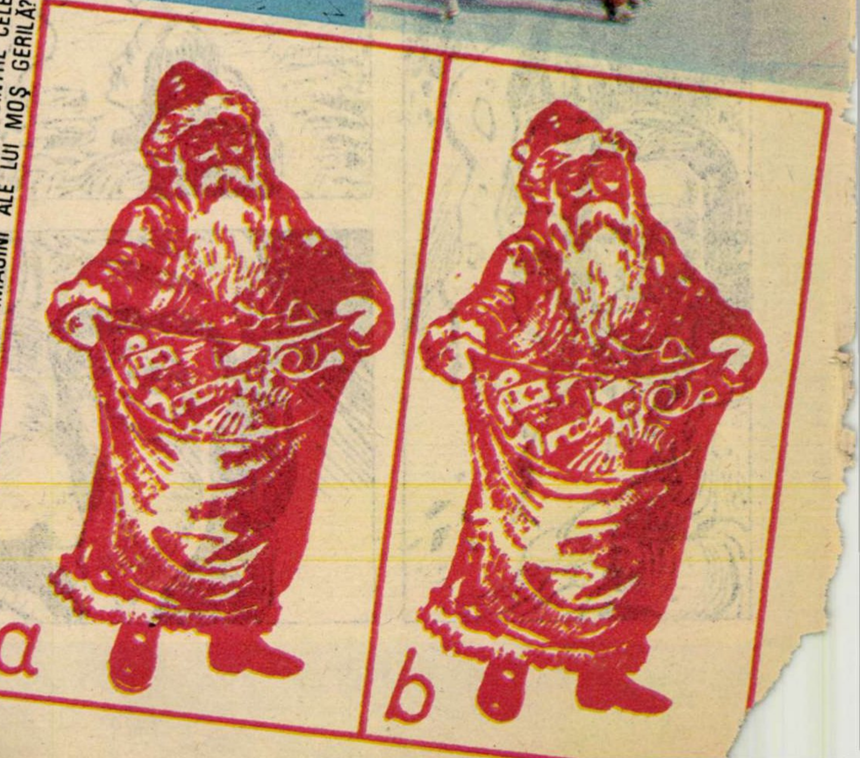

La pomul de iarnă

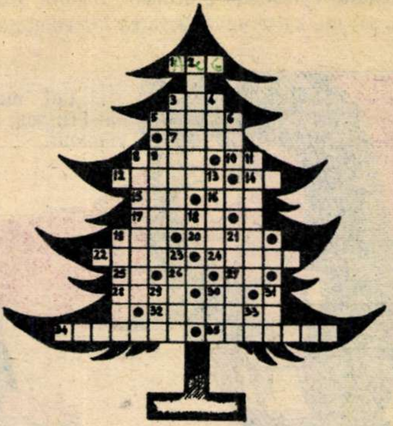

ORIZONTAL: 1) Frunzuliţe de brad. 3) Sezonul pomului de iarnă. 5) Îmbinată. 7) Gresate. 8) Opus anotimpului rece. 10) Radu Dumitru. 12) Compozitor german, autorul cantatei „De Anul Nou". 14) Măsură agrară. 15) Localitate în Canada. 16) Sat în judeţul Satu Mare. 17) Formulare a datelor unei probleme. 19) Fiord în Norvegia. 20) Rude apropiate cu bradul. 22) Ţară africană în care se păstrează tradiţia ca în noaptea Anului Nou bătrînii să danseze cîte un dans tineresc, iar tinerii să cînte cîntece de copii. 24) Un Moş Gerilă în haine obişnuite (dim.). 25) Soarele din brad. 26) Plantă textilă. 27) Notă muzicală. 28) Popor asiatic care întîmpină Anul Nou cu mere, usturoi, grîu încolţit. 30) Hai, căluţule. 32) Ţară europeană în care la masa de revelion este nelipsită o plăcintă denumită „riisipuuro". 34) Fire lungi şi lucitoare care împodobesc bradul. 35) Autoarea poeziei pentru copii „Uite, vine Moş Gerilă".

VERTICAL: 2) Cîntec tradiţional, cum ar fi „Pluguşorul" (pl.). 3) 1985 (2 cuv.). 4) Baterie de serviciu (abr.). 6) Înmiresmat cu parfumul bradului. 8) Se înnoieşte de Anul Nou. 9) Cuprinde în ea un an şi se dăruieşte în preajma Anului Nou. 11) Cadourile făcute de Moş Gerilă. 13) Învîrtit. 18) Pepene. 19) Nuci poleite. 21) Orificiu nazal. 23) Acoperită cu zăpadă. 29) Localitate în U.R.S.S. 30) Strămoşii noştri, care aveau un adevărat cult pentru brad (sing.). 31) Pun în mişcare sania cu zurgălăi. 33) Dumitru Zamfir.

DICŢIONAR: LEO, OAR, AND, AIL, BTS.

Cîte daruri are în tolba sa Moş Gerilă?

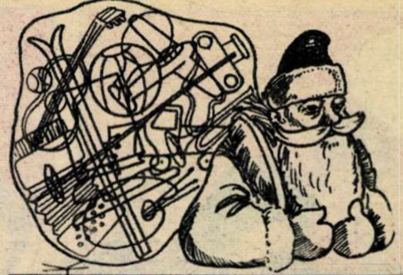

De Anul Nou ca şi cu alte prilejuri vă puteţi decora camera cu siluete de păsări... mobile.

Pentru a realiza modelul A, reproduceţi pe o foaie de carton, la mărimea dorită, desenul 1, apoi coloraţi-l cu acuarele. Pentru modelul B procedaţi la fel, ghidîndu-vă după desenul 2.

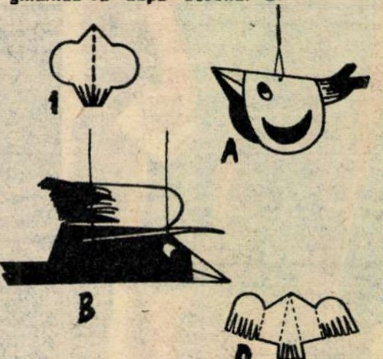

Horă de copii

Vino-n hora de pitici,
De copii din cei mai mici!

Ei îşi cîntă, ei şi joacă,
Hora ştiu cum s-o întoarcă

Şi pămîntul cît să-l bată
Că nu joacă prima dată!

Au opinci cu zurgălăi
Şi costume de flăcăi,

Fetiţele poartă ii —
Nici nu zici că sînt copii!

NICOLAE IONESCU

Pentru decorarea bradului

Aricii din staniol alb sau colorat, din hîrtie glasată, pe care se lipesc firicele de glob pisat, se confecţionează uşor, urmărind cu atenţie imaginile alăturate. Aşezaţi pe masă, alături de crenguţe de brad, sau atîrnaţi de lustre ori în brad, sînt decorativi, dau strălucire şi frumuseţe încăperilor.

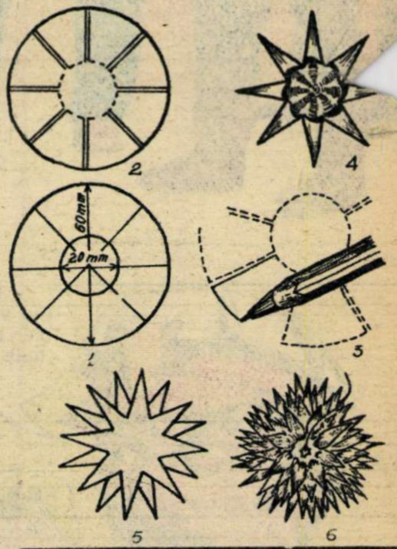

DARURILE AŞTEAPTĂ. UNDE SÎNT COPIII?

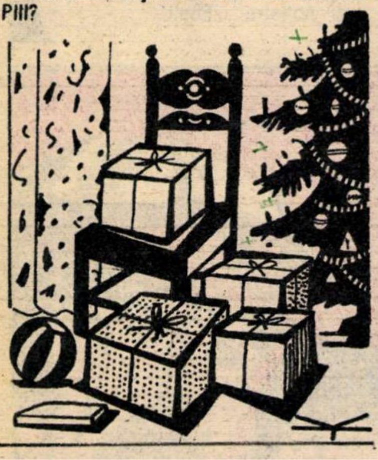

UN JOC LA PATINOAR

Patinoarul, prin atmosfera plăcută, plină de mişcare, voioşie şi muzică, atrage mulţi zburători pe gheaţă.

În acest iureş de copii şi patine se pot desfăşura jocuri de viteză, de rezistenţă şi îndemînare.

Jocul „Sînt aici" se desfăşoară în echipă, timp de 15 minute, sensul de patinaj menţinîndu-se neschimbat. Fiecărui jucător i se repartizează 10 bileţele, pe care i s-a scris numele, un bilet reprezentînd 20 de puncte. Întreaga ehipă se intercalează printre patinatorii ocazionali. Fiecare jucător, cu repeziciune şi îndemînare, încearcă să ajungă cît mai aproape în spatele unui adversar, îl strigă pe nume şi imediat îl atinge cu mîna. Dacă atacantul nu este observat, cîştigă 20 de puncte asupra adversarului şi-i înmînează un bileţel. Cînd jucătorul ameninţat observă la timp că este în pericol, strigă: „Sînt aici" şi este salvat. La sfîrşitul jocului, căpitanul echipei cheamă lîngă el, pe rînd, cîte un jucător, strînge bileţelele de la ceilalţi şi, realizînd punctajul fiecăruia, desemnează pe cîştigător. După acest timp de relaxare, jocul poate fi reluat, tot pentru 15 minute.

RECONSTITUIŢI, DIN FRAGMENTELE ALĂTURATE, BRĂDUŢUL DE ANUL NOU.

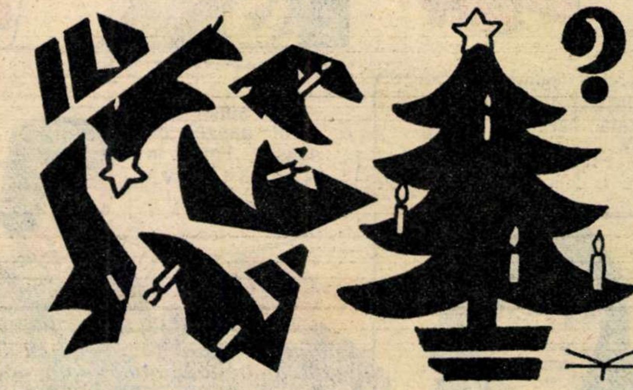

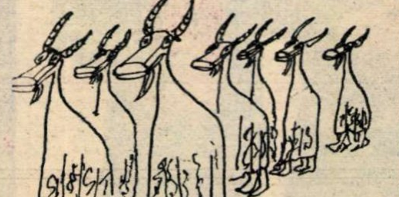

CÎTE GLOBURI APAR ÎN DESEN?

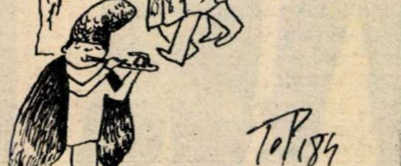

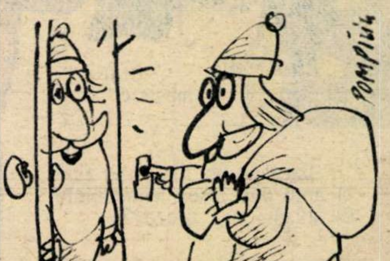

Citind într-o anumită ordine literele din desen, veţi afla o urare adresată tuturor cutezătorilor.

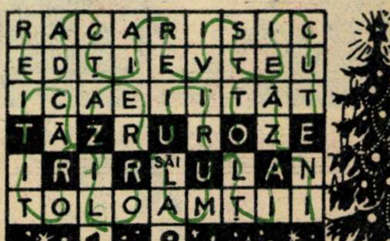

R	A	C	A	R	I	S	I	C
E	D	T	I	E	V	T	E	U
I	C	A	E	I	I	T	Â	T
T	Ă	Z	R	U	R	O	Z	E
I	R	I	R	SĂI L	U	L	A	N
T	O	L	O	A	M	T	I	I
		1		8				
			9		5			

Cutezătorii

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: **ECATERINA ROŞCA** *; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU.*

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 Bucureşti.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836, 12 pagini 1,50 lei

BRIGADA INDRAZNEȚILOR

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: VALENTIN și LIANA TĂNASE

6

Rezumatul episodului precedent. Sudorii utecişti din echipa maistrului Grigore Bentu sînt la un pas să termine lucrarea încredințată de la căile cu role ale macaralei de 300 tone/forță din oțelărie.

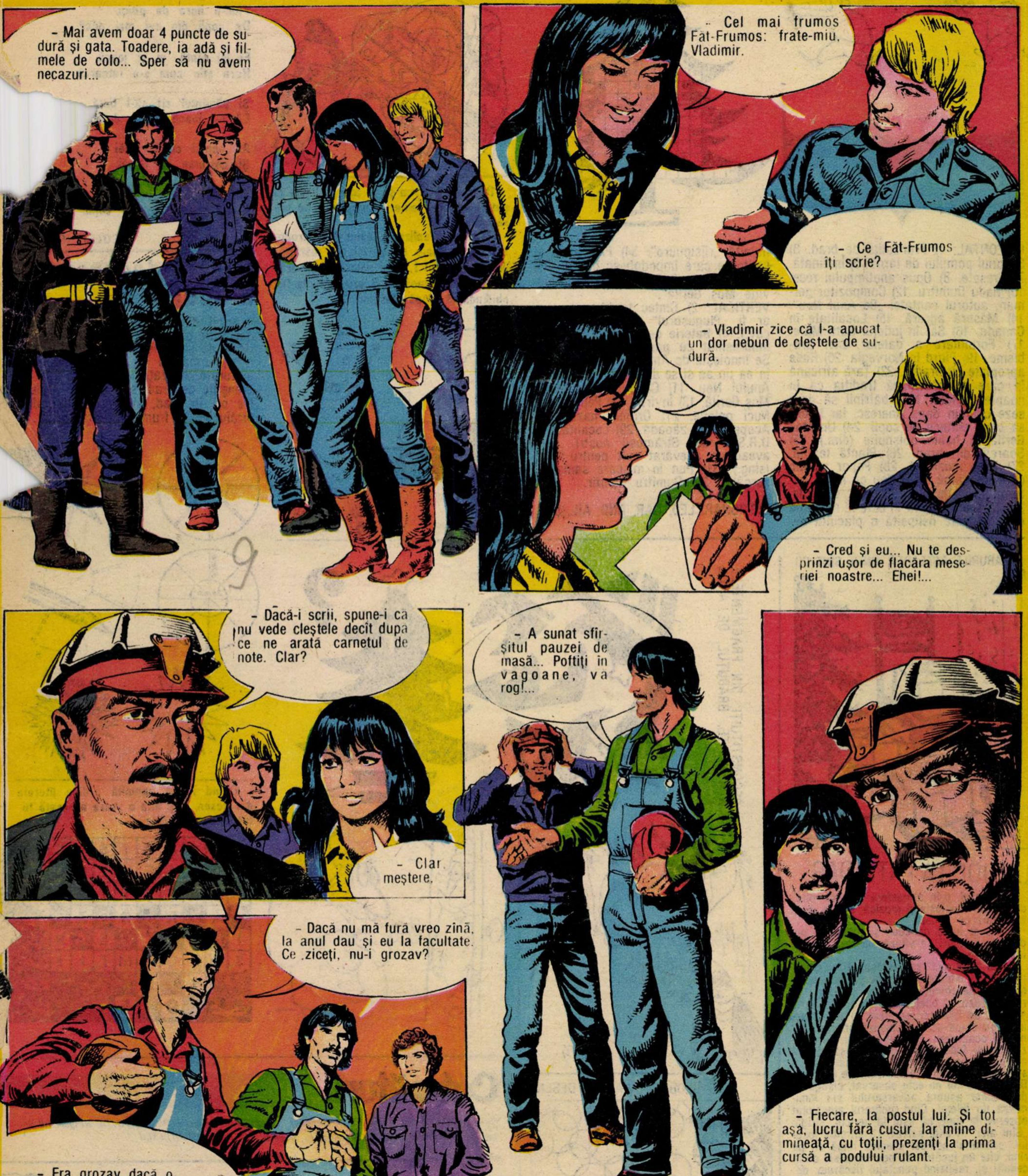
– Mai avem doar 4 puncte de sudură și gata. Toadere, ia adă și filmele de colo... Sper să nu avem necazuri...
– Cel mai frumos Făt-Frumos: frate-miu, Vladimir.
– Ce Făt-Frumos îți scrie?
– Vladimir zice că l-a apucat un dor nebun de cleștele de sudură.
– Cred și eu... Nu te desprinzi ușor de flacăra meseriei noastre... Ehei!...
– Dacă-i scrii, spune-i că nu vede cleștele decît după ce ne arată carnetul de note. Clar?
– Clar, meștere.
– Dacă nu mă fură vreo zînă, la anul dau și eu la facultate. Ce ziceți, nu-i grozav?
– Era grozav dacă o făceai pînă acum.
– A sunat sfîrșitul pauzei de masă... Poftiți în vagoane, vă rog!...
– Fiecare, la postul lui. Și tot așa, lucru fără cusur. Iar mîine dimineață, cu toții, prezenți la prima cursă a podului rulant.

(VA URMA)